

★ పునర్జన్మ విచారము ★

★ పునర్జన్మ విచారము ★

కావీరైటు రిజిస్టర్డ్]

1 9 7 2

[వెల: 1-50

పు న ర్జ న్మ వి చా ర ము

గ్రంథ క ర్తః
ప ర్వత కోటిలింగం

1972

వెల : 1-50

సెప్టెంబరు 1972.

ప్రథమ ముద్రణ

ప్రతులు 2000

వెల : 1.50

కొండా శంకరయ్య గారి ప్రిమియర్ ప్రెస్, శికింద్రాబాద్.

2

శ్రీ గురువేనమః

శ్రీ మత్పరశరామ సీతారామస్వాములవారి ప్రియశిష్యుడు

శ్రీమద్భాగవతకృష్ణదేశిక ప్రభువులవారు

శక్తిద్వయ నిరానకంబైన శుద్ధ నిర్గుణ తత్త్వకందార్థ
కంద పద్యముల గ్రంథకర్త

2)

9

ఆంకితము

శ్రీ నిత్యానంద కొండోజు సీతయార్య దేశికేంద్రులవారి ప్రీయశిష్యుడ నగు నేను నాయొక్క గురుకృపచే, అచల సాంప్రదాయక బ్రాంతి రహితులగు పెద్దల అనుభవములను గ్రహించి నాచే, వ్రాయబడిన “పునర్జన్మ విచారము” అనే గ్రంథమును వ్రాసి నాగురువుగారి ధర్మపత్నియగు శ్రీ మతి కొండోజు ఈశ్వరమ్మగారి దర్శనహాసముచే ఈ గ్రంథమును అచ్చువేయించి నా గురువుగారియొక్క ప్రథమ కొమారుడు, మరియు ప్రీయ శిష్యుడగు శ్రీ కొండోజు బ్రహ్మానందా చార్యులను ఆశీర్వాదించి ఈగ్రంథమును శ్రీవారి ద్వితీయ ఆరాధనపూజలో (19-10-72) రోజున భక్త బృందము సమక్షమున అర్పించితిని.

ఈ అచల సాంప్రదాయ సిద్ధాంతములను, మరియు ఈ గ్రంథముద్వారా ప్రజలను భ్రాంతిరహితులుగా చేయగలరని ఆశించుచున్నాను.

ఇట్లు
పల్లెల కోటిలింగంగారు
గ్రంథకర్త

అచల సాంప్రదాయకులైన బ్రాహ్మి రహితులైన శ్రీ నిర్వా-
నంద కొండోజు సీతయార్యదేశికేంద్రులవారి ధర్మపత్ని మరియు
నాతల్లిగారగు శ్రీమతి కొండోజు ఈశ్వరమ్మగారు, వారి ప్రియ
శిష్యుడైన శ్రీ వల్లెల కోటిలింగంగారు కృషిచేసి, గురుభక్తితో
|వాసిన "పునర్జన్మ విచారము" అనే గ్రంథము ప్రజల బంధ
విమోచనకై చేసిన గ్రంథమును పరిజల అందుబాటులో యుండు
టకై ద్యవ్యనహాయము చేసి ఈ గ్రంథము అచ్చు వేయించినందు
లకు నాయొక్క మరియు భక్తమందలివారి యొక్క కృతజ్ఞతలు
ఈ తల్లిగారికి తెలుపుచున్నాము.

ఇట్లు

శ్రీవారి పాదధూళి

ఇం. నెం. 11-4-321

కొండోజు బ్రహ్మనందం

చిలుకలగూడ, సికింద్రాబాద్.

xi

అవల సాంప్రదాయకులైన, భౌతి రహితులైన శ్రీనిత్యానంద కొండోజు సీతయార్య దేవీకేంద్రులవారి ప్రియశిష్యుడు శ్రీ వల్లెల కోటిలింగంగారు నుమారు 60 సంవత్సరములనుండి, గురు సేవలోయుండి, గురుగురు బోధలను సేవించి, విమర్శించి, అనేక పెద్దల గ్రంథములయొక్క సారములను గ్రహించి మానవుల షేమమునకై పరిపూర్ణఅచలసిద్ధాంత బావముచే “పునర్జన్మ విచారము” అను గ్రంథమువ్రాసి వారిగురువుగారి యొక్క కొమారుడనగు నాకు ఈ గ్రంథమును శ్రీవారి ద్వితీయ ఆరాధన పూజలో అనగా (డి. 19-10-1972) రోజున భక్తబృందము సమక్షమున అర్పించినందులకు నాయొక్క కృతజ్ఞతలు తెలుపుచున్నాను. మరియు మాభక్తమండలినుండికూడ కృతజ్ఞతలు తెలుపుచున్నాను.

ఇట్లు

ఇం. నెం. 11-4-821

శ్రీవారిపాదరేణువు

చిలుకలగూడ

కొండోజు బ్రహ్మానందం

సీకింద్రాబాదు.

గ్రంథ పరిచయము

శ్రీ గురునమః

శ్లో॥ నభూమి నచలంచైవ నతేజో నచవాయమః
నచంబ్రిహ్మ నచంపిష్ఠు నచం నక్షత్రితారకం
సర్వజ్ఞాన్య నిరాలంబం స్వయంభూః విశ్వకర్మణః

పంచభూతములకు మొదలు త్రిమూర్తులకు మొదలు సృష్టికి మొదలు నిర్గుణ నిరాకార పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మయందు, అవ్యక్త రూపమున మూలములేక, తనంతటతానే చలన రహిత పోలికగల విశ్వబ్రహ్మ స్వరూపునిగా వచ్చి త్రిగుణాత్మకముచే విశ్వకర్మ స్వరూపమున, సర్వ ప్రపంచమునకు, సృష్టిరూపుడై, సకలచరాచరములకు. ఆధారుడై తనమాయాశక్తిచే సకల ప్రపంచమును ధర్మాధర్మములచే పోషించుచుండెను.

విశ్వబ్రహ్మ స్వరూపుని త్రిగుణరహితముచే మానవులు తెలసుకొనడమే గాక అట్టి బ్రహ్మ స్వరూపుడు చలన రహిత మైన నిండి నిమిడియున్న పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమే విశేషమని గ్రహించడమే మానవుల కర్తవ్యమని, సాధులు, జ్ఞానులు, ఋషులు గురువులు బోధించిరి.

కొంతకాలము తరువాత మానవులయందు స్మార్థబుద్ధియెచ్చి అభిమానములతో వారివారికి అనుకూలమైన మతములను ఏర్పరచు

కొని గురువులపేర్లతో పూజ్యులమని మత పెద్దలమని ఆమాయక ప్రజలలో కల్లోలములు లేవీ, ఆశలుపెట్టి, అనేక కట్టు దిట్టములను జూపి పాపపుణ్యములపేర్లతో పునరన్మలు కలవని, ప్రజలను దోచుకొనుచు, అనేకమైన శ్రమలపాలు చేయుచునుండిరి.

ఉత్తమ పురుషులు, స్వార్థరహితులు, అచల సాంప్రదాయులు, మరియు శ్రీవిరామ దీక్షతీయులు శ్రీ భాగవత కృష్ణదేవీక ప్రభువులు శ్రీపీఠాన లక్ష్మణ దేశిక ప్రభువులు శ్రీ నిత్యానంద కొండోజు సీతయార్య దేవీకేంద్రులు, ఈజగతిలో మతములపేరిట జరుగుచున్న ఘోర నరకములను జూచి, సహించక బ్రాంతి రహితమైన పరిపూర్ణ అచలబోధచే జనులను మేలుకొలిపినారు. శ్రీ కొండోజు సీతయార్యుల ప్రేయశిష్యుడైన అష్టతను నిరసనానంద పల్లెలకోటి లింగంగారుపై పెద్దలుచెప్పిన భావమునే మరియు గురుగురు బోధలచే గ్రహించిన అనుభవమునే “పునర్జన్మవిచారము” అనే గ్రంథరూపేనవారి అభిప్రాయములను సకల జనులకు తెలియనట్లుగా బయలుపరచినారు.

సృష్టిస్వభావికము లో ప్రతి జీవికి పునర్ జన్మలేదని పలికినారు. అది ఎట్లనగా, తననుండి వెలువడిన పలుకులు, మల్లీ తనయందు చేరనట్లుగా, చనిపోయిన మానవుడు మల్లీ వారేరావడానికి అస్పదము లేదని ఘంటాపదముగా తెలిపినాడు.

తలిదండ్రులవల్ల (యిద్దరివల్ల) కలిగినపదిమంది సంతానము వారు ఇద్దరు యున్నపుడే యిన్నిరూపములుగామారి నప్పుడు

వారుచనిపోయిన తరువాత వారే మల్లి పుట్టుదురన్నమాట వట్టి బూటకములని నెఱచిచూసారు. అట్లువచ్చినచో, వారివారి పూర్వపు జన్మలగుర్తులు, వారివారికితెలిసియుండేవి. అట్లు తెలిసినట్లు ఈ వృధివిలో ఎవ్వరిగుర్తుకురాలేదు, వారివారి కార్యములు జరుపు కొనుచు వారు పోవడమే సృష్టియొక్క స్వభావి. జగత్తును, సృష్టి కర్తయగు విశ్వకర్మయందు పుట్టించె శక్తియున్నపుడు, చనిపోయిన వారినే పుట్టించవలసిన వలయుమున్నది. ఒకవేళ చనిపోయిన వారే మల్లి పుట్టినట్లయితే సృష్టికర్తయండేఅవునరమే లేదు అందరును సృష్టికర్తలే అవుదురు. ఒక జొన్నగింజను వడ్లగింజగా మార్పుచేసే శక్తి మానవునియందులేనన్నడు, సృష్టి స్వభావికములోనే లేని పునర్జన్మను, కట్టుకదలచే పునర్జన్మలు చలవని ప్రజలకు బోధించి స్వార్థము వదలనిగురువుల వలు కులు నత్యమగునా?

సృష్టి స్వభావికములోనే పునర్జన్మలు లేవని గుర్రెరిగి ప్రజలకు గల భయభ్రాంతులను లేకుండగ జేయడమే ఉత్తమ గురువులయొక్క లక్షణము.

ఇట్లు గల సృష్టి స్వభావికము యిట్లు యుండగా, కొందరు స్వార్థులు, గురువులమని మతపెద్దలమని, వారివారి అనుకూలమైన మతముల పేరట ప్రజలను ఆశలనే కోరికలచే, తాళ్ళచే బంధించి నారు. అట్టితాళ్ళచే బంధింపబడిన ప్రజలను, స్వార్థరహితులైన సాధులు చలన రహితులైన గురువుల భావములచే ఈ గ్రంథ

XV

కర్త “పునర్విజన్మవిచారము” అనే గ్రంథముతో ప్రజలకు గల బంధములను యిప్పినాడు. దీనికి ఒకప్రత్యక్ష పుదారణమేమనగా ఒకవద్దగింజ అనేక వందలగింజలను సృష్టించి, ఆ మొదటి గింజ నశించి మల్లి అదేవద్దగింజ పుట్టిపెరగనట్లుగా, మానవులు పుట్టి, వారి వారి కార్యములను స్వార్థబుద్ధులులేక ధర్మాధర్మములు గుర్రెరిగి పోవడమే వారి వారి సృష్టిస్వభావికములు గాని, చనిపోయినవానే మళ్ళిపుట్టుదురన్న పలుకులు సత్యములుకావు. ఇట్టి బంధ విమోచనముకొరకై, నిర్గుణమై ఆచల పరబ్రహ్మమును, గుర్రెరిగిన స్వార్థరహితుల దరిచేరినచో బంధ విముక్తులు కాగలరని ఈగ్రంథకర్త ఆభిప్రాయము. మరియొక విశేషమేమనగా, విశ్వాకర్మ సృష్టి స్వభావికముతో ప్రతి చరాచరజీవులకు, మరిశేష్టమైన మానవజీవులకు, ఆకలినిద్ర, మైదనము, ఆశ, కోరిక, మరణము వాటి పుత్పత్తిలోనే కలగినవి యిట్టి స్వభావికముతో యున్నటువంటి వాటిని జయించుటకుగాను వారివారి జీవితవ్యవధిలోనే స్వార్థ బుద్ధులను వదలి, సర్వమారపులను సమాన దృష్టితో చూచి, దేశభక్తితోయుండి, ధర్మాధర్మములను పాటించి పుత్రమ జీవితములను గడుపుచు, స్వార్థరహితుల సాంగత్యము చేయుచు, నిర్గుణపోలికగల అవ్యక్త విశ్వబ్రహ్మ స్వరూపుని జ్ఞానదృష్టితో గని చలన రహితస్థితిలో సత్యమగు నిర్గుణ, నిరాకార పరిపూర్ణపరబ్రహ్మమును పూహించడమే మాపవశాతికి ఆనందము చేకూరును. ఈ విధముగా

xvi

గ్రహించని వారును. వారివారి సంతానము అదోగతి పాలగు
దురని ఈ గ్రంథము యొక్క సారాంశము.

ఉత్తములుగా యుండి నీవుకాని దానిని ఉన్నది ఉన్నట్లుగా
గ్రహించుటకు మతమతాంతముల సారాంశమును గ్రహించిన
బ్రాహ్మి రహితులైన అచల పరిపూర్ణ గురువులదరి చేరడమే
మానవుల కర్తవ్యమని ఈ గ్రంథకర్త సూచన,

ఈ గ్రంథము అచ్చుపెయిటకు, భక్త బృందము మరియు
ప్రేమియులు తోడు పడినందులకు నా కృతజ్ఞతలు తెలుపు
చున్నాను.

ఇట్లు

కొండోజు బ్రహ్మానందం

పు న ర్జ న్మ వి చా ర ము

విచార ప్రయోజనము

ఉపోద్ఘాతము

సంపత్ కరమైన సృష్టిస్వరూపములందు జనులను గను గొని గుర్రెరిగినదేమనగా నానామతములలో నానాభాషలచే నానా దేశములందున నానా వృత్తులచే జీవించనివారుండరు. సుఖ సంపదల లెప్పుడు కోరనివారుండరు. జీవిత వ్యవధిలో మోక్షము కోరని వారుండరు. ఈకోరికలను తీర్చెడు నానామతములలో బోధించెడు గురువులు లేకుండగ నుండరు. ఇందుకు ప్రత్యక్షము మరణించినవారికి జేసెడు కర్మలే తార్కాణము. ఇట్లువిడువక కర్మలు జేసెడు వారందరు బ్రహ్మమునే నని భావించెడు జ్ఞానులు మహాభూతములాకారముగల జగమును అసత్యమందురు. మరి కొందరు చలన తహితమగు పరిపూర్ణము నందున జగమేలేదని మోక్షముకోరెడు కర్మలు విడువరు మరికొందరు ఏ గురువులు జూచెరుగని పరలోకము సత్యవైకుంట కైలాసములను గలవని విను జనులందరు జగమును మిథ్యందురు. ఇక తమ తమ సంతానము జీవించెడు సంపదగల జగమును అశాశ్వత మందురు. పీరుండగ అశాశ్వత జగమును పీరెరుగరు. మరణముతరువాతను జగమేమైనది తానెందున్నది ఎవరును చెప్పరు. వారును వచ్చెరి గించరు. మాకిక జన్మము లేదని వాదింతురు. పీరెనుకటి జన్మము

వీరెరుగరు. ఇక గర్భములో శిశువై పెరిగెడు వరకును కలిగిన జ్ఞానము ఎవరెరుగరు. ఇక మరణము తరువాతను వెనుకటి పాపముచే పుట్టితిమివి పుట్టినవారెరుగరు. ఇకపుట్టెదరని గురువులు ఎల్లెరుగును. ఇక సుఖముగ జీవించెడు దెరిగిన నానామత గురువులందరి జనులందరు గురైరిగిన దేమిటి ? ఇక మతబేధములను పాటించిన కుటుంబములువేరై పోయెనుగదా ! మతములలో మతములు ఏర్పరచిరి. శాస్త్రము ఒకటని జూపిరి పరమతములపాలైరి. గురువుల నమ్మిన జనులకు పట్టిన గతియిది. ఇక ఇంతకు వరమాత్ముడు ఎట్లున్నది గనుగొని చెప్పెరుగరు. జనులందరు ఒకటగు నట్లుగ దేశమునకు జేసిన నేవ ఎవరెరుగరుగదా ! మత గురువుల దరి విను జనులందరు సాధించిన విశేషమేమిటి ?

మరికొన్ని సంశయములను గుర్తుకు తెత్తును ఈశ్వర నృప్తిలో పుట్టినవారికి పుట్టెడు స్వభావముండగ పుట్టేపుట్టుగ తప్పించను వీలగునా ? స్త్రీపురుషుల కార్యమునను పుట్టి మరిగట్టి మరల స్త్రీపురుషుల కార్యములేకను తనకైతాపుట్టి మరి సంతానము పుట్టించను జీవుడు హేతువుకాగలదా ! వృద్ధునిలో జీవుడు యవ్వనములేగలదా ! తనువున పెరిగెడు గోర్లు, వెంట్రుకలు పెరిగెడు కార్యము కాకుండగా జేసెడు క్రియ జీవునితో కాగలదా? మరియు జీవుడు పదార్థమా? లేక చైతన్యమా? మరి ఉపాది విడిచిన జీవుడు కార్యమునకు హేతువుకాగలదా? తనువును విడచిన జీవుడు మరలే విధమున జన్మకు నచ్చును. ఇకనానామత గురువులలో బోధలు విను జనులందరు స్వజాతి జనులని ఎరిగెడు భాగ్యము ఏనాడిందుమోగదా ! మరియువెనుకటి జన్మము ఎరుగక పుట్టిన

జనులందున పుచ్చెరిగిన గురువులదరి బోధించిన బోధను విని సాధించిన శిష్యులు పుట్టుగు మీరని చెప్పినదిని ఎట్లామీరి ఈ జనులందరు ? మరియు పాండవులేమిచ్చిరి రాజ్యాధికారము గెలిపించిన భగవానునికి ? తను మన భగమిచ్చిన శిష్యులకేమిచ్చిరి సద్గురువులు ? ఇక ఈశ్వరసృష్టిలో కర్మకుతగు జీవులు నానా జన్మలలో పుట్టుట స్వభావమా ? అగంతుకమా ? తమ పుట్టుగ తామెరుగని వారినిగని వెనుకటి జన్మము లేకను ఎప్పటికిని పుట్టుగు మీరిజన్మమునని, బాధలుగలకర్మలచే బోధించెడు సద్గురువులు తమ వెనుకటి పుట్టుగ తామెరుగరుగదా ? ఇట్లుండెడు సంశయము లేకుండెడిదే. పునర్జన్మ విచారమునకు హేతువ.

శక్తిద్యయ నిరాసకంబను క్షరాక్షరోపాది ద్వయ బోధ రహితమగు, సత్కాన్వేషనా నిర్ధారులగు శ్రీ శివరామదీక్షితుల అవలగురు సాంప్రదాయకులగు శ్రీకృష్ణదేశిక ప్రభువరులు వీరి శిష్యులు శ్రీ లక్ష్మణాచార్యులు వీరి శిష్యులు శ్రీ శీతయాచార్యులు గురు కరుణచే గనపరచిన సాధనగని జూచెరిగినిపించెడు చలన సహిత మగు బ్రహ్మమునందున లేకను తోచిన కలిగగవడు బ్రమవిడి చెడు మార్గము వింటిని. గురువులదరి ఎరిగిన జన్మకు హేతువ బ్రహ్మకారణ మయ్యెనుగద, సృష్టంతయు ఈశ్వర బ్రహ్మలో ఎట్లాచెన్ను ? ఇట్లుండెడు సంశయములు కొన్నింటిని పెద్దల ముందర గుర్తుకుతెత్తును. ఇకగురువులదరి గుర్తించినజనులందరు. మరిపుట్టరు. ఈశ్వర సన్నిధినైనను నుండేందురు, ఇక ఏమెరుగని అమాయక ప్రజలు సంసారపుడాలచే మరణించినవారేమగు

దురో ఏమైపుట్టెదరో ఎవరెరుగరు. ఇక ఈశ్వర సంకల్పమునను పుట్టినవారికి పుట్టుచునుండగ తను విడచిన జీవుడు ప్రజలను సృష్టించుటకై మరి పుట్టెడు కార్యముకలదా? తనపాపము పుణ్యము తనకారణమున ఏర్పడుకార్యమునను కలిగిన పునర్జన్మ కలిగిన కొడుకై పుట్టెనుగద “అత్మవైపుతానామాశీత్” న్యాయము కలదు గద. ఇక పరమాత్ముని సాధించెరిగిన గురువులు శిష్యులు మత జాతుల బేధములిడువక నేనని నీవని బేధములిడువక వాదించెడు నానా మతములలో నిజమెరిగెడు మతమేదని గుర్తింతుము. మరియు పుట్టేవారగ పడుచుండగ మరణించినవారిని చూచుచుండగ మరణించిన గురువులు శిష్యులు పుట్టనివారని ఏ విధముగ స్థిర మెప్పుడు అస్థిరమగునా? అస్థిరమెప్పుడు స్థిరమగునా? విషము తెలిసికొనినను తెలియక త్రాగినను మరణించక తప్పదుగదా : అట్లు కారణమగు ఈశ్వర సంకల్ప కార్యముగల జగమున పుట్టిన నరులెవ్వరు వారెనకటి సంసారము ఎరిగే నరులును పుట్టరుగదా? ఇక గురువులు శిష్యులు మరణము తరువాతను పుట్టనిది పుట్టినది పుట్టినవారెరిగించరుగదా: ఇక గురువులదరి ఎరిగిన విశేష మేమిటి?

ఇక, నుషుప్తినుండెడువాడు మేల్కొనువాడని, మరణించిన వాడు మేల్కొనడని యెరిగిన విధమున జీవితమందున వచ్చే జన్మలో రాజై పుట్టేది లేక కుక్తైపుట్టేది చూచే ప్రత్యక్షము ఎవరెరుగరుగదా : ఇక మరణము తరువాతను పుట్టేవారందరు తమ వెనుకటి సంసారము ఎరిగెడు జ్ఞానముతో ఎవరును పుట్టరు గదా. ఇట్లగపడు సృష్టి స్వభావమునందున మరణము తరువాతను ఇక పుట్టుక లేదని తెలియుచునుండగా పుట్టెదరను బ్రమ పెట్టిన

నానామత గురువులదరి అభిమానించిన శిష్యులు గురువులు ఎరిగి ఎరిగించిన విశేషమేమిటి? ఇక దేశమునను సోదర జనులందరు సమిష్టినుండెడు మార్గము జేసెరుగరు. ఇక దేవుని ఏరిగించినను జనులందరు ఒకటై నుండెడు విధమును బోధించిన విధ మెరిగిన వారును కారు. లేక బహుమత గురువులు ఒకడై యుండెడు మార్గము కనుగొని బోధించినవారునుకారు. ఇక దేశమునందున జీవించెడు జనులకు గురువులు చేసినమేలేమిటి? ఇక ఈ సందేహములను నాగురు కరుణచే ఉన్నది ఉన్నట్లుగా పెద్దలగుర్తుకు తేనైనది. ఇందుకుతగు శ్రీ భాగవత కృష్ణదేశిక ప్రభువుల వాక్యములు గుర్తుకు తెత్తును. కందార్థము 106.

మతముల వారలు, తమ సమ్మతమైనటువంటి శాస్త్ర మర్యాదలచే, మితమేరు పరచుకొని, బహుగతులను, కలహింతు రట్టి గతినీకేమిటికి॥ చపలతజెందె స్థితినికేమిటికి॥ పృథిలీని ఈబట్ట బయలుండజూచి, సంతతములేనెరుక లేరనినమ్ముమిక వారి గతినీ కేమిటికి॥చపలతజెందె స్థితినికేమిటికి॥

మరియు కర్మములకు తగు జన్మములందున పుట్టినపుట్టుగ లిడువక పుట్టెరిగెడు ప్రారబ్ధము తప్పింపను ఎరుగని త్రిమూర్తులే అవతారము లేత్తుచునుండగా ఇక జన్మము తప్పింపను జనులెట్లెరు గుదురు? గురువులేట్లెరుగుదురు? అని ఒప్పించిన శాస్త్రజ్ఞులు అల్లిన సంశయ కథలనువిని ఒప్పిన జనులందరకును జన్మములేదని ఒప్పించిన ఋషి జన రచనములందున 'నిరాలంబో వనిషత్ - అనంతోప నిషత్ శ్రీ మద్భాగవత కృష్ణదేశికుని కందా

ర్థములను వినగల బోధకు మూలముగల పెద్దల నడవడికను పాటించిన సాధులచే సంశయమిడిచెడు మార్గము గలదిందులో సాధించుము. ఇక గురువుల సేవించిన వారికి మరిజన్మము లేదందుడుగదా : తలిదండ్రుల కార్యమునను పుట్టిన జనులందరకును జన్మములేదంటిని. ఇకనా మనసిమనగా శాశ్వతమగు జీవునికిని దేవునికిని విడువని జన్మలు గలవని దృష్టాంతములచే వ్రాసి ఎరిగించినచో జనులందరకును దృఢమగు నమ్మకమిడువక జేసిన వారగుదురు. ఏ మాత్రుని సృష్టిలో పుట్టిన జనులందరురాగల మరణములోపల బార్యాబిడ్డల పోషించుటకై దనదాన్యము కోరని జనులుండరు. కోరిన కోరికనెరవేరుటకై పరమాత్ముని ప్రార్థించని నరులుండరు జీవిత సుఖదుఃఖములందున విశేషమైన సంసారులు మగల జన్మము ఒడ్దని. దేవుని ప్రార్థించని నరులుండరు-జీవిత మందున సుక సంపదకలుగుట మరుజన్మము వాకుండగ నుండుడ కోరెడు వరములు ఈ రెండును లభించు బాగ్యము పరమాత్ముని యందున కలదాలేదా- పునర్ జన్మవిచార మందున తెలిసెడు విశేషమిది.

మరియొక విశేష యేమనగా వెనుకటి జన్మమునందున జేసిన కర్మములేకను ఏ జనులును పుట్టరు. యిక పుట్టిన జనులందరు జీవితమందున జేసిన కర్మములకు నానాజన్మములందున పుట్టక తప్పదు జనులందరికిని గురువులు బోధించకమానరు.

యిట్లు బోదించిన గురువులందరి మతస్వీకారముచే శిష్యులు గను జేరిన ఒక్కొది ప్రజలందరకును యిక నరకములేదని యిక

మోక్షము గలదని బహు విధశాస్త్రమర్యాదలచే జన్మము గలదని మొదలెరిగిన నరులె యిక మరిచారికి జన్మములేదని విని ఆనందించిరి. ఆ నరులె యిందుకు సంశయమున పడవేయుట సంశయమును దీర్చుట ఈ రెంటికి హేతువ. ఎవరందురు యిందున తెలిసెను ప్రత్యక్షము జీవితమందున ఎరిగెదరా మరణము తరువాతెరిగెదరా.

జనులందరు జీవించెడు సృష్టంతటికీని క్రమమిడువక జరిపెడు కర్మకు మూలము వ్యక్తముగాకుండెడు పరమాత్ముడు లేదని చెప్పిన జనులొప్పెదరా లేక సృష్టంతట నిండుండిన పరమాత్ముడు జనులందున లేదని చెప్పినచో అందుకు జనులందరు ఒప్పెదరా ? అంతట నుండిన పరమాత్ముడు జనులందరి యందున పుట్టుట మరణించుట సుక దుఃఖములకు హేతువ పరమాత్ముని చెప్పిన జనులొప్పెదరా ? యిక పరమాత్ముని రెండుగ విడదీసి ఈ రెండెన్నడు కలయిక నుండెడు విధమున ఈశ్వర జీవులుగను, ఎర్పరచి విడువని ప్రార్థనముచే నానా జన్మలలో పుట్టే జీవునిగను పరమాత్ముని చిత్రించిరి యిందుకు జనులందరు విని ఏమందురు యిక సృష్టికి మూలమునకు కలిగిన బ్రహ్మచే పుట్టిన తలిదండ్రుల యింద్రియ తనువున వ్యాపకమగు పరమాత్ముడు తను విడచిన తరువాతను జీవుడు అనబడు స్వరూపము ఏమగును.

ఎవ్వరికి జన్మము లేదని చెప్పినవిని, యిక గురువులు శిష్యులు ఎందులకని జనులందురు. సృష్టెరిగిన గురువులదరి

శిష్యులు లేకను మత బేధములందున ఆనుభవబేదము ఏవిధమున తెలియును.

తమతమ మతములు విడువని గురువుల రహస్యము పరిపూర్ణ అచల బ్రాంతి రహితులదరిచేరక నిజమెటులెరుగుదురు. కర్మము తప్పించుటకే కదా సకలశాస్త్రములు, ప్రపక్తలు, కలిగిరి. మతబేదములు యెన్నియున్నను కోట్లాది ప్రజలకు మోక్షము అందరికి ఒకటిగ నుండునుగదా: యిక జన్మము కలుగనివారిందె వరందురు,

ఇట్లు
వల్లెల కోటిలింగం
గ్రంథకర్త

ఓం

శ్రీ లక్ష్మణార్య గురువేనమః

శ్రీ శివరామ దీక్షితాచల గురుపీఠ ఆనుష్ఠానవిధిః

గురుర్ బ్రహ్మ । గురుర్ విష్ణుః । గురుర్దేవో మహేశ్వరా ।
గురు సాక్షా । త్వరబ్రహ్మ । తస్మై శ్రీ గురువేనమః

గురు పరంపరా ధ్యానం

ఓం నమో బ్రహ్మదిభ్యో, బ్రహ్మవిద్య సాంప్రదా యక
ర్తృభ్యో, వంశ రుషిభ్యో, నమో గురుభ్యః॥ సర్వోపప్లవ రహిత
ప్రజాన ఘన ప్రత్యగర్థో బ్రహ్మై వాహమస్మి అహం పదార్థ
రహితః

(శ్రీమహావిష్ణు సాంప్రదాయం)

శ్లో॥ శ్రీబ్రహ్మవిద్యా । గురు విష్ణు సూర్యం
శ్రీయాజ్ఞ వల్క్యం । జనకం శుకంచ
సాందీప మీశం । కృష్ణంచ అర్జునం
వందే గురున్మే । గురు పాదు కాంతం ॥

(శ్రీ శివరామ దీక్షిత సాంప్రదాయం)

శ్లో॥ శ్రీధర స్వామినం నిత్యం । బోధకారణ మవ్యయం
భావాతీతం మహం వందే । సుఖజ్ఞానైక నిర్మలం ॥
శ్లో॥ వందారు జన మందారం । వందేహం త నిరంతరం
రామడుగు వంశజం శుద్ధం । శివరామాఖ్య దీక్షితాం ।

శ్లో॥ యస్యబోధో దయాత్సర్వం । బ్రహ్మైవేత్యన గమ్యతే
శివరామే విధిఖ్యాతం । తద్దైవ ముపాస్మహే ॥

శ్లో॥ కామాది రిపు హంతారం । కారుణ్యా మృతసాగరం
కంబాలూ ర్యప్పరావాభి । ధానం వందేద్య మద్గురుం ॥

శ్లో॥ శ్రీమత్పురశు రామాన్వ । యాబ్ధిచంద్ర మనోరమం
నిత్యానంద మహంవందే । సీతారామ గురుం పరం ॥

శ్లో॥ నిత్యంసాంద్ర కృపారసం విదిత । భావాభావ మత్కున్నతం
ద్వంద్వాతీత మమత్సర్వం పరమ । కల్యాణాత్మ తత్త్వంవిధుం
బ్రహ్మానంద మయం సుబోధ నిలయం । స్వానందభావంసదా
శ్రీమద్భాగవతాన్వయాబ్ధి విలసత్ । శ్రీకృష్ణ చంద్రంభజే ॥

శ్లో॥ శ్రీవత్సగోత్ర కలశాంబుధి । పూర్ణచంద్రం
శ్రీకృష్ణపాద కమలామృత । పాన భృంగం
శ్రీఫీలుఖాన వంశాంబుధి । రేవజాతం
శ్రీలక్ష్మణార్య మనిశం । స్వగురుం భజామి ॥

శ్లో॥ పరిపూర్ణ భావ సిద్ధాంతం । నన్మార్గంచ ప్రవర్తనం
నిత్యానంద కోండోజు । శీతయార్య గురుంభజే ॥

శ్లో॥ శ్రీననాతనగోత్రకలశాంబుధిపూర్ణచంద్రం ।
శ్రీఫీలుఖాన లక్ష్మణగురుపాదకమలామృతపానభృంగం ।
శ్రీవిశ్వకర్మకులదీపకశాంతదయానముద్రం ।
శ్రీసీతయాచార్యమనసాన్వగురుంభజామ్యహం ॥

శ్లో॥ అస్మద్గురు సమారంభాం । కృష్ణ సాందీప మధ్యమాం
శ్రీమహా విష్ణు పర్యంతాం । వందేగురు పరంపరమ్ ॥

పునర్జన్మ విచారము

-: లఘు పూజా :-

గురుధ్యానమ్

- శ్లో॥ బ్రహ్మానందం పరమసుఖదం । కేవలం జ్ఞానమూర్తిం
ద్వంద్వదాతీతం గగన సదృశం । తత్త్వమస్మాది లక్ష్యం
ఏకనిత్యం విమల మచలం । సర్వధీ సాక్షిభూతం
భావాతీతం త్రిగుణ రహితం । సద్గురుం తన్నమామి ॥
- శ్లో॥ ధ్యానమావాహనం సింహాద్ । ననం పాద్యం తదైవద
ఆర్ఘ్య మాచనీ య్యంచ । స్నానం పంచామృతైశ్చహ ॥
- శ్లో॥ శుద్ధోదకం వస్త్రయుగ్మం । యజ్ఞసూత్రం విభూషణం
విలేపనం చాక్షతాంబ । పుష్పంస్వర్ణ వినిర్మితం ॥
- శ్లో॥ ధూపం దీపంచ నైవేద్య । పానీయం ఫలమేవచ
తాంబూలం దక్షిణార్ధిక్యం । మత్ర శిష్యం పృథక్షణం ॥
- శ్లో॥ సమస్కారం దేశికేంద్రం । మయాతుభ్యం నివేదయేత్
కృపయా గృహ్యతాం స్వామీన్ । న్యూనాధిక్యంనచింతయా॥
- శ్లో॥ లఘుపూజా విధింభాగ । వతకృష్ణ ద్విజస్మనా
రచితం శ్లోత్సవక్తూజా । మిదంమోక్షకరం పరం॥
ఇతి శ్రీమద్భాగవత కృష్ణదేశిక ప్రభు విరచిత
లఘుపూజా విధానం సమాప్తం.

—
ఁటం

—(గురుపూజా విధానం) —

- శ్లో॥ శ్రీమద్దేశిక నిర్మలం నిజగురుం । నిష్కామ నిర్వృంద్యకం
నిస్సంగం నిరపేక్ష మవ్యమమలం । నిద్బేద్య నీర్మూలనం

నిత్యానిత్య వివేక నిరుపమ పదం । నిర్నామ నిర్లేపకం
శ్రీప్రీతాన సువంశ వారధి విధు । లక్ష్మణార్కం భజే ॥

శ్లో॥ హృత్పుండరీక మధ్యష్ఠం । నకలామ్నాయ సంస్తుతం
ధ్యాయామృహం సదాభక్త్యా । నకలా భీష్మదాయకం ॥

కందార్థములు

కం॥ నిరుపమ నిర్గుణ నిశ్చల - పరిపూర్ణ అనంతనిత్య -
పంచాతీతా - పరమపద కేవలాత్మా - దురహంకృతి హరణనర్హా
దర్శు॥ దోషావిదూరా సద్గురవేన - స్వేషారావేరా - కరుణాతో
భక్తులను కడతేర్చి రక్షించే - దొరవాని మాహృదయ - విరిలోన
నమ్మితి ॥ దోషావిదూరా - సద్గురవే సర్వేషా రావేరా ॥ శ్రీనిత్యా
నంద నీతయార్యదేశికేంద్రా రాజయోగిస్వగురు పరమగురు పర
మేష్టిగురు సద్గురు నిజగురు పరబ్రహ్మజేన్నమః ధ్యాయామి.

(ధ్యానం సమర్పయామి)

శ్లో॥ అగచ్ఛానంద దేవేశ । భోగమోక్ష ప్రదాయకః

నాకేశ ముఖలోకేశ । వందితాంఘ్రి ద్వయాంబుజ ॥

కం॥ సరనిజ గర్భాదులు మిము - స్మరియించిన మోక్ష
మొసగి - సంతస మొప్ప - ధరలోన బోలెచినాడవు - కరుణా
కర భక్తవరుల ॥ ద ॥ గాఢా సర్వేషా - యిందున నిల్వ - రావే
యఘశోషా - పరిపారి విధమూల - పరిస్తూతి జేసియు - మురసి
ఆవాహనమును ఇదె గైకొనియు - గాఢా సర్వేషా - యిందున
నిల్వ - రావేయఘశోషా ॥

శ్రీమ॥ ఆవాహనం సమర్పయామి

శ్లో॥ రత్న సింహాసనం వందే । సంగృహాణ సమర్పితం
చంద్రమండల సంకాశం । సంస్మితానన వంకజం ॥

కం॥ సదమల దేసిక యికనా - హృదయంబను పీఠమందు
నుత్సాహముతో - కదలక గూర్చొని యుండుము - సదయత
యిదె రత్నసింహా ॥ ద ॥ సనము గురుదేవా - నివసించు స-ద్గుణ
మహాభావా - కదలాని మెదలాని - కామ శూన్యడవు యిం -
పొదవా మీ కర్పించి పూజించెదను సింహా ॥ సనము గురుదేవా -
నివసించు సద్గుణ మహానావా ॥

శ్రీమ॥ అనేక మణిమయ రత్నభరిత సింహాసనం సమ
ర్పయామి.

శ్లో॥ పాద్యం గృహాణభోస్వామీ ॥ మయానీతం శుభప్రదం
కృష్ణవేణి జలం భక్త్యా । తీర్థపాద జగద్గురో ॥

కం॥ గంగయు యమునల జలమును - పొంగుచు దెచ్చి
తనిపాద - పుండరీకముల్ - కంగున పాద్యంబిదెగురు - పుంగవ
గైకొనియు వీన్ని ॥ ద ॥ పోషించుమయ్యా - అవనిలో మీదూ -
ధ్యాసావిడనయ్యా - అంగాగుణములు సర్వం - బణగాద్రొక్కియు
నాదు-చెంగీట నివసించి భంగాముగాకుండ పోషించుమయ్యా -
అవనిలోమీదూ - ధ్యాసా విడనయ్యా॥

శ్రీమ॥ పాదయో పాద్యం సమర్పయామి.

శ్లో॥ ఆర్ఘ్యం దాస్యామ్యహం భక్త్యా । తవపాణి తలేవిభో

గోదావరీ జలంహేమ । కలశస్థం సువాసితం ॥

కం॥ చింతలెడబాపి తంతుల - వింతలు సర్వంబు త్వ
రలో - విడద్రోచియునా - మంతనమునందు వెరువక - సంతస
హస్తముల కర్ఘ్య ॥ ద ॥ జలమూ లొనగెదనూ - గైకొనుమునా
మలినంబు బోనూ - సంతాత మొకరీతి సర్వంబునందు అ-నంతమై
యున్నట్టి ఆర్ఘ్య మీకిదె ఆర్ఘ్య ॥ జలమూ లొనగెదనూ - గైకొ
మునా - మలిన బు బోనూ ॥

శ్రీమ॥ హస్తయో ఆర్ఘ్యం సమర్పయామి.

శ్లో॥ ఆచమ్యతాం మయాదత్తం । హేగురో యమునా జలం

త్యదర్థ కృపయా భావ । భవబాధ నికృంతనా ॥

కం॥ మునులు సురలందరును శం-కనుమానియు యెపుడు
మీదు - కళలో లీనం - బునుగైరి దేశికోత్తమ - వనజారి కళలు
మించూ ॥దర్శ॥ వదనంబూనకును - ఆచమనీయ్య - మిదె యొన
రెచ్చెదనూ - వనిబూని యీ భక్త - వరుని పాలించగ - జనుడెంచి
నట్టి పావన పురుషమీముద్దు॥ వదనంబూనకునూ - ఆచమనీయ్య -
మిదె యొనరెచ్చెదనూ॥

శ్రీమ॥ ముఖే ఆచమనీయ్యం సమర్పయామి.

శ్లో॥ శర్కరా దధి మధ్యాజ్య । క్షీరమిశ్ర మిదం విభో

పంచామృతం మయాదత్తం । స్నానం కురు జగత్పతే ॥

కం॥ ఘృతముక్షీరంబు దధియను - అతిమధురంబైన తేనె

ఆలశర్కరయన్ - షితనైదు గూర్చిపంచా - మృతమునుగావినై
గొనుమ ॥ ద ॥ మోదంబు తోడఁ ప్రోక్షింతునీ - పాదంబు
పైనఁ - షితి మదములను స - మృతితోడ దున్నీయు -
అతిహితావుగను సతతము మీకర్పిస్తీ ॥ మోదంబుతోడఁ -
ప్రోక్షింతునీ - పాదంబు పైనఁ ॥

శ్రీమ॥ పంచామృతస్నానం సమర్పయామి.

శ్లో॥ తప్తకాంచన కుంభస్థం । కించిదూష్ణ సువాశితం

మయానీతం జహ్నుకన్యా । జలస్నానం కురుప్రభో ॥

కం॥ మలముల మానియునా నం - కులముల జిమ్మేసి
కామ - కోభము లణచి - తెలివనె శుద్ధజ్ఞానము - జలమిదె
బుద్ధోదకంబు ॥ ద ॥ చరణా కమలములఁ - గడుగుటకూని -
త్తరిదెన్తివేగఁ - యిల ఆనందాభాషా ములతోడ నాడుకన్నుల
యందు యరుదెందు - జలమే శుద్ధోదకము ॥ చరణా కమలము
లఁ - గడుగుటకూని - త్తరిదెన్తి వేగఁ ॥

శ్రీమ॥ శుద్ధోదక స్నానం సమర్పయామి.

శ్లో॥ వస్త్రయుగ్మం మయాదత్తం । త్వదర్థ స్వర్ణతంతునా

నిర్మితం నిర్మలం స్వామీఁ । నిత్యకల్యాణ పావనా ॥

కం॥ శేబుగ భక్తులకును సౌ - శీలుడవై బోధదెల్పు -
శ్రీగురు దేవా - మేలగు స్వర్ణము తంతుల - చేలంబర్పింతు మెన॥
ద ॥ చేకొనుమయ్యా - సందేహముల - బోకార్చుమయ్యా-నాలోన
యున్నట్టి నరిషడ్వర్గములాను - వాలా యంబుగానూ - వదలి
యుంటినిశాలు ॥ చేకొనుమయ్యా-సందేహముల-బోకార్చుమయ్యా॥

శ్రీమ॥ అలంకారణార్థం వస్త్రయుగ్మం సమర్పయామి,

శ్లో॥ కార్పాస తంతునా శుభ్రం । రచితం తేర్పితం మయా
సంగృహణ మిదం యజ్ఞ । సూత్రం పాత్రం దయానిధే॥

కం॥ యీశపింగళ సుషుమ్నా - నాశంబున యెపుడు
హంస - నాడుచునుండే - మేలిమి తారక మనియెడు - యీ
లో యజపంబుగా ఇ ॥ ద ॥ త్రిదేమీకు జంద్యం - వేళితిగొ
నునా - మదికి ఆనందం ఫాలాక్షామర వినుత - పరమ పావన
దేవా - నాలోన భజియించి - నర్పించితిని ॥ గాయత్రిదే మీకు
జంద్యం - వేళితి గొనునా మదికి ఆనందం ॥

శ్రీమ॥ యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి.

శ్లో॥ కిరీట కుండలం రత్న । కంకణాది నితేమయా
సంగృహ్యతాం భూషణాని । అర్పితాని నిరంజన ॥

కం॥ శిరమునకు కిరీటంబును - కరముకు కంకణము లిడు
గొ - ఘనవీనులకున్ - మరికుండలములు గళమున - ధరియిం
చుము చంద్రహార ॥ ద ॥ దళిత రత్నములా - పేరులువేతు -
యిలయందు చాలా - సరగూన యీభక్త - వరుని కోరికదీర -
గురితోడ సర్వాంగా భరణముల్ మీకిడితి ॥ దళితరత్నములా -
పేరులువేతు - యిలయందు చాలా ॥

శ్రీమ॥ సర్వాభరణ భూషణాః సమర్పయామి.

శ్లో॥ మలయాచల సంభూతం । కర్పూర కలితం విభో
విలేపనం త్వదర్థంభో ॥ గృహ్యతా మర్పితం మయా ॥

కం॥ మలయజము చందనంబును - ఇలకర్పూరము
సువాస నీవీఘాతిఁ - అలర త్రిచూర్ణము దెసిని - చలగియు

(5)

పునర్జన్మ విచారము

33

లేపనముజేయు ॥ ద ॥ చంచాలహరణా - సద్గురవే ప్రపంచా
విహీనా - కలరితి గన్పించు ఘనబ్రహ్మాండము యెరు - కలగాల్చి
భస్మంబు గాదెన్తి ధరియించు ॥ చంచాలహరణా - సద్గురవే ప్రపం
చావిహీనా ॥

శ్రీమ॥ శ్రీగంధం సమర్పయామి,

శ్లో॥ తండులాన్ ధవళాకారాః । హరిద్రా చూర్ణమిశ్రితాం
గృహ్యతా మక్షతాః దేవ । మయాదత్తాః మనోహరాః ॥

కం॥ వ్రజ్జనెడు వడ్డుదంచయు - అజ్ఞానంబనెడు తవుడు -
నానెరిగెలును - విజ్ఞానంబుతో దీసియు - సుజ్ఞానంబనెడి మంచి
॥ ధ ॥ సురటి యక్షంతల్ జల్లెదను సుం - దరమౌ ప్రవంతల్ -
అజ్ఞానులయిన కృతజ్ఞులౌ మిముజేర - యేజ్ఞాన వంతులకో -
యెర్పడును నీరూపు ॥ సురటియక్షంతల్ - జల్లెదను సుం -
దరమౌ ప్రవంతల్ ॥

శ్రీమ॥ అక్షతాః సమర్పయామి.

శ్లో॥ పుష్పాన్యనేకాని । సువల్లవాని
సుగంధయురైని । మనోహరాణి
త్వాంగృహ్యతాం । దేవమయార్పితాని
జలాశయస్థాని । జపాదీకాని ॥

కం॥ చంపక చెంగల్వులు బహు - సౌంపగు మల్లెలును
మొల్ల - సురపుష్పంబుల్ - యింపు దాసానిగోగులు - కెంపుతో
సమమైన జాజి ॥ ద ॥ కేదంగిపూలా - యర్పింతు మీ పాదపద్మ
ములా - కంపాము జాయుటకు - ఘనమూగ నేదలచి - తెగింపి

మీకొనగీతి - దివ్యాతులసియు బిల్వా || కేదంగిపూలా - యర్పిం
తుమీ పాద పద్మములా ||

శ్రీమ॥ పుష్పం నమర్పయామి.

-(అథ అంగపూజ)-

- ౧ తీర్థ పాదాయనముః । పాదౌ పూజయామి.
- ౨ నిగమ మంజీరాయనముః । గుల్ఫౌ పూజయామి.
- ౩ స్మరతూణీర జంఘాయనముః । జంఘౌ పూజయామి.
- ౪ ముక్తికాంత నేవితాయనముః । జానుసీం పూజయామి.
- ౫ రత్న స్తంభోరు యుగళాయనముః । ఉరూంపూజయామి.
- ౬ పులినతల జఘనాయనముః । జఘనౌ పూజయామి.
- ౭ మణికాంచి కలాప శోభితాయనముః । కటింపూజయామి.
- ౮ గంభీరనాభి మండలాయనముః । నాభీం పూజయామి.
- ౯ విశ్వోద రాయనముః । ఉదరం పూజయామి.
- ౧౦ దయార్థ హృదయాయనముః । హృదయం పూజయామి.
- ౧౧ విశాల వజ్రాయనముః । వక్షస్థలం పూజయామి.
- ౧౨ కంబుగ్రీవాయనముః । కంఠం పూజయామి.
- ౧౩ వరదాన ధురీణాయ నముః । హస్తౌ పూజయామి.
- ౧౪ ఉన్నత స్కంధాయనముః । భుజౌ పూజయామి.
- ౧౫ స్మితవక్త్రాయనముః । వక్త్రం పూజయామి.
- ౧౬ చంపక నాసాయనముః । నాసికాం పూజయామి.
- ౧౭ వల్లవాధరాయ నముః । ఆధరం పూజయామి.

- ౧౮ పుండ్రేక్షు కార్ముక భృవేన్నమః । భృముగ్మంపూజయామి.
 ౧౯ కరుణాకటాక్ష వీక్షణాయ నమః । నేత్రోపూజయామి.
 ౨౦ రాకాసుధాంకు వదనాయనమః । ముఖం పూజయామి.
 ౨౧ పుష్ప కాష్టాయ నమః । కర్ణౌ పూజయామి.
 ౨౨ సు లలాటాయ నమః । లలాటం పూజయామి.
 ౨౩ నీలకుంచిత మూర్ధజాయ నమః । కేశాః పూజయామి.
 ౨౪ సువృత్తి శిరస్కాయనమః । శిరః పూజయామి.
 ౨౫ సర్వాత్మ నేన్నమః । సర్వాంగాని పూజయామి.

-(అథ పత్రపూజః)-

- ౧ అచింత్యాయనమః । బిల్వపత్రం - సమర్పయామి.
 ౨ బృందారక వందితాయనమః । తులసీదళం సమర్పయామి.
 ౩ భువనరక్షణ తత్పరాయనమః । వకుళ పుష్పం - సమర్పయామి.
 ౪ భూరివిభవాయనమః । పున్నాగ పుష్పం - సమర్పయామి.
 ౫ జగజ్జనన కారణాయనమః । కేతకీపత్రం - సమర్పయామి.
 ౬ చరాచరగురవేన్నమః । చామంతికాపుష్పం - సమర్పయామి.
 ౭ సుప్రభావాయనమః । చంపకపుష్పం - సమర్పయామి.
 ౮ సుప్రసన్నాయనమః । పాటలీపుష్పం - సమర్పయామి.
 ౯ అపవర్గ ప్రదాయనమః । శతపత్రపుష్పం - సమర్పయామి.
 ౧౦ అనంతాయనమః । జాజీపుష్పం - సమర్పయామి.

- ౧౧ మోహవర్జితాయనమః । కరపీఠపుష్పం । సమర్పయామి.
- ౧౨ ముకుందాయనమః । రసాల పుష్పం — సమర్పయామి.
- ౧౩ వ్రకృతి పురుష విలక్షణాయనమః । మాలతీపుష్పం - సమర్పయామి.
- ౧౪ నిత్యాయై నమః । కల్హరపుష్పం - సమర్పయామి.
- ౧౫ ఆజ్ఞేయ చక్రనిలయాయ నమః । ఆతసీపుష్పం - సమర్పయామి.
- ౧౬ నాదుబిందు కళాతీతాయనమః । పారిజాతపుష్పం - సమర్పయామి.
- ౧౭ భూతాత్మనే నమః । అశోకపుష్పం - సమర్పయామి.
- ౧౮ మండలత్రయాతీతాయ నమః । సీలోత్పల పుష్పం - సమర్పయామి.
- ౧౯ అనంతాయనమః । మల్లి కాపుష్పం — సమర్పయామి.
౨౦. అవ్యక్తాయనమః । మాలతీ పుష్పం - సమర్పయామి.

—: అథ అష్టోత్తర శత నామావళి :—

౧ సద్గురువేన్నమః	౮ నిరాలంబాయనమః
౨ పూర్ణాయనమః	౯ రమ్యాయనమః
౩ సర్వధారాయనమః	౧౦ నిర్దేషాయనమః
౪ స్వచ్ఛాయనమః	౧౧ నిర్వాసనాయనమః
౫ శుద్ధాయనమః	౧౨ నిర్గంధాయనమః
౬ నిర్మలాయనమః	౧౩ స్వప్రకాశాయనమః
౭ విశ్వోదరాయనమః	౧౪ నిత్యతృప్తాయనమః

౧౫ అనంతాయనమః	౪౦ సగుణనిర్గుణాతీతాయ నమః
౧౬ అద్వితీతాయనమః	౪౧ సర్వసాక్షిణే ,,
౧౭ వేదవాచామ వేద్యానమః	౪౨ సాక్ష్యాతీతాయ ,,
౧౮ పరంజ్యోతిషేన్నమః	౪౩ త్రిగుణాతీతాయ ,,
౧౯ ప్రణవాతీతాయనమః	౪౪ సర్వభూతాంతస్థాయ ,,
౨౦ అచలాయనమః	౪౫ సుఖదుఃఖవిరహితాయ ,,
౨౧ అపరిమితాయనమః	౪౬ జన్మజరామరణ వజ్రితాయ
౨౨ అవ్రమేయాయనమః	౪౭ క్షేత్రజ్ఞాయ ,,
౨౩ అవ్యయాయనమః	౪౮ సర్వోపనిషత్సారాయ ,,
౨౪ అచ్యుతాయనమః	౪౯ నిష్కళంకాయ ,,
౨౫ అహంకార వివర్జితాయనమః	౫౦ నిరాభాసాయ ,,
౨౬ విశ్వాత్మణేనమః	౫౧ స్వప్రకాశాయ ,,
౨౭ ప్రపంచాతీతాయనమః	౫౨ సృష్టిస్థిత్యంతకారణాయ,,
౨౮ మాననీయాయనమః	౫౩ తర్కతర్కరహితాయ ,,
౨౯ క్షరాక్షరవిలక్షణాయనమః	౫౪ సచ్చిదానందాతీతాయ ,,
౩౦ దృగ్దృశ్యాతీతాయ ,,	౫౫ అపరోక్షాయ ,,
౩౧ ద్వైతాద్వైతావినుర్ముక్తాయ,,	౫౬ సకలమంత్రస్వరూపాయ,,
౩౨ అఖండాయ ,,	౫౭ ఆరాశతనవేన్నమః ,,
౩౩ ఖండాఖండ విరహితాయ ,,	౫౮ నిరాధారాయ ,,
౩౪ ఆదిమధ్యాంతకూన్యాయ ,,	౫౯ నిస్తేజసేనమః ,,
౩౫ నిరంజనాయ ,,	౬౦ అవికారాయ ,,
౩౬ నిర్వికల్పాయనమః	౬౧ అమలాయ ,,
౩౭ నిరాకారాయ ,,	౬౨ పరతత్వాయ ,,
౩౮ నిరాఖ్యాతాయ ,,	౬౩ పరంధామే ,,
౩౯ పరమానందస్వరూపాయ ,,	౬౪ అజాయ ,,

౬౫ అగమ్యాయనము	౮౬ సర్వోపనిషత్పంజరకీరాయ
౬౬ షడ్గుణైశ్వర్యసంపన్నాయ,,	౮౭ శబ్దాతీతాయనము: నము:
౬౭ సనాతనాయ ,,	౮౮ జగన్నాథాయ ,,
౬౮ త్రిమూర్త్యాత్మనే ,,	౮౯ జగద్గురవే ,,
౬౯ ఆనాద్యంతాతాయ ,,	౯౦ విష్ణవే ,,
౭౦ సర్వోపాధివినుర్ముక్తాయ ,,	౯౧ సర్వతో భద్రాయ ,,
౭౧ భక్తాభీష్ట ఫలప్రదాయ ,,	౯౨ నిగమార్థప్రతిపాదకాయ,,
౭౨ భవరోగభేషజాయ ,,	౯౩ నిస్సంగాయ ,,
౭౩ సహస్రారచక్రమద్యస్తాయ,,	౯౪ సహజానందాయ ,,
౭౪ సనకాదిమునిపండితాయ ,,	౯౫ చిన్మయాయ ,,
౭౫ కామక్రోధాదిశత్రునికృంత,,	౯౬ శ్రీమతే ,,
నాయ ,,	౯౭ సాయుజ్యప్రదాయ ,,
౭౬ కరుణారసార్ధ్ర హృద ,,	౯౮ సహజామనస్కాయ ,,
యాయ ,,	౯౯ పంచబ్రహ్మమయాయ,,
౭౭ బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరస్తు,,	౧౦౦ అజడాయ ,,
తాయ ,,	౧౦౧ జడాజడవిలక్షణాయ ,,
౭౮ బ్రహ్మాండజనకాయ ,,	౧౦౨ భావాభావ మధ్యస్థానాయ
౭౯ వరమపావనాయ ,,	౧౦౩ అమనస్కాయ ,,
౮౦ దీనజనానుగ్రహాయ ,,	౧౦౪ ఆఖిలాండకోటి బ్రహ్మాం
౮౧ దివ్యపురుషాయ ,,	డనాయకాయ ,,
౮౨ ప్రసన్నపారిజాయ ,,	౧౦౫ సర్వాదయే ,,
౮౩ పురాణపురుషాయ ,,	౧౦౬ పరాత్పరాయ ,,
౮౪ నిరుపద్రవాయ నము: ,,	౧౦౭ లక్షాతీతాయ ,,
౮౫ నిత్యకల్యాణాయ ,,	౧౦౮ మనోవాగ్గోచరాయ ,,

శ్రీమ॥ నానావిధ పరిమళ పత్రపుష్పాణి సమర్పయామి.

శ్లో॥ చందనాగరు కర్పూర

శర్కరాజ్య సమన్వితం

ధూపోయం గృహ్యతాం । స్వామీ

త్వమిదంతే । మయార్పితం ॥

కం॥ త్రయవాసన త్రయయాషణ - త్రయదేహంబులు
నవస్థ త్రయముల్ సర్వం - త్రయతాపంబులు మీకిదె - నియ
ముగ ధూపంబునిస్తే ॥ దర్శ్య॥ నికనుగైకొనుమీ - ఆఘ్రాణించు
చు - సకలేశ స్వామీ - భయనిర్భయ ములులేనీ - బయలు
జూపియు యెరుక - నయమూతో విడిపించివడిమీకు ధూప
ముగ ॥ నికను గైకొనుమీ - ఆఘ్రాణించు - సకలేశస్వామీ ॥

శ్రీమ॥ ధూపమాఘ్రాపయామి

శ్లో॥ వహ్నినా యోజితం సాజ్యం । దీపం వర్తత్వయాన్వితం
గృహోఽజ్ఞాన తిమిర । హరజ్ఞాన ప్రవర్తనం ॥

కం॥ కామక్రోధము లోభము - వామూర్థపు గుణ
ములన్ని - వత్తులుజేసి - పామరమనియెడు చమురును - నీమం
బుగ బోసియుంచీ ॥ ద.॥ నీ మంత్రకళనూ - యంటించిన స్వామీ
దీపమునూ - యీ మహి వెల్లూచు - ఏకరీతిగ యుండె - భాగ్నీ
కల్ దీరాగ వదపాడి దర్శించు ॥ నీ మంత్రకళనూ యంటించిన
స్వామీదీపమునూ ॥

శ్రీమ॥ దీపం దర్శయామి.

శ్లో॥ శాల్యన్నం షడ్రసోపేతం । పంచభక్ష్యాది సంయుతం

నైవేద్యం దేవ దధ్యాజ్య । సమ్మిశ్రం ప్రతిగృహ్యతాం ॥

కం॥ పరమాన్నము భక్ష్యంబులు - అరిశెలు బూరెలు
సుశర్కరాది పొంగళుల్ - మరిఘృత మిశ్రిత లాడూల్ - మురి
పెంబుతోముందు నిడితి ॥ ద ॥ మునునారగించూ - నాదుర్ధోష-
ములను దొలగించూ - గురుదేవా యీదీన - నరుని పోషించను
స్థిరమైన బోధయీ క్షితిదెల్పి ఆహార ॥ మును నారగించూ - నా
దుర్ధోష - ములను దొలగించూ ॥

శ్రీమ॥ మహా నైవేద్యం సమర్పయామి.

శ్లో॥ పానీయ్యం శీతలం స్వచ్ఛం । మధ్యేమధ్యే మయార్పితం

సుగంధయుక్తం మధురం । విబత్త్వం పురుషోత్తమ ॥

కం॥ భేదంబుల దొలగించియు - భేదము మోదంబు
లేని - కేవలఅత్మా - బోధయు విన్నియు జన్మా - బాధను
రాకుండ జేయు ॥ ద ॥ పరమపావనుడా - మ్రొక్కెద పాద -
వనజాముల్ ప్రౌఢా - యీధరణి లోనాపా - నీయముల్ మీకిడితి
ఆదరణ జేసియు - నవియు గైకొనుమార్గ ॥ పరమా పాపనుడా
- మ్రొక్కెదపాద - వనజాముల్ ప్రౌఢా॥

శ్రీమ॥ మధ్యేమధ్యే పుదకపానీయం సమర్పయామి.

శ్లో॥ సువత్సాన్యనేకాని । రంభాంమృజంభూస ఖర్జూర

నారంజి ద్రాక్షాదికాని । త్వమేతాని సంగృహ్యతాం

స్వప్రకాశ । ఫలాని వృదేయాని సర్వాణి లేజ్య ॥

కం॥ కదళీపనసయును నింబయు - మధురంబగు చూత
ద్రాక్ష - మరి ఖర్జూరాల - ముదమొప్పు జామ నేరడి - బదరుల్
యిక నారికేళ ॥ ద ॥ ఫలమూలు గొనుడి - యర్పణ జేసి -
భక్తితో గనుడి - వ్యవదీసు కౌరకునీ వదమూల పూజింప -
మదిసంతోషంబాయె - మానివినుతాయెట్టి ఫలమూలు గొనుడి -
యర్పణజేసి భక్తితో గనుడి॥

శ్రీమ॥ నారికేళ ఫలనై వేద్యం సమర్పయామి.

శ్లో॥ తాంబూలం గృహ్యతాం పూగీ । ఫలకద్భూర సంయుతం
నాగవశ్శీదకాద్యంతం । గురోతుభ్యం మయార్పితం ॥

కం॥ మెప్పుగు జాజిలవంగము - గొప్పుగు యాలకులు
జాత్రి కౌరిక అకుఁ - కప్పుర విడెమని మీకును - తప్పక నర్పి
స్త్రీదీన్ని ॥ ద ॥ దయతో చేకొనుమా - దేసికనాదు - తప్పులెన్న
కుమీ - యెప్పుడు సీస్మరణ - యే మారకనుజేయ - తిప్పాలు
బావి మేలొప్ప బ్రోచినతండ్రీ ॥ ఓయతో చేకొనుమీ - దేసికనాదు
తప్పులెన్నకుమీ ॥

శ్రీమ॥ తాంబూలం సమర్పయామి.

శ్లో॥ సువర్ణోదర గర్భస్త్రం । స్వర్ణబీజం మయార్పితం
అనంత పుణ్యదం స్వామీఁ । తేగృహ్యత్వ మచ్యుతం ॥

కం॥ కనకంబుతో నిర్మించియు - మన కెంపులు దావి
నట్టి - మనపుష్పములుఁ - వినయము సువర్ణ మంత్రం -

పునర్జన్మ విచారము

బనెవిరియిదె నీకునేయ ॥ ద ॥ ర్పణజేతు గొనుడి - పావన చరిత
ననుమన్నించుడి - ఘనమైన పూర్ణంబు గాంచిన యాయెరుక -
యునుమీకు గురుదక్షణగా చేసియునేయ : యర్పణజేతు కొనుడి -
పావన చరితా - నను మన్నించుడి ॥

శ్రీ॥ సువర్ణ మత్రపుష్పం సమర్పయామి.

శ్లో॥ నీరాజనం మయాదత్త । రాజ రాజేశ పూజితం
గృహాణ జగదుత్పత్తి । హేతుభూతామ నాశన్నం ॥

కం॥ బంగారు వశ్యెరంబున - రంగగు యాదీవకళిక -
లందునజేర్చి పొంగుచు ముట్టించుయు నే - మంగళముల్ నొసగె
దాను ॥ద॥ మహనీయ్య దేవా - గైకొనుమోహ - రహిత
సద్భావా - శృంగారములును జెలంగ పాడుచు చుట్టు - అంగాన
మణులంతా హారతి నొసగీరి ॥ మహనీయ్య దేవా -
గైకొనుమోహ - రహిత సద్భావా ॥

శ్రీమ॥ మంగళ నీరాజనం దర్శయామి.

శ్లో॥ సుకేతకీ పాటల । పారిజాత
చాంపేయ కంజాత । రసాలమల్లికా
చామంతికానంయుత । మంత్రీపుష్పం
గృహ్ణామివిష్టోశివ । శంకరాచ్యుత ॥

కం॥ కరవీర మల్లెలుమొల్లలు - సరసిజముల్ గోగువత్తిరి-
నం వెంగలునూ - మరి చెంగల్వలు కల్లర - విరులివే యర్పిం
తుమంత్ర ॥ ద ॥ విధిపుష్పమంచూ - గైకొను గురవే - ముద
మూను మించూ - పరమాత్మ నినుజేరి దరికి ముట్టిరిభక్తవరులెల్ల

పరికించి మరినొసగిరిదె మంత్ర ॥ విధిపుష్పమంచూ - గైకొను
గురవే - ముదమూను మించూ ॥

శ్రీమ॥ దివ్య సువర్ణ మంత్రపుష్పం సమర్పయామి.

శ్లో॥ జన్మాంతర కృతాన్యాని । యాని పాపానిమేవృభో
నశ్యంతుతే తానితాని । వ్రదక్షణ పదేవదే॥

కం॥ అక్షయ బోధను దెల్పియు - ముఖువు బంధంబు
మాన్చి - ముందుగ నీన్ని - రక్షించి బ్రోచినాడవు - అక్షతల
వేసినే ॥ద॥ వ్రదక్షణాల్ చేతూ - సద్గురుదేవా - దీక్షాలా బాపూ -
యాక్షితిలో మిముమించ - యెవరిగానమురవ - రోక్షమార్గము
దెల్పి రోశించె యెరుక పరి ॥ దక్షణల్ చేతూ - సద్గురుదేవా -
దీక్షాలాబాపూ ।

శ్రీమ॥ అత్మపరిదక్షణ నమస్కారా సమర్పయామి.

శ్లో॥ యస్యస్మృత్యాచనామోక్త్యా । తపఃపూజా క్రియాదిషున్యూనం
సంపూర్ణతాయాంతి । సద్యో వందేవమచ్యుతం ॥

శ్లో॥ మంత్రహీనం క్రియాహీనం । భక్తిహీనం జనార్దన
యత్పూజితం మయాదేవ । పరిపూర్ణం తదస్తుమే ॥

శ్లో॥ అజ్ఞాన మూలహరణం । జన్మకర్మ నివారణం
జ్ఞాన వైరాగ్య సిద్ధ్యర్థం । గురుపాదోదకం పిబేత్ ॥

శ్లో॥ గురుపాదోత్థితం తీర్థం । పీత్వా త్రిపుటి నాశనం
సర్వద్వంద్వ వినాశంచ । విద్యతే న పునర్భవం ॥

శ్లో॥ గర్వాద్య పునరాగచ్ఛ । మామకా భిష్ట సిద్ధయే
గురోర్యః కృపయా వీక్ష । పూజాం స్వీకురు మత్కృతం ॥

శ్రీఅచలగురు వరంపర మంగళహారతి

౧. శ్రీకరంబైనట్టి ఓంకార పీఠమున । ప్రాకటంబుగ హరికి,
భానునకునూ । ఏకముగ వెలిగెడి యాజ్ఞావల్కికి మరియూ ।
జోకతో రాజబుష్పి జనకవతికి జయూ ॥ జయమంగళం నిత్య శుభ
మంగళం । జయతు జయమంగళం మహోత్సవ మంగళం ॥

౨. శుద్ధతత్వజ్ఞుడో శుకయోగికిని నిత్య । సద్ధర్మమార్గుడో
సాందిపునకూ । సిద్ధముగ పూర్ణుడో శ్రీకృష్ణమూర్తికిని । వద్దికతో
అర్జునా పుద్ధపునకూ జయూ ॥ జయమంగళం ॥

౩. శ్రీమించివెలిగెడి శ్రీధరస్వామికిని । ధీమించు శివరామ
దీక్షితులకూ । కామితార్థము నిచ్చు ఘన అప్పబ్రహ్మముకు ।
వేమారు శ్రీసీతరాములకునూ జయూ ॥ జయమంగళం ॥

౪. పరిపూర్ణబోధనూ ప్రకట పరచిన యట్టి । పరభాగవత
కృష్ణగురునకిపుడూ । నిరతంబు పరతత్వ మెరిగించు పీల్చాన ।
వరలక్ష్మీణా ప్రభూ చరణములకూ జయూ । జయమంగళం ॥

౫. స్థిరమైన ఓంకార గురువరంపర యందు । పరిపూర్ణ
సిద్ధాంత భావవములనూ । నిరతమ్ముభక్తులకు కరుణతో బోధించు ।
గురుడు నిత్యానంద సీతయార్యులకుకూ జయూ ॥ జయమంగళం ॥
హారతిదుగో మంగళహారతిదుగో । సద్గురు మూర్తికి
హారతిదుగో ॥మంగళం॥

హారతిదుగో జగతియందున అచల పరిపూర్ణతత్వవిచారం
లగు సాందీపమహాముషి స్వాములకు, శ్రీ కృష్ణునకునూ ॥హారతి॥

పండరీపురమందు నిలచి, భాగవతమూ భగవద్గీతల
ఖండముగ భక్తులకు దెల్పిన కారణుండగు శ్రీధరేందుల ॥హారతి॥

వాసిగా బృహద్వ శిష్యము వ్రాసి నారాయణ పురంబున
దేశములలో ప్రకట పరచిన దేశికులు శివరామ దీక్షితుల ॥హారతి॥

స్థిరముగను కంబాలూరి పురము నందున అచల బోధను,
మరియుచును భక్తులకు దెల్పి, ముక్తి నొసగిన అప్పారావుకు ॥హా॥

పరమపావనమైన యెఱ్ఱగొండపాలెమున భద్రాద్రిరామ,
పరమ శతకము వ్రాసినట్టి పరశురామ నారసింహుల ॥హారతి॥

మరియునాపాళెములొ నిలచి, పరమ తత్వము బోధపరచిన,
పరశురామ వంశభవ శ్రీ వ్రభువు సీతారాములకునూ ॥హారతి॥

దక్కన్ ప్రాదరబాదు లోపల మక్కువతో కందార్పములను,
చక్కగా రచించినట్టి సద్గురు భాగవత కృష్ణున ॥హారతి॥

మేలిమిగ బేగంపేటలొ చాలగా పరతత్వములు గురు,
బాలులకునూ బోధపరచిన పీలుభానా లక్షణార్కుల ॥హారతి॥

అచ్చముగ శ్రీ అచల బోధను చొక్కముగ సూర్యోధ
పరచిన చక్కగను పరిపూర్ణ శ్రీకొండోజు సీతాయా
ర్కులకు నూ ॥హారతి॥

మంగళహారతి

- ౧ శ్రీశుభదమైనట్టి । ప్రణవ పీఠంబున । వాసికెక్కిన హరికి
చనజాపుతు । భాసురంబు యాజ్ఞ వల్క్కికిఁ రాజుర్ని । దా
నుండు నౌజనక । ధరణీశుకుఁ । జయమంగళం నిత్యశుభ
మంగళం జయతు జయమంగళం మహాత్మవ మంగళం॥
- ౨ ముందుగఁ శ్రీశుకా । మునివర్యులకు వేడ్క । సాందీప
శ్రీకృష్ణ స్వాములకునూ । అందఱో యుద్ధనా అర్జునున
కుఁయర । విందనయనౌ రుక్మి । జీమాతకు ॥జయ॥
- ౩ బేధరహితుండగు । శ్రీధర స్వామికి । ఈధరఁ శివ
రామ దీక్షితులకు అదరణ జేసిన । అప్పబ్రహ్మంబుకు ।
సాధు సీతారామ । స్వామి నరసింహులకు ॥జయ॥
- ౪ శుద్ధ నిర్గుణబోధ । శృతపరచ భాగవత । సద్ధర్మ శ్రీకృష్ణ
చంద్రునకును । వద్దికతో పీల్చిన । వంశ ప్రకాశున ।
భేద్యులక్షుణుడు శంక రార్యులకునూ ॥వయ॥
- ౫ గురు సచ్చిదానంద । పరవెంకటేశ్వరుకు । స్థిరమతుడు
కొండోజు శీతార్యుకూ । మరల జన్మము రాని మార్గమ్ము
లనుదెల్పు పరిపూర్ణులైన సద్గురువరులకూ ॥జయ॥

ద్వాదశాక్షరి

ఏత స్మిధ్యా శుద్ధ వియత్ కించి న్మాస్తి
ఈ పుత్ర బట్ట బయలు ఏమి లేదు

పునర్జన్మవిచారము

పో డ శా ష రి

నిర్మూల మేతదా జ్ఞాన శ్చరీరం నాస్తి కేవలం
మూలకతేని యా గురైరిగే శరీరం యేమి లేదు

వం చ ద శి

శ్లో॥ స్వప్నేప్రతీయ మానాని । రూపానిచ యథాతథా
కర్పూర దీపసంయోగం । జ్యోతిరూపం యథాతథా ॥

ద్వ॥ కలలో దోచిన శరీరంబు యేలాగో ఆలాగే
దా॥ కర్పూరము కళిక కూడితే యేలాగో ఆలాగే

కం॥ శ్రీపీల్చాన సువంశుడు । నాపాలి గురుండు లక్ష్మణాచా
ర్యులకున్ । నేపూజ సలిపియును నా । పాపంబుల బాసి
నాడ భక్తియుతుడనై ॥

శ్రీపీల్చాన లక్ష్మణాచార్య సద్గురు మహరాజకీ జ్ఞే

అనుష్ఠాన విధి సమాప్తం

అవలగారు శ్రీ నిత్యానంద కొండోజు సేతయార్య
దేశికేంద్రులవారు రచించిన తత్వములు

1 శహనరాగము - ఆట.

౧ ఎంత చక్కని మార్గము ఆయ్యలారా ॥ ఎంత ॥ తెలిసిన
వారి కెంత సులభ మార్గము । తెలియని వారికెంత కఠిన
మార్గము ॥ ఎంతచక్కని మార్గము ॥ యిదియెందుజూచిన
నందులేకను । సంతతంబొక రీతినుండెను । స్వానుభవ పరు
లకును జూడ ॥ ఎంత ॥

౨ అందుకే సాందీపుని కృష్ణుండు యిం । పొందగ నేవిం
చియూ । సందేహములుదీరె చక్కగా శివరామ । దీక్షి
తుల శిష్యుడై తిరిగి ఆప్తయమంతి । పొందుగా వేద
ములసారము । పూర్తిగా గ్రహించె పరశు । రామ
శీతా రామమూర్తి । భాగవత కృష్ణనకు దెల్పెను ॥ ఎం ॥

౩ వసునతో భాగవతుల కృష్ణుడు వీ । ల్లానా లక్ష్మణుకు
దెల్పెను । అరయ పీల్చానా । లక్ష్మణదేశికప్రభువు । అరయ
కొండోజు శీతరామయను బిల్చి । పరగ జన్మ కర్మములునీ ।
కరయ లేవని । పూర్ణంబు స్థిరముగా బోధించి
దరిజెల్చిన గురోత్తము మనె నుత్తమం ॥ ఎం ॥

7)

పునర్జన్మ విచారము

49

2 యదుకుల కాంభోజి - జుల్యతాశము

- ౧ చిక్కదయా యీ మాయా । సిద్ధాంతులకు దప్ప ॥ చిక్క ॥
మక్కువతో యీ మాయ । మర్మమేమొ దెలియదా
యె ॥ చిక్క ॥
- ౨ యోగు లందరినీ । యొప్పుగ జుట్టిపెట్టె । జాదు సేయ కం
దరినీ । చక్కగానె అమ్ముచుంది ॥ చిక్క ॥
- ౩ ముగ్గురు మూర్తులను । ముడిబెట్టి ప్రేమతో । ఎగ్గులేక
వచ్చేవార్ని । ఏమిలేక మ్రింగుచుండె ॥ చిక్క ॥
- ౪ పంచ శక్తులను గూడ । ముంచివేసి విడిచుచుండె । ఎంచ
రాని యీ మాయ । కొంచముతో తెగదాయె ॥ చిక్క ॥
- ౫ కాసు వీసాలకు । కలలోన జిక్కబోదు । వేసధారులం
దరిని । గోసిలోన జుట్టిపెట్టె ॥ చిక్క ॥
- ౬ పీలుఖాన లక్ష్మణ గురుడు । ప్రేమతోడ బోధించి ।
మేలుగాను శీతరాము ॥ మేటివానిగ జేసిపోయె ॥ చిక్క ॥

3 కీర్తన - యదుకుల కాంభోజి - అది.

- ౧ గురునామంబనె రాజమితాయి । కొనగల దొరలెవరండి
దీని తినగల దొరలెవరండి । కొనగల దొరలు కోటి
కొక్కరే । తినగల దొరలు నూటి కొక్కరే । హేమ
మునకు యిది జిక్కదు మితాయి । కామమునకు యిది

గల్గదు మితాయి । రామజోగియై । లంగోటి బన్ కర్
యమలం చోడ్కో । పంచ మయిల్ మే । వకాయె
మితాయి । చక్కగ మీరు సేవించండి ॥గురు॥

౨ శ్రవణము మననము నిధి ధ్యానయనె పొయ్యి బెట్టియు
మూడు దేహములు కర్మలుజేసి । సుజ్ఞానంబనె నిష్ఠ
బెట్టియు । భ్రమయను నదియే భాండము జేసి । విష్ణు
వనేటి పాలు బోసియు । రుద్రుడనేటి చక్కెర జేర్చి ।
ద్వాదశి దినముల పాకము జేసి । లడ్డు బనాయా రాజ
మితాయి । గురునాదముచే కీర్ బనాయా । భవబంధంబులు
తెంపు జేసుకొని ॥ కొనగ ॥గురు॥

౩ సృష్టముగను భుజియించిన వారికి । కష్టములన్నియు
దొలిగి పోవును । నిష్ఠతో నుండిన నిజగురువులతో । అష్ట
మదములచె తెంతెంటితే । దుష్టసాంగత్యం దూర్కరోరే ।
నష్టము లేక సద్గురుమూర్తియు । నంతట నున్నడు! తెలి
సిన వారికి ॥ కొన ॥

౪ పీలుఖాన యీ లక్ష్మణ గురుడు । శీతరాములకు సౌజ్ఞ
దెలిపెను । ద్వాదశి షోడశి ధ్యయ మంత్రంబుల । జోలి
చోడు దెరె । ద్వంద్వముక్కారే । ఏకం స్థిరమై వెల్లు
చున్నది ॥ కొనగ ॥

త త్వ ము.

౧ విన్నరా మీరు కన్నారా । పున్నదున్నట్లుమీరు । ఎన్నాడైన
ఎరుక జగములు సున్నాయని ॥ వి ॥

పునర్జన్మ విచారము

- ౨ ఉత్త బట్టబయలుయని । ఉబ్బి గంతులు వేసేరు । సత్తు
చిత్తు గానిదొకటి నిత్యమని ॥ వి ॥
- ౩ మూలము లేనట్టి మురికి । తోలు బొమ్మల మాటలా ।
కీలు దెలసి జాడ నెరిగి । మేలుకున్న మాటలా ॥వి॥
- ౪ యాలూగ పాటలు బాడి । లోలితమై దిరుగుటకా ।
మేలైన అవల మెరిగి మేదిని విడచుటకా ॥వి॥
- ౫ గురువులమాని గుఱుతు దెలియక । మరుగులోబడి చచ్చు
టకా । హఠహఠాదుల నైనగాని అమిత మైనది తెలసు
టకా ॥వి॥
- ౬ పేరు ప్రజ్ఞలు తెట్టుకొని । మురిపముతో మరి దిరుగుటకా
మరుగులేని జాడ దెలసి । ఆనన మరణము బాసుటకా ॥వి॥
- ౭ ఇచ్చతో వచ్చే శిష్యులను । కుచ్చి మేడకు వేసుటకా ।
దీక్షలన్ని మాని గురు శిష్యుల గురుతులు పోవుటకా ॥వి॥
- ౮ లక్ష్మణ చార్యులు నిపుడు రాజయోగము నందును । వత్స
శీతా రామని పిలిచి । ఇచ్చలన్ని మాన్పెను ॥వి॥

౯ నాదనామ క్రియ రాగము - ఆట.

- ౧ నేజూచినానూ । నేనననీది ॥ నే ॥ నేజూచినానయ్య
నీమముదప్పక । స్వామినద్గురు సేవ । చక్కగజేసియు॥నే॥
- ౨ నామరూప క్రియానటన లేమియు లేక । ఏమని యన
రాక । ఏకమైన దాన్ని ॥నేజూ॥

- ౩ ఆగమ ములకును । అతీత భావమై । బాగుగ భవనాశ ।
పథముగాని దాన్ని ॥నేజూ॥
- ౪ నాదుబిందు కళల పాదులేని మాయ । మోదభేదము లొం
దె । వేదన లేనిది ॥నేజూ॥
- ౫ పంచవింశతిగాని । కొంచెగొప్పలు లేని । సంచిత కర్మల
జాడ దెలియని దాన్ని ॥నేజూ॥
- ౬ సత్తుచిత్తుగాని । స్వర్గ నరకములేని । ఎత్తు పల్లములేక ।
ఏకమైన దాన్ని ॥నేజూ॥
- ౭ కరుణ ఫీల్థాన లక్ష్మణ ప్రభువు దరిజేర్చి । వరశీతారాము
నకు । వరము దెల్పిన గుర్తు ॥నేజూ॥

పు న ర్జ న్మ వి చా ర ము

మొదటి ప్రసంగము :

సంవత్సరమైన ఈప్రపంచమందున తలదండ్రుల కోరికచే పుట్టిన పుత్రులు తలదందుగ్రిల నెరిగిన విధమున జీవిత సంపదలిచ్చెడు సృష్టినిగన ఇందుకు కారణమగు పరమాత్ముడు గలదని తెలిసినవిధమున గనుగొననేర్పెరిగిన జనులందున ఉత్తములగు తత్వజ్ఞులు గురుశిష్యుల న్యాయమునను గుర్తుకుతెచ్చిన శాస్త్రజ్ఞానము గుర్రెరిగిన పూజ్యులు ఆయాకాలములందున తెలియని జనులకు దేవునిగనుగొను భక్తిచే సమిష్టినుందురు. జనులని బోధించుట సాధించిరి. అటువై ప్రవక్తలెందరో బోధించుటలో అనుభవ బేధములందున జనులందరు బహుమతములు పాటించిరి. పాటించిన మతఅభిమానముచే తమతమ మతచిన్నహములను ధరించిరి. తమమతమును పాటించిన సోదరబంధువులను సంబంధములేకను ఎడబాసిరిగదా! ఇక మతమున పాటించిన గురువుల ఆంతర్యము ఏమిటి ? పరమాత్ముని ఎరుగుటయా ? లేక ఎరుగని జనులను ఎడబాపులు జేయుటయా ? ఇందు సోదరజనులకు అయ్యెడు లాభమేమిటి ? ఇక మానవస్వాతంత్రము మరిపించెడు మతాధికారములో మానవులకు కలిగెడు ఫలమేమిటి ? బహువిధసాధన శ్రమలచే

గుర్తించిన పరమాత్ముని తెలిసినదీమంతులు మతమును పేరట నమిష్టి జనులను విడదీసుటచే మతగురుల కయ్యెడు లాభమేమిటి? దేవుని కయ్యెడు నష్టమేమిటి? దేవునిచే ఎరిగించిన మతగ్రంథములకు నష్టముగలదా? ఏ హేతువచేతను మతమున జేరిన మాత్రమున తమజాతిలో మతవైరము ఏర్పడెగదా? ఇర ఇందుకు సంసారులు పొందిన లాభమేమిటి? మానవులందరు దేవుని ఎరుగుటచే వారలకయ్యెడు ఫలమెరిగెడు ఉత్తమజాతులు ఎందరో పరమతములో చేరిరిగదా? మతకలహములందున అధికారము కాంక్షించెడు శాస్త్రజ్ఞుల వందరకును బహుమతములు ఉండక తప్పవు. గురువులపై గల ప్రేమచే నేనీవను భేదముచే కలహించెడు ఫల ఈ దుఃఖమునకు హేతువ గురువులబోధలచే రలిగినదా? పరమాత్ముని జూపుటచేకలిగినదా? బహువాధలు పడు సంసారులు అనుభవించినది ఇందేమిటి? ఇక ప్రేమించిన మతములలో గొప్పది ఏదని అడిగినచో పరమతమెప్పుడు ఒప్పుదుగదా? ఇట్లుండెడు మతములు గురైరిగిన ఉత్తములగు వారెందరో వీరికి వేరగు మతముతో చేరిన తమవారిని మావారని భావించెడు దెరుగని చదువరులెందరో ఉత్తములని వేదికపై నిలబడి దేవునిచేపుట్టిన జనులందరు ఒకటని వేదికపై చెప్పుటకిడువరు. వినుజనులందరు తలలూపుచు నుందురు. ఇక శ్రీమూర్తులకే మతమేర్పరచిన ఉత్తమజనులందరు పరలోకమునను జూపించెరుగని దేవునికొక పాపము పుణ్యము తీర్చెడు న్యాయస్థానము గుర్తించిన శాస్త్రజ్ఞులు పరమతములలో చేరిన జనులను ఒకటిగజేసెడు మార్గము గుర్తించరుగదా? ఇట్లుం

డెడు వారిని బ్రహ్మజ్ఞానము తెలిసినవారని ఏవిధమున గుర్తింతుము ? మనమందరమును బ్రహ్మజ్ఞానము నెరిగెడు దేవిధము ? ఇట్లుండిన జనులందరకును దేశాభిమానము మరపించిరిగదా ! జనులందరు ఒకటని మరచిరిగదా ! ఎరిగెడు ఆత్మజ్ఞానము గురువులు మరచిరిగదా ! సోదర బంధుత్వము విడిపోయిరిగదా ! మతవాదనచేపట్టిరిగదా ! మతములలో చేరెరిగిన ప్రత్యక్షము ఏమిటి ? అందుచే పూజ్యతగలవారిని పూజించెడు జనులను మరిపించిరిగదా !

రెండవ ప్రసంగము :

భక్తిడువక పూజించెడు ఉత్తములందున, జీవితవృత్తియు, ధనమునకుదాచెడు యుక్తియు, ధనమునుకాపాడెడుశక్తియు దేవుని నృప్తిలో ఈనాలుగువిధవి ఏజనులును బ్రతుకరుగదా ! ఇకరాజులు, ధనవంతులు, శాస్త్రజ్ఞులు సుఖజీవనమును కోరుటచే దుఃఖముచే జీవించెడు దరిదుర్మిలుండక తప్పరుగదా ! సుఖదుఃఖములగు ఈ రెండును కల్పితమతముచే బాధితులగు జనులందరు పాపముచే పుట్టితిరని, ఈజన్మమునను సుఖమెరుగరు మీరని తమతమ మతమును వ్యాపించెడు క్రోధికచే పరమతములనిందించక మానరుగదా ! తనమతమును ఘనమని చెప్పకమానరుగదా ! ఇట్లు మానవకల్పితములు దేవునికల్పితమని దేవునిచేపంపిన శాస్త్రములని బహుయుక్తులచే బోధింతురుగదా ! పాపముచేపుట్టిన నిరుపేదలు మాయాజ్ఞను పాటించినచో మరుజన్మమునను విద్యాధన సంపదచే పుట్టుదురని బోధింతురుగదా ! ఇక మతశాసనమును పాటించనివారిని రాజ్యాజ్ఞచే

దండింతురుగదా! దండన భయముండుటచే జీవించెడు దర్శదాసులచే మోసములేకను కాపాడెడువని మతగురువులు చేపట్టిరిగదా! వృత్తులపేర్లను జాతులుగను మార్చిరి. జాతిపేరుచే వృత్తైరుగెడు విధమున పిలిచెడు పేరును కనిపెట్టిరి. కనిపెట్టినపెద్దలు సుఖజీవన కాంక్షను విడువరు. ఇక రానున్నది ముందెరింగిన శాస్త్రజ్ఞులు లేకుండగనుండరు. కానికానున్నది తప్పించుట ఏవేత్తలు ఎరుగరుగదా! ఇందుకువృత్తులచే జీవించెడు ఆర్యులకందరుకును కులవర్ణము జాతని పిలిచెడు వృత్తుల పేర్లెరిగెడు కొరకై ఎర్పరచిననామములివి. ఇందుకు వృత్తిని విడిచినజనులను ఏజాతికి జెందినవారిని ఎవరెరుగరుగదా! అందుచే భాషించెడు భాషచే ఆంధ్రులు వీరని పరులెరిగెడు విధమున ఎరుగుటకై ఎర్పరచిన మహారుషివంశజులగు ఆర్యులు గల దేశమునను వృత్తుల పేర్లచే పిలిచెడుజాతులు ఆర్యులమని మరిచిరిగదా! మరచిన ఆర్యులు వృత్తులపేర్లిడువక జీవించెడు నానాజాతులలో అధమోత్తమ మద్యములగు జాతులలో ఒకరికి ఒకరు నిందితులై కలహములకు దిగివరమతముల పాలైరిగదా! కొట్లాడిప్రజలందున సుఖముగ జీవించెడు గురువులు దేశమునకు జనులకు దేవుని ఎరిగిన గురువులు జేసినఘనకార్యము ఏమిటి? ఇక ఆర్యావర్తనమున బాద్యతగలపూజ్యులు ఇందెవరని ఎరిగెడు జనులకు మరపించిరిగదా! కలిగెడు కష్టమునకు అధమోత్తములందరు ఒకటిగ ఎరిగెడు భాధలు తప్పవుగదా! ఇందెరిగిన దేమిటి? మరియొక దేమనగా ముందుకుతలిగెడు దుఃఖములను పాటించని మతాధికారులు బోధించినబోధలు విన్నను వినకున్నను

(8)

పునర్జన్మ విచారము

57

దేవుని సృష్టిలో పుట్టినజనులందరు ఏనామముచేస్తేనను దేవుని తలవని వారుండరు. పరమాత్ముడు సర్వాం తర్యామని ఒప్పిన గురువులు అందరి భావము ఒకటనిఒప్పురు. ఇట్లాప్పని గురువుల దరిజనులన్నది ఒకటని వారొప్పురు. ఇట్లాప్పని జనులకు కనుగొనుటకు తెలియని దేవుడు ఈరూపమునకు గలడని శిష్యులు ఎట్లా ప్పెదరు. ఇట్లు శిష్యులలో శిష్యులు గురువులలో గురువులు తగువులతో ఏర్పడు మోక్షద్వారము తెరచి ప్రవేశించెడు అధికారము మతములలో ఏమతమునగలదందురు ? ఈ బేధములగు తగువులలో పరలోకము వేరయ్యెను. పరమాత్ములు వేరయ్యెను. పాపులతీర్చి చెప్పెడు ప్రభువులు వేరయ్యెను. ఆయామతక్షిపులు వేరయ్యెను. జాతులువిడదీసిరి. పరమతములపాలై రిగదా! ఈలోకమునను జనులకు జరిగెడు దెరుగని గురువులు పరలోకము జూపెదమని సమిష్టి జనులను విడదీసుటచే పతనము కాగలకార్యము జరిగినను మత అధికారము విడువని ఆంతర్యముచే అల్లినకథలెల్లను కల్పితమని వారెరుగుటచే మతములు ఒకటని మనుష్యులు ఒకటని అందరి భావము ఒకటని వారేనాడొప్పురుగదా!

మూడవ ప్రసంగము :

ఇక పుట్టిన జనులందరు జీవితకార్యము యోచించని జనులుండరు. తమతమ శక్తికి తగినట్లుగా బ్రతికెడు వృత్తులు విడచిన జనులుండరు. దేవుని దేవతలను పూజించినను ఆకలితీర్చెడు తిండిన్నడు కార్యములేకను అనుకొనునంతలో ఏ నరులకు కలు

గదు. మహిమలు సాధించిన సిద్ధుల దరి తమ శిష్యుల ఆకలి అనుకొనునంతలో తీరినచో పంటలు పంటలు ఉండవు. ఏ క్రియ లేకను ఊద తీరెడు పని జరుగదు. అందుచే కొందరు సుఖ జీవన శాస్త్రజ్ఞులు విద్యా మహిమచే భగద్భక్తైరుగని ప్రజలకు కల్పిత కథలచే ఒప్పించెడు అందముగల కల్పిత రచనల కావ్యమునందున గల మెప్పించెడు కథలను విని ఒప్పిన జనులందరు ఆనందింతురు. ఇక శ్రీమూర్తులను వారుండెడు పట్నములను జూచెడు భాగ్యము లేకున్నను, హరికథ భజనలచే వినపడు ప్రత్యక్షముగని ఆనందింతురుగదా ! ఇక ఇట్లానందించెడు మనమందరమును మనలోగల ఆత్మను ఏ విధమున గనుగొందుము. మరు జన్మము రాదని ఏ విధమున గుర్తింతుము. కల్పిత కథ ఇదికాదని ఎట్లందుము ? దేవుని రూపము ఇదియని విగ్రహము జూపినచో విగ్రాహకారము జగమంతటకలదని ఒప్పెదమా ? లేక సృష్టికి కారణమగు పరమాత్మను జూచితిమని ఎట్లందుము. ఇట్లుండెడు దానందున పునర్జన్మ తప్పించెడువారిం దెవరు ? వాడికివాడే నంద్య చీకటిలో తాడునుగని పామని అరచెను. అరచినదివిని ప్రాణము దీసెడు పామని ఒకరిని ఒకరరయక ఊరును విడచిరి. సూర్యోదయమున తాడని తెలిసిరి. ఇద్దరిగెడు అభ్యారోపముగల మతములలో జన్మలు తప్పించెడు మతాధికారిం దెవరని అడిగినచో అందుకు అధికారులు గురు శిష్యులు ఇరువురిలో వారికి వారే పెద్దలు. ఇట్లు ప్రతిమతములలో అధికారులు గురుశిష్యులు వారికివారే సాటి. మరి ఒకరుండరు. ఇక మరి వారెరిగిన ప్రత్యక్షము మరియొక రెద్దెరు

గరు. సముద్రజలము ఉప్పుగనుండునుగదా ! కనపడు నదిజలము తీసిగనుండునుగదా ! ఇట్లుగవడు జలబేధము ఎట్టొచ్చెను. అని అడిగినవారికి అగుపడు జలబేధములకు కారణ వార్యము యెరిగించినచో ఏ జనులెరిగొప్పురు. ఏ స్వరూపము జూపించినను ఆ రూపము జూచెరిగెడు జనులకు పుణ్యముగల పరలోకము పాపముగల నరలోకము ఈరెండిడనీసిరి. ఈ రెంటిని పరిపాలించెడు పరమాత్మెంచుండును ? నరలోకమునను జీవులు చేసిన పాపము పుణ్యము ఈ రెండును లేకుండగ తీర్చెరిగిన జీవులు ఏరూపము నను పుట్టును ? ఇప్పుడు పరలోకము జూచెడు వారెవరు ? జూచిన వారెవరు ? ఇట్లు కల్పిత కథలచే జనులకు విజయము చేకూర్చిన దేమిటి ? ఇక సత్య మనత్యము ఈ రెంటికి హేతువ ఎరుగని సంసార కుటుంబ బాధలచే నంచద కలిగెడు కోరికచే పాపము పుణ్యము ఎరుగని జనులందరు దేవుని జూచెరిగించెడు భక్తిని భోదించెడు గురువుని దేవునిగను పూజింతురు. ఇట్లు పూజ్యుడుగు గురువుని దరి విద్యా వినయములును పొటించిన వదుగురు శిష్యులు తనువిడచిన గురువుకు తరువాతను ఒకరికి కలిగెడు మతాధికారము వదుగురు శిష్యులు కోరిరి. విడువని స్వార్థ భ్రమచే వది మతములు ఏర్పరిచిరి. గురువుని దరి ఎరిగిన భావములను వేరర్థము గలదిగ చిత్రించిరి. మతకలహమునను శాస్త్రార్థము పొటించిరి. కలహములకు కారణ యెరిగిన శిష్యులు కలహించెడు స్వార్థము విడువరు. మోక్షముకొరకై వచ్చిన కోరిక మరచిరి. మరువని గురువునివై అభిమానము విడచిరి. శిష్యులు సాధించిన ఫలమేమిటి ? ఏ

సాధనలచే మహిమలు చూపింతురో అది గురువులు చెప్పరు. శిష్యులు అనుభవించిన దేమిటి? మా గురువుకు మించిన అవతారులు లేరందురు. జీవుడు పొందెడు మోక్షము మాగురువుకుమించెవరును ఎరుగరు అని వాదింతురు. కాని మరణము తరువాతొచ్చెడు మోక్షము తానెట్లెరుగును. నేనెట్లెరిగెదనని చెప్పడు. ఇక బ్రతికుండగ ఎరిగిన మోక్షము, స్వర్గము, పరలోకము తనువిడచిన జీవులతో విన్నది ఎవరీజనులందున. ఇక గురువులు, గురువుత్వములు విన్నది కన్నది ఎరిగానందించెడు కొరకై గురుపూజలలో వేదాంత మండలిలో, ఆత్మానాత్మ విచార నిర్ణయ వేదాంత సభలలో జీవన్ముక్తిని గోరెడు సాధనమగు మనసున వెలువడు మర్మము ఎరుగుటకై బహువిధ ప్రశ్నలుజేతురు. అందున కొన్ని క్కడ గురు మార్గాన్వేశకులకు గుర్తుకు తేనైనవి.

నాదొక మనవి వినుమని ప్రశ్నింతురు. నానారూపములగవడు ఈ రూపములన్ని ఏరూపమునుండేర్పడె. ఆ రూపము ఏరూపమునుండును? అని ప్రశ్నింతురు. మరియొకరు జన్మలు ధరించు జీవుల కర్మ హేతువ ఎవరికి వారేనా? లేక సృష్టంతటికి ఒకడేనా? మరియు రూపములను జేసెడు ఉపాధి విడచిన జీవుడును ఆత్మయు ఏ రూపమునుండును? ఇక ఆత్మకు వేరుగ తనువులు విడచిన జీవులు పుణ్యము, పాపములు లిడువక పుట్టెడు జీవులు శాశ్వతమా? ఆగంతుకమా అని ప్రశ్నింతురు. మరియొకరు పుట్టిన తనువుకు నాశనమున్నది గదా! తనువున పుట్టెరిగెడు జీవునికిని నాశన మెట్లుండదు? నాశనముండని ఈ జీవుడు దేనందున

పుట్టెను ? ఈ విధమున ఒకరికి తరువాత ఒకరడుగుచు నుందురు. మరి ఒకరిట్లనిపింతురు. స్వామీ : పుట్టెడు స్వభావమిడువని జీవుని పుట్టుగ తప్పించుటకగునా ? తనుపుతో పోయెడు జీవుని స్వభావము జన్మకు రప్పించుట కగునా ? ఇందుకు మరియొకరేమందురు. పుణ్యము పాపము ముందింతుండినదని సాధించిన కర్మలచే పోయినదింతని గురువులు ఏ విధమున కనుగొందురు. మరియు పుట్టినవాడెరుగని జన్మము మరిలేదని చెప్పుటకన్నను నీకిక మరణము రాదని బోధించిన విను జనులందరు ఆనందింతురు గదా ! మతగురువులు ఎల్లెరుగరు ? మరి ఒక మనవి ఏమనగా వెనుకటి భార్యా బిడ్డలు, సంపద, భాషా మతజాతి, జ్ఞానము ఈశ్వర సృష్టిలో జన్మించిన ఏ జనులెరుగరు. ఇక గురువులు ఎరిగించిన దేమిటి ? ఇక మోక్షము స్వర్గము జూచెడు కోరిక ఎవరికి ? మరియు బహు రూపములను ధరించు పదార్థమగు ఉపాధి ఒకటి ప్రాణముగలదిగ తెలిపెడు చైతన్యము మరియొకటి ఈ రెంటిలో విశ్వవ్యాప్తమై కాశ్చాతమగునది పదార్థమా ? చైతన్యమా ? పదార్థ చైతన్యముగానిది మరియొకలేమున్నది ? అది ఏ విధమున గుర్తుకు తెత్తురు ? మరికొందరు ఆద్వైతముగల ఆత్మందున ద్వైతముగల జగముండగ ఈ రెంటిలో ఆద్వైతము ఏదందురు ? మరియు చీకటి వెలుతురుకానిది కదలని పరిపూర్ణ అచల బ్రహ్మమునను ఏ సాధన నొల్లని ధీమ తులు మరి ఏసాధనచే గుర్తింతురు ? కొందరు మరి ఇట్లందురు. చలనము ఎరుగని స్థలమున చలనముచే కల్పిత జగమున పుట్టిన జనులకు జననము, మరణము

నుఖ దుఃఖములెరుగని శాశ్వతరూపము ఈ రెంటిలో దేనందున గుర్తింతురు ? మరియు పేరునపిలిచెడు దేవునివిగ్రహము అంతట నుండదుగదా ! లేక విగ్రహ దర్శనజేసెడు వానిలోగల ఆత్మంతట నుండునదా ? ఈ రెంటిలో ఎట్లెరిగిన అ-తటగల దాత్మను నెరిగెదరు. ఎరిగినవారగుదురు. మరియు బయలందునలేనిది ఉన్నది యని ఎవరును చెప్పరు, గాని భూతములైదందున బయలేవిధమున గలదను అనుభవ జ్ఞానము సూక్ష్మజ్ఞానుల ఊహను తెలిసెడుదై యున్నది. అది ఏతీరున గుర్తుకు తెత్తురు ? మరి కొందరు ఈ విధమున వ్రశ్శింతురు, కలలో బొరికిన ధనమునుచూచి అనందించెడు మనస్సు మేల్కొని కల కల్లని తనతైతానెరిగెను గదా ! జూచిన కల మనసున మరువక యుండెనుగదా ! కల మరువని మనస్సు మరి యేమేల్కొనే మనసే మరిలేకుండగ నుండును. ఇట్లెరుగుటచే మరు జన్మము ఉన్నది లేనిది రసగుణ పదార్థ విమర్శన లేనిదే నిజమెవలెనుగుదురు. ఇట్లు తెలిసెడు మనస్సును మరిపించెడు సాధనలందున సత్యాసత్వము అనలెరుగరు. ఇందున గల విశేషమేమనగా కారణ కార్యము రెండొకటైనుండెడు. ఈశ్వర భ్రమచే కలిగిన చలనమునను చలియించని దానందున కలిగిన సంపదసంతయః ఈశ్వర ఆశ్రయ ప్రకృతి కార్యమునకు ప్రాణము గల భూతములైదందున ప్రాణముగల తలిదండ్రుల మూలమునను వుట్టిన జనులందున వారివారి తలితండ్రులకును కలిగెడు సంతానము పెరుగుచునుండగ పోయెడు జీవుడు మరలొచ్చెడు పని ఏమున్నది. “కారణగుణ పూర్వక కార్యగుణోద్రష్ట” అను న్యాయ

తెలిపెడు శబ్దార్థము శబ్ద ఉపాధి ఉన్నను. అందున అర్థముగల శబ్దము తనువున జేసెరిగెడు క్రియ ఏవిధమున జరుగును ? ఈ హేతువుచే తనువును విడచిన నేనను భ్రమగల జీవుడు మరియొక తనువును ధరించు పెట్టగును. అందుచే కారణమగు ఈశ్వర మాయా ప్రకృతి కార్యమునకు పుట్టిన జడచేతన జనులందరు జీవించెడు జగమును అశాశ్వత మాయా జగమందురు గదా ! ఇక మాయను విడువక కోరెడు మోక్షము మాయలోనిదది కాదా ! మాయను పుట్టెరిగిన జ్ఞానులు మాయను నిందించుట తప్పని చెప్పుట తప్పా ? ఇక మాయా ప్రకృతి నందున పుట్టిన జనులను యిడువని కర్మ లచే పుట్టెడు జన్మలు తప్పటకై సాధన జేసెరిగెడు జ్ఞానము మాయను కలిగినదది కాదా ! మాయకు వేరనిచెప్పినవారికి తప్పని చెప్పిన తప్పా ? మరి పదార్థరుచి వేరుగ విడదీసినచో నాలుక రుచి ఎరుగని విధమున తనువును విడచిన జీవుడు మరి జన్మిం చెడువాడని వ్యాపకమగు జీవునికొప్పించిన గురువుల మాటలో సత్యములేదని చెప్పుట తప్పా ? మరియు పాపము పుణ్యము తీరెడువరకును జన్మించక తప్పడు. జీవులకని ఒప్పించిన గురు దేవుని సామీప్యము; సారూప్యము, జీవన్ముక్తియు పొందెడు మోక్షము కలదని చెప్పొప్పించుట తప్పని చెప్పినచో తప్పే మున్నది ? మరియు దేవుని తీర్పుచే కర్మము తీరిన తరువాతను జన్మము గలదందురుగదా ! ఇక కర్మముచే పుట్టెడు నరులందున ప్రతిరోజును లక్షలాది ప్రాణులు పుట్టును. మరి వీరందరు దేవుని తీర్పుచే పుట్టినవారని ఒప్పెదరా ? దేవునికొక పని కల్పించిన

గురువులమాటలో సత్యములేదని చెప్పట తప్పేమున్నది, మరియు నా వెనుకటి జన్మము నే నెరుగను. ఇప్పుడు పుట్టిన పుట్టుక నే నెరుగను. నావలె పుట్టిన దెరుగని నీవు నాపుట్టుక నీవెట్లెరిగెదవు ? ఇక పుట్టవు నీవని బోధించెడు గురువుల ఆంతర్యము బూటకమని చెప్పట తప్పా ? మరియు తలచిన కోరిక ఒకటి కనవడురూపము మరియుకటి కనవరచిన రూపము ఇంకొకటి తలచిన కోరికయందు ఈ మూడొకటై ఎరిగెడు ఎరుకై ఎరిగెడు స్వశక్తి రూపము కోరెడు మనసును ఎరుగక మోక్షము కోరుట తప్పని చెప్పట తప్పా ? మరియు నానామత శాస్త్రజ్ఞులు గనుగొనగల పరమాత్మను గురువులు ఆందరు ఒకటై ఎరుగని వరకును స్వజ్ఞాతి జనులను విడదీసెరిగించెడు గురువులు బోధించెడు మతములో సత్యము లేదని చెప్పిన తప్పేమున్నది ? ఇక ఇట్లుహింతురు జనులందరి యందున సమదృష్టి యెరుగని గురువులు బోధించెడు బోధలచే దేవుని ఎరిగిన వారిని పూజించెడు జనులకు గల ఫలమేమిటి ? దేవుని వరమున వంపిన మతగ్రంథములని చాటింతురుగదా ! ఇందుకు పరమాత్ముని వక్షపాతిగా అనేక పరమాత్మల జేసిరి. గురువుల ఛావము ఒకటై ఎరుగని పరకును జనులను విడదీసెరిగించెడు విప్లవ మతములు బోధింపట తగదని ఎరిగిన వారికి చెప్పట తప్పేమున్నది. ఇక మత అభిమానముచే కలహించెడు గురువులు, శిష్యులు, అవతారులు, రాజులు, ప్రవక్తలెందరో మరణమునకు తరువాతను మరియుజీవులు ఏలోకమునున్నది ఏమైరో ఎవరికి కనవడి ఎరుగరు. మరి పుట్టెరిగించరు. మాపుట్టుక

ఎదుగని గురువులు పుట్టెదరని చెప్పట తప్పని చెప్పట తప్పా ? భ్రమచే పుట్టి నశించెడు దెరుగని చైతన్యము ఒకటి పుట్టి నశించెడు ఉపాదాన పదార్థము మరియుకటి ఈ రెండొకటై పుట్టిన తనువున పుట్టిన జీవుడు తను విడచిన తరువాతను సంచిత మిడువని తిప్పడు ప్రాగ్భ్రమము తీరెడు వరకును ఉపాదిలేకను పుట్టుటకొరకై ఎటుండును ?

బదవ ప్రసంగము :

ఇక మరియుకదేమనగా దేవుని సృష్టిలో జీవులు వారికి వారే పుట్టెడు స్వాతంత్ర్యము కలదా ? మరియు తలిదండ్రులు లేకను నవధాతుశరీరము విడిచెవ్వరైనపుట్టెదరా ? ఈశ్వరజీవుల వలెతో చెడుతనువులలో ఈశ్వరుడువిడిమండుట కగుగా ? చలన రహితమగు బ్రహ్మములేకను చలనయుగల బ్రహ్మము పుట్టుట కగునా ? ఇక నిర్గుణ సగుణము పోలికలందున స్వరూప స్వభావ గుణమొకటగునా ? ఇక నిర్గుణమందురు సగుణబ్రహ్మమునా ? లేక చలన రహితమగు బయలా ? మరియు రూపములగవడు సృష్టం తటవ్యాపించిన చైతన్య బ్రహ్మసను సృష్టికివేరుగ విడదీసెరిగెదరా ? జగమేర్పడునంతటి ఆకారమునకు కదలని బయలుండక కార్య బ్రహ్మముచే సంపదగల సృష్టిగునా ? మరియు ప్రాణముగలజీవు లకెల్లను పోషించెడు పానకుడగు వరహాత్ముని నిర్గుణమన చెప్పట ఎట్టొప్పును ? కార్యబ్రహ్మమునకు నిర్గుణ బ్రహ్మమునకు ఈరెంటికి పోలికలేనాడును ఒకటిగనుండెడివా ? కార్యబ్రహ్మము నిర్గుణమెన్న

దుకాగల డా? నిర్గుణబ్రహ్మము కార్యబ్రహ్మముకాగలదా? ఇక ఇందు సుఖదుఃఖము లెరుగని బ్రహ్మము ఏదందురు? ఇక నిర్గుణ సగుణము రెండుకతోచెడు పాలకుడగు పరమాత్ముని యందున పాలితులగు జీవులు వర్ణము లిడువక పుట్టెరిగెడు పూర్వ జ్ఞానము తెలియనిజీవుల పుట్టించుచే గురువులకెక్కుపశ్రమయ్యెను. ఎందులకనగా ఎజాతివిత్తనములు అజాతివృక్షములై పుట్టునట్లు ఏవర్ణ జీవులు ఆవర్ణములో పుట్టునట్లుగా నియముండినచో ఆవర్ణముజీవులు వృతి జ్ఞానము మరువకయుండినచో ధర్మ సంకరముగాకుండును గదా! ఇక దేవుడు మొదలెరిగుండెనేని విడువని వర్ణఅధిక్యత కోరెడు పండితజనులకు అయ్యెడుమేలు స్థిరముగ నిలచుండును గదా! కాని అట్లుదేవునిచే జరిగెనేని ఏవర్ణపుజీవులు ఆయావర్ణము లిడువక పుట్టుటచే ఉత్తమ కులవర్ణము జీవుడు వర్ణసంకరము గాకుండునుగదా! అట్లుజరుగనందున జన్మించిన జీవులు వెనుకటి జ్ఞానము లెరుగక పుట్టుటచే ఉత్తములందున అధములుపుట్టిరి. అధములయందున ఉత్తమజ్ఞానులు పుట్టిరి. ఇట్లు పుట్టుటచే వర్ణఅధిక్యత ధర్మము సంకరమగుచున్నది గదా! అందుచే దేవునిలో వర్ణము లిడువని మతశాస్త్రజ్ఞులకందరచును కలిగిన పనిచే మతమును నమ్మని వారికి పాపముగలదని వర్ణములిడచినవారికి దుర్గతిగలదని బోధించెడు శ్రమగలిగెనుగదా! వర్ణములందున వినినమ్మిన జనులందరు సమిష్టి ఎరుగక అల్లరిపాలై జీవించెడు వారైయ్యెను గదా! ఇక తమలోతాము మతఅల్లరిచే బీవించెడు జనులందున పుట్టిన పిల్లలు తినివెరిగెడు కొలదిగ వారిజీవితము వర్ణమునకు

మునకు కారణమందున ఏగుణములు కలిగుండునో అదియే తలి దండ్రిల కార్యమునకు పుట్టిన సంతానముచే మిగిలిన కార్యము జరుగుచునుండును. అందుచే తనువుని విడచిన జీవుని బ్రహ్మ మరి పుట్టుటలేదని తెలియుటే ఇందునగల విశేషము.

నాలుగవ ప్రసంగము :

ఇక మొదలీ ప్రపంచమంతయు అజ్ఞానమువలన జనించిన ఈశ్వర భ్రాంతే ఇందుకు కారణమందురు కదా : ఇర జడచేతన రూపములేర్పడుటకు ఈశ్వర భ్రాంతేగదా కారణము. క్రియగల భ్రాంతికి హేతువ చైతన్యాశ్రయ మాయా ఉపాదినంతటగల జీవ భ్రాంతేగదా హేతువ. ఈశ్వర ఉపాదిచే కలిగిన భ్రాంతనునది ఏమిటి ? అది ఘనవదార్థమా ? చేతనమా ? అణువుగ నుండెడిదా ? జీవవదార్థము మితమగు ఏరూపముననుగల దందురు ? ఇందుకు మరియొక టేమనగా చెలియించెడు క్రియమూలమునందున తోచెడు భావమునను వెలువడు కోరిక రూపములకు రూపము లేర్పడుచుం డెడు ఈశ్వర కోరికనందున కోరెడు మరియొక ఈశ్వరుడుండడు గదా : అట్లు తలదండ్రుం కోరికచే గలిగెడు పుత్రులు, పుత్రుల కోరికచే గలిగెడు మనములు, మనమలకోరికచే విడువక పుట్టెడు కోరికచే తనువులు పుట్టుచునుండగా తనువిడచిన కోరిక మరి ఏకార్యమునకు పుట్టును ? మరియు కోరికచే వెలువడు శబ్దార్థము మరి కోరికలో చేరని విధమున ఈశ్వర సంతృప్తిముచే కార్యము లకు కారణమగు తనువును విడచిన కోరిక నందునగల భావము

రుగరు. నరులకు జన్మించెడు జన్మలు నరులెరుగుదురు. ఎరిగిన నరులందరు సృష్టికి హేతువ గలదొకడని ఎరిగిరి గాని ఎరిగినవారందరు పాపము చేపుట్టినవారని ఎట్లందుము ? ఈ పాపమునకు హేతువ పరమాత్మందుమా ? అట్లైతె సృష్టికి హేతువగల పరమాత్మెంతటి పాపముచే నానాజన్మములందున నానారూపములై పుట్టెను. నానాజన్మలుధరించి పుట్టును నీవని శాసించిన తీర్చే ప్రభువిచ్చెను. వ్యక్తముగాని ఈశ్వరసంకల్పముచే ఏపాపము ఎరుగని జీవుల ఆకారమునకు ఈశ్వరుడే విధమున జీవుల రన్యమురాగలడు. ఇక ఈశ్వర ఆశ్రయ మాయామూలమునను పుట్టిన నానారూపములందున రూపములను రూపములిడువక పుట్టెనువాటికి పుట్టుక లిడువక పుట్టుచునుండగ గిట్టెడు వాడిక ఏరూపమునను పుట్టును? విత్తనములుకాచి ఎండినశించిని చెట్టు పృథివీమందుండినను పృథివెన్నడు బ్రతికించదు, పోషించదుగదా కార్యము తీరిన తరువాతను తనువిడచిన జీవుడు భూతములందున పోషింపబడడు. జీవులు ఎప్పుడు వ్యాపకమగు ఆత్మకువేరైఉండరు. జీవుని పిడచిన తను వెన్నడు ఆత్మననొప్పదు. ఆత్మకు వేరుగాజీవుడు పుట్టినచో తనువు తొనాశనమొందక తప్పదు. ఈమర్మము ఎరుగక తర్కముచే గనుగొనజాలరు. మరియు దేవునిచేసృష్టించిన వర్ణములని తెలియని జనులను దాసులజేసెరిగించెడు శ్రమపడి వ్రాసిన కథలచే ఒప్పించుట కన్నను వెనుకటి సంసారము పుట్టెరిగెడి జ్ఞానము తెలినుండి నచో వర్ణసంకరము ఎనాడును గాకుండును గదా ! ఆయావర్ణము జీవులు తమతమ వర్ణములందున తప్పక పుట్టినచో ఏబాదెరుగక

అశించెడు పెద్దలకందరకును కలిగుండునుగదా : ఇక మరణము నకు తరువాతను వర్ణము లిడువనిజీవులు మరలొక గర్భమునను పుట్టెడు వానికి వెనుకటి సంసారము ఎరిగెడు జ్ఞానము పుట్టిన నరులందరకును ఎరుకై యుండినచో తమతమ వర్ణము లిడువక పుట్టినచో వర్ణము తప్పేజీవుడు పుట్టడుగదా : ఒకవేళ పుట్టినచో ఉత్తమవర్ణస్తులు చంపక మానరు. చెరుజాతులకివ్వక తప్పదు. దుర్జిన నక్షత్రమునందున పుట్టిన శిశువును పాలించెడు పెద్దలు వర్ణముతప్పేజీవుడు పుట్టినచో వర్ణసంకరమునను ఒప్పెదరా ? ఇక సంకరమొప్పుని ఉత్తమ వర్ణమాలందున ఉత్తమవర్ణపు జీవుడు పుట్లెరిగిన కొలదిగా వెనుకటి బార్యా బిడ్డలు, సంపద స్మరణకు వచ్చుటచే తలచు ఏడ్చును. ఇట్లెట్లెడు పుత్రుని జూచి తలిదండ్రులు ఎందులకెట్లెదవందురు. అందుకు పుత్రుడు వెనుకటి సంసారము జరిగినదంతయు చెప్పుక ఏడ్చును. ఇక జనులందరి పుట్టుగ ఇట్లుండినచో వెనుకటి జ్ఞానము ఎరిగుండినచో వెనుకటి సంసారము ఎరిగేడ్చుటచే తలిదండ్రుల పుత్రుల ఆభిమానము ఏ మగునందురు. ఇక ఈ సంసారమునకు బాధ్యుతులెవరై యుందురు. వెనుకటి జన్మము లెరిగి పుట్టినవారికి ఈగతిపట్టక మానదు. ఒక వేళ వెనుకటి సంసారము గనుగొనగలిగినను నీభర్తనని చెప్పి ప్రించినను బహురీతుల మెప్పించినను సంపదగుర్తుకు తెచ్చినను భార్యాప్రాయము అరవది ఏండ్లది, భర్తను నేననువాడిది పది ఏండ్లుండును. ఇకప్రాయము రూపము కలువదు. అగ్రామపు జనులందరు భర్తని చెప్పిన ఒప్పును. ఇట్లుండుటచే తలిదండ్రులపై

అభిమానము లేకుండెడు సంకరజాతేర్పడుగదా! వెనుకటి సంసారము ఎరిగెడు జ్ఞానము. గలిగినగతి ఇట్లుండును. పండితులెరుగరు. ఇక పండిత కుంటుంబములందున పండిత జనులందరు పండితులై పుట్టరు. అవతారుల కవతారులు పుట్టరు. భక్తులే పుట్టరు. శూరుల కెవ్వరును శూరులుపుట్టరు. వ్యభిచారమునకు పుట్టును. పూజ్యులు, మార్గదర్శకులు, మహావీరులు, ఇంతకు పీఠెరిగినదంతయు సత్యవేకుంట కైలాస పరలోకము, తనువిడిచిన తరువాతెరిగెడు మోక్షము కలదని నమ్మింతురు. ఇక అందరు ఒకటని ఎరిగెడు మోక్షము కొందరు ఒప్పురు. మరియొక యేమనగా ద్రవరూపము నుండెడు బిందువునను తలిదండ్రుల కేరికలకు తగినట్లుగా ఏర్పడు తనువున ప్రాణమునను గలిగి ఎరిగెడు మనసు తనువును విడచిన తరువాతను నానాతనువులలో వ్యాపించిన ప్రాణముగల వాయువు విడివిడి ప్రాణముగల జీవుల ఆకారమునను ఉండనివని గనుగొనువిధమున తనువును విడచినజీవులు నానాజన్మములందున కర్మముచే పుట్టెడు జీవులు వేరైపుట్టెడు స్వభావము వ్యాపకమగు అద్వితీయ చైతన్య బ్రహ్మమునకు జీవుడుగా పుట్టెరిగెడు కార్యము చైతన్య బ్రహ్మమునందున కలుగదు. ఇట్లు తత్వ విమర్శకులెరిగెడు ధర్మము కలహించెడు స్వార్థులు ఎరుగరు. మతకుల సంకర మగు భయముచే బీవించెడు పెద్దలు అధికారము విడువని గురువులు పునర్జన్మము గలదని ఏ విధమున ఒప్పింతురు. పుట్టినవానిని పుట్టెడువానిని, పుట్టుదురని ఏ విధమున చెప్పొప్పింతురు. సృష్టిని విడచి ఏనరులును పుట్టరు. పుట్టిన ఇంద్రియ నరరూపము నందున

సర్వము గురైరిగెడు మనసుకు వేరుగ మరియొక పేరుగరు. ఈశ్వరునందున నేనుంటిని నాలో ఈశ్వరుడుండెను అని పలికెడు మనసునకా మోక్షము, లేక చైతన్య బ్రహ్మమునకా, బ్రహ్మము నిడువని మాయా ఉపాదికా. ఇందున మోక్షము దేనికి ?

ఏడవ ప్రసంగము :

మరియొక పేమనగా చలనరహితమగు బ్రహ్మమునందున చలననహితమగు ఈశ్వర ఉపాది ప్రకృతి కోరికచే తోచిన జగమున కల్పిత స్త్రీ పురుషుల పుట్టుగ మూలము పీరెరుగరు. పీరికి పుట్టిన సంతానము తలిదండ్రులె కారణమని ఎరుగును. మానవ రూపములిడువక పుట్టెడు కోరిక మూలము పీరిరువురు ఎరుగరు. మరియు ప్రాణముగల ఇంద్రియ తనువులలో వెలిగెడు ప్రాణుల వెలుగుకు వెలుగొసిగెడు శక్తగు వెలుగందరియందున ఒకటని ఎరుగరు. సూర్యునిబింబము నిండిన సీతతొ ఉండిన ఘటములలో సూర్యుని ప్రతిబింబములకు గలదొకటని తెలియని విధమున మహాకాశంబను బ్రహ్మము మేఘాకాశమునను కలిగిన ప్రతి బింబము ఈశ్వరుడని ఉత్తమ పురుషునిగను ఎరుగరు. ఇక ఈశ్వరుడను బింబము జలమున ప్రతిబింబించుటచే జీవుడు అక్షర పురుషుడుగను ఎరుగరు. ఇద్దెరుగని స్త్రీ పురుషులు పాపమునను పుట్టితిరని శాస్త్రానుమానము పాటించిరి. మానవులై పుట్టెడు కోరిక మొదలీశ్వర కల్పితమును మరపించిరి. ఇక ఈశ్వర ఉపాధి స్వశక్తి కోరికచే కలిగిన స్త్రీ పురుషులు కనగల

సంతానము కార్యము తీరిన తరువాతను ప్రాణము విడిచిన తను పున మరి కార్యము జరుగదు. వ్యాపకమగు ఆత్మను విడచిన జడసాధనమగు మనస్సున క్రియ జరుగదు. మరిజన్మించెడు కార్యములేవిధమున జరుగును. సర్వజ్ఞుని కార్యము కన్యము జన్మించెడు స్వతంత్రము జీవులకుండదు. జన్మించెడు వాడెరుగడు తన వెనుకటి జన్మము. మరణము తరువాతొచ్చెడు జన్మము ఎవరెరు గుదురు? ఇక జన్మము గలదని శంకించెడు పని ఏమున్నది? పాపము విడచిన శరీరముంచరు. ఆత్మను విడచిన మనసును ఎరుగరు. రెండుండక పుట్టెడు కార్యము జరుగదు. ఇక ఎరుగక జేసినపాపము పుణ్యము అనుభవించెడు వారెవరని సందేహింతురు. ఇందుకుఫలములు కాచిన వృక్షమునకు ఫలములు గనపడునట్లుగ తలిదండ్రుల కొరికచే వెలువడు బింధువు నందున తలిదండ్రుల పోలికగల పుత్రులు జేసెడు మంచిది చెడ్డది తెలిసిన జనులు చూచి ఆనందింతురు. ఇట్లు తలిదండ్రుల మూలమునను ఒకరిని ఒకరిడు వక నరులైపుట్టెడు సంతానమునకు హేతువ ఈశ్వర ఉపాధి మాయాప్రకృతి కోరికే సృష్టంతటికేతువ, గుర్తించిన తత్వవిచారక జ్ఞానులు తెలియకమానరు. ఇక ద్రవమగు మధురము వ్యక్తము కాకను, ద్రవమును విడచుండదు. మధురము. అట్లు తనవును పోలుండదు కోరిక కోరికనకు పోలుండదు జ్ఞానము. జ్ఞానమునకు పోలుండదు తెలివికి పోలుండదు మనస్సు. ఇట్లు నెమిలండము నుండిన ద్రవమొక రూపము అందుండిన నెమిలా కారము మరియొక రూపము నెమిలాకారముగల జీవుడు అండమునను ద్రవమంతటను

నిండినదై జడచే తనమును ఈరెండొకటై సప్తధాతు పరిణామ మునను సుందరమగు రంగులచే నెమిలై ఎగిరెడు విధమున ఇట్ల య్యెడు ప్రకృతి మాయెవరెరుగరు. ఇక మనియను ఉపాధి లేకుం డిన వాగ్దెడు చిత్తరువులు కలుగవు శబ్దము అర్థము రెండొకటై యుండక స్వరూపమెరుగరు. అట్లుమాయను వదార్థము గుణమను చైతన్యము ఈ రెండుండక పుట్టెరిగెడు కార్యము జరుగదు. మరియు కార్యముచే పుట్టెడు రూపము రెంటిచే అయ్యెడు కార్యము లేకను ఒకటిని మరియొకటెన్నడు పుట్టించదు. బ్రహ్మమూలమునను తోచెడు కోరిక రూపము ధరించి తెలిసెడు మనసుండక మూల ముగల బ్రహ్మ భావము తెలియదు. తెలిపెడు మనసుకు భాషా ఉపాధిలేకను తనువునుగల పెదవులు కదలవు. కదిలెడు తనువుకు కారణ కార్యము ఒకటై యుండిన తలిదండ్రుల బింధువు లాకా రముకానిది మరియొక మనిషాకారము ఏర్పడినదికదా ! ఇక ఇరు వురి కార్యమునను కలిగిన తనువున కలిగిన జీవుడు తను విడిచిన తరువాతను మరలెట్లోచ్చును ? సూర్యుని ప్రకాశమందున జీవిం చెడు జనులందరు సూర్యుని కాంతిని విడదీసి వేరుగజేసెడు దెరుగు రుగదా ! అట్లు వ్యావర చైతన్యమునను జీవులుగను విడదీసి వేరు గజేయుట కగునా ? ఈ తార్కానమునను ఆత్మకు జీవులు వేరై యుండరు. వేరుగపుట్టరు. అత్మాశ్రయమున పుట్టినశించు తనువుల పోలుండదు ఆత్మ. తనువుతొజేసెడు కార్యము తీరిన తరువాతను తనుపెన్నడు పుట్టదు. అత్మెన్నడు జీవుని పుట్టించదు.

ఎనిమిదవ ప్రసంగము :

ఇక మాయా చక్రకృతి కార్యము విడచెప్పుడు చైతన్యము తన రూపమునకు వేరుగా స్వతంత్ర జీవులు గలదై పుట్టుడు. మరియు ఇరువురి కార్యము జరుగక ఎవరును పుట్టరు. పుట్టినను తన పుట్టుగ తానెరుగదు. బహురూపములగు జగదాకారము ధరించు బ్రహ్మము జనులబడలించున అవతారములై పుట్టుట తప్పదుగదా ! అందుచే జనులందఱు దేవునిగను పూజింతురు. జీవులు ఎన్నడు ఆత్మను విడచేనాడును స్థిరముగ నుండెడు జీవులు పుట్టవు. పుట్టిన తనువుతో నశించును. ఇక పుట్టినవారిని, పుట్టిరి మావారని ఎవరుచెప్పి ఎరుగరు. పుట్టినవారిని పుట్టినవారెరుగరు. ఇక పుట్టుదురని ఎట్లందుము ? ఇందుకు మరియొక లేమనగా భూతములందున గుణములుగల తత్కాత్రలు ఒక పోలికనుండవు. మహాభూతములందున పుట్టిన ప్రాణులు ఒక పోలికనుండవు. జలమున జలచరములు ఒకపోలిక నుండవు. వృక్షము పోలిక విత్తనముండదు. తలిదండ్రుల పోలిక బిందువులుండవు. బిందువు పోలిక పుట్టిన పురుషుండదు. రుధిరము పోలిక క్రిములుండవు. చైతన్యము పోలిక మనసుండదు. తెలివితమ, జ్ఞానము, మనసును ఒక పోలికనుండవు. ఈ పోలికలందున తెలిసిన మనసేపోలిక నుండునో మనసెరుగదు. మరణము తరువాతను జన్మింపెరుగను ? జన్మకు మూలము పదార్థగుణములు చేరయ్యెడు తనువున తెలిసెడు జ్ఞానమునకు జన్మము గలదని చెప్పిన ఒప్పెదరా ? పిచ్చి, మూర్ఖమనసునును రసించెడు రోగపు బాధలచే తన్నుతానెరుగని

పునర్జన్మ విచారము

మనస్సు జన్మకు కారణమని చెప్పినచో మోక్షము కోరెడు వారొ
పెందరా ? జీవుడు శాశ్వతమని చెప్పినచో బహు జన్మలు ధరించు
వాడని ఒప్పినచో జీవుని స్థిరమగు భాషాజ్ఞానము జీవుడు ఎరు
గడు. వుట్టిన వారందరు ఎప్పటికప్పుడు నేర్చెడు భాషాజ్ఞానము
ఎరుగుచునుండగా జీవుడు శాశ్వతమని ఎట్లందుము ? ఇందు జన్మ
ముదేనికి ? ఈశ్వరస్పృహతో కార్యము చేపుట్టును కార్యము తీరిన
మరికనుపించకపోవును. ఇందుకు జన్మముకలదని విచారమెవరికి ?
సుఖముగ జీవించెడువారు బోధించెడు సంశయములు బోధించక
జీవిత మెప్పుడు గడువదుగదా !

ఇక ఈబేధము లిట్లుండగా నప్తదాతువులందున పద్ధార్థగుణ పోలి
కలు ఒకటిగ నుండనిదానందున ఏర్పడు తనువున ఎరుగెడు
మనసు ఏదాతువునను కలిగినచో మననెరుగదు. సాధనమగు ఈ
మనసును ఉపయోగించెడు హేతువుగల కారణమూలము తనువున
గల మననెరుగదు. మరి పుట్టుట మననెట్లెరుగును ? ఇక రూపము
గల సృష్టంతట వ్యాపించిన జీవముగల చైతన్యము లేకను ఏ
రూపములును కలుగవు. అందుచే మనసున విని చెప్పెడు కార్యము
జరుగుచునున్నది. శరీరమిడిచిన మనసేమగునని అడిగినచో
మాయావృత చైతన్యము నందున జడపాధి నుండెను మననెరు
గకపోవును. ఎరుగని పరికరమగు మనసుకు జన్మ స్వతంత్రమె
ట్లాచ్చును. మరియు బాల్యయవన కౌమారములందున జేసిన పను
లెన్నియో తనువున్నప్పుడు జ్ఞాపక మొప్పునుగదా! తనువిడచిన
తరువాతను వుట్టిన వారెవరును ఎరుగరు. ఇక వెనుకటి జ్ఞాపకము

పునర్జన్మ గలదను వాదముతో ఆంతర్యమెమిటి ? తానుండగ తను గను సంతానము పునర్జన్మగలిగినదని నమ్మాడమా ? లేక గురు పుల కిచ్చిన దానముచే మరియొక ధనికుని ఇంటను పుట్టుదురని నమ్మాడమా ? కర్మమార్గమున కలిగిన సందేహమును బ్రహ్మ జ్ఞానులు ఏవిధమున గుర్తుకు తెత్తురు ? ఇక కర్మముచే కనపడు బహువిధ బేదములగు రూపములందునగల జీవులు ఒకరూపము మరియొక రూపమునను ఆకలికై చంపుక తినుచుండును గదా ! తిని బ్రతికెడు జీవుల స్వజాతి ప్రైరమునకు వారణరూపము ఏ రూపమునుండునో ఎవరెరుగరు. ఇక ఇట్లు తిని జీవించెడు జీవులు ఏపాపములేకను చచ్చిన జీవులతో చచ్చెదమని భయము లేకను నిర్భయముగ జీవించెడు జనులందున ప్రతిరోజున కోట్లాది ప్రాణులు ఆకలికై చంపుక తిందురుగదా !

ఇక కర్మకు తగు జన్మలు ఎత్తెడు శాస్త్రజీవులు గురైరి గెడు జ్ఞానము ఉండినచో అన్యాయముజేసె నరులని గురైరిగినచో చంపుకతిని బ్రతికెడు వారందరు ఏమై యుందురో ఊహించెడిది. ఇక ఇట్లెరుగని జీవులకును దేవుని దరి తీర్చెట్టిత్తురో ఎవరెరుగరు. చైతన్యము, శరీరము, జీవుడు, ప్రకృతి వేరుగ తెలిసినచో అద్వైతముగల చైతన్యము ఎట్లుండును. తత్వమసి యను శబ్దలక్ష్యము నేనని చెప్పెడు మనస్సు ఎప్పుడు లేకుండునో, జీవేశ్వరులు ఒకటగు లక్ష్యము ఇందేది ? ఆకలికై చంపిన జీవులు, చచ్చిన జీవులు, పుట్టిన జీవులు చైతన్య బ్రహ్మమునకు వేరుగ ఎట్లుండును అద్వితీయ చైతన్య బ్రహ్మము ఎట్లాప్పును ? తెలిసిన ప్రత్యక్షము

అందరు ఒకటిగ నుందురుగదా : కొందరు సాధనలొప్పురు. మరి కొందరుపాసనలొప్పురు కొందరు మహిమలొప్పురు. అందరు జూచినదొకటని ఎట్లాప్పును. ఒప్పని ఈ మనసును కదిలెరిగించుటచే కదిలెడు మనసును తనమూలము తానెరుగదు. ఇక జన్మము దేనికి : ఇక పుట్టిన జనులందరకును ఒక హేతువు లేకను ఎవరును పుట్టరు. మనకై మనమెన్నడు పుట్టము లేక తలిదండ్రుల తోరికచే పుట్టిన మన పుట్టుగ మన మెరుగక పుట్టితిమి. పుట్టి జేసిన కర్మముచే బహుజన్మలు ఎత్తెదవని గురువులు బోధించుటచే కలిగిన అనుమానమువల్లను వీడితులగు ప్రజలకు ఈ అనుమానము తీరెడు మరియొక రహస్యమొ ఏదైనను గలదాయని ప్రశ్నింతురు : ఇందుకు సాధువులెరిగిన అనుభవ రహస్యము గుర్తుకుతెత్తును “శబ్దకాకాశస్య” అను న్యాయముచే ఆకారమునకు రెండు స్వధావములు గలవు. ఒకటి ఆవశాశము ఆనగా కదలని జయలు లేక నిరావణము రెండవది సంపద ఆనగా సూక్ష్మ అను చరణము లేకను పుట్టెడు రూపములకు ఉపాధిలేనిది ఏరూపములును పుట్టవుగదా : మన్నుపాధి లేకుండిన ఘటములు కలుగవుగదా : మరియు మనీ లేకను శ్రీరాముని రూపము వ్రాయుట కాదుగదా : ఈ అవశాశముగల అణువుల సంపద కదిలెడు హేతువుచే తిరిగెడు ఉపదినను, కలిగిన గాలిని, విడువని వేడిని కలిగెడు కాంతిదువని చేతనశక్తిని, విడువని పదార్థమేర్పడినందున రజో సత్వ తామసమగు గుణములు ఈ మూడొకటిగ నుండెడు చేతన వ్రక్కతి కార్యమునను, అతిసూక్ష్మములగు అవ

పునర్జన్మ విచారము

కాశము గల అణువుల సంపదగల పదార్థచేతన మందున, పుట్టి పెరిగిలయమగు సంపదగల సృష్టంతయు, వేగముగల కాంతిని మించిన సూక్ష్మణువుల నుండెడు అవకాశము నందున, ఏర్పడు పదార్థ జగదాకారమంతయు సూక్ష్మణువుల చెంచలమెరుగని, నిర్గుణమచలము అనబడు బయలున, కనబడు సృష్టంతటికని కారణమగు ఓంకారము గల సగుణబ్రహ్మమునందున, కలిగిన బ్రహ్మచే, కనవడు జనులందరు కార్యము తరువాతను పుట్టెరుగని జనులకు జన్మముగలదను అనుమానము ఎందులకు జీవితవ్యవధితో కోరిన కోరికలకు తగుఫలమును పొందెడు జనులందరుకును సగుణ బ్రహ్మమునకు మించిన మరియొక బ్రహ్మము నెవరెరుగరు. మరియు సగుణబ్రహ్మము నిర్గుణబ్రహ్మముకాదు. సగుణ బ్రహ్మములేకను జగముండదు. మోక్షము కోరెడు జనులుండరు మరియు సగుణము నిర్గుణమిడువక ఏర్పడు తనువులలో ఈ రెండెన్నడు ఒకటిగనుండవు. కదలని దుండక కద లికపని జరుగదు.

తొమ్మిదవ ప్రసంగము :

ఇక రదిలెడు చేతన పదార్థగుణమునకు కదలని నిర్గుణమునకు ఈ రెండెన్నడు ఒక పోలిక నుండవు గదా : ఈ రెంటితో శాశ్వతమగునది ఏదందురు ? ఇందుకు మరియొక రేమనగా భాశీస్థల ముండక జీవించెడు జనులుండరు. తిరిగెడుస్థల మిడువక ఇల్లెవరును కట్టరు గదా : అట్లుండెడు అచలము అనబడు బయలున కదిలెడు కార్యముచే కదిలెరిగించెడు ప్రాణులు చెరించుటచే

గురైరిగెడు సగుణము నిర్గుణము భేదములందున నిత్యమనిత్యము ఇంచేదని గుర్తుకు తెత్తురు. ఇందుకు మరియొక పేమనగా ఇక ఎట్లెరిగిన ఆత్మను ఎరిగినవారగుదురు. ఇందుకు అవిద్యాచేతన మగు ఈ రెండింటను కదిలెడు శబ్దక్రియచే ఓంకారంబను ప్రకృతి కార్యమునను కలిగిన రూపములకు కారణమగు అక్షరబ్రహ్మము చూచెడు నీ నేత్రము లాంతర్యమునను శుద్ధస్పటికమైన అపొ జ్యోతినిగల జ్ఞానప్రకాశము నీ మననెరిగెడు ప్రత్యగా త్మయది. అది నేనని ఎరుగుదే బ్రహ్మము నేనని ఎరిగెడు మనసు అను కొనుచుండును. అనుకొను మనసునుగల స్వభావ మిట్లుండును. ఎట్లనగా కోరిన ఆకారములను ప్రకాశింపజేసెడు సాక్షగు జ్ఞాన ప్రకాశము ఈ మూడిడువక ఎరిగించెడు ఎరుకగు మనసు జ్ఞానము ధరించినను స్థితి ధరించుట కొప్పుదు. జీవితకార్యమువరకును సంకల్పించెడు స్వభావము విడువక నుండదు. ఇక సంకల్పించెడు విషేంద్రియ సంబంధమునను కలలో కనవడు వివిధములగు రూపములను గనవరచెడు సాక్ష్యగు ఆత్మజ్ఞానప్రకాశము లేకుండిన ఏ రూపములను కలలో చూచెరుగడు. అట్లే జాగ్రతయందున తలచిన రూపములను గనవడుచుండును. జనులందరియందున ఆత్మజ్ఞానము ఇట్లుండును. చెప్పెడువరకును గురైరుగరు. ఇందుకు మరియొక పేమనగా ఓంకారమునకు విశేషమగు ఈ అక్షరజ్ఞాన ప్రకాశమే సుఖదుఃఖ జరామరణము లెరుగనిదని, ఒకదానిచే పుట్టనిదని, పుట్టించనిదని శాశ్వతమగు ఈ ఆత్మను ఏ ప్రమాణము చేతను ఎరుగుట దుర్లభమని చెప్పిరి. ఇందుకు సూర్యనిప్రకాశ

మందున కనబడు నీ యవయవ పోలికలను గనవరిచెడు నీ ప్రకాశము ఏ రూపము గలదని ఎవరెరుగరు : ఇదిగాక బహువిధ రంగుల రూపములను గుర్తుకుతెచ్చెడు అవకాశముగల ప్రకాశమును ఈ రూపము గలిగుండెడుదని జనులెరుగుట దుర్లభము. తలచిన రూపములను కలలో కనవడు రూపములను గనవరిచెడు సాక్షుడు ఆత్మజ్ఞానప్రకాశము కలదని చెప్పక తప్పదు గదా ! లేదని చెప్పిన సాధకు లొప్పురు గదా : ఈ ఆత్మను తెలియుటకై సాధనలేకను తెలియదు.

ఆత్మను తెలిసెడుకొరకై ఆశించినవారు ముక్కులు మూసెరిగెడు మానసశరీరబాధల కోర్వరు. ఓర్చెరిగినవారికి శాశ్వతమగు ఆత్మేరిగినవారైయుందురు. ఇక విశేషమేమనగా చీకటిలో ఆత్మజ్ఞానప్రకాశము జూచిన సాధకులందరు బ్రహ్మము నేనని మనసుచే ఆనందింతురు. దానందున జగమేలేదని వాధింతురు. మరి రజ్జువునందున సర్పభ్రమ కల్గని తెలిసిన విధమున జ్ఞానము కన్యము జగమేలేదని బోధింతురు. బాధ్యాబిడ్డలు ధన సంపలలన్నియు కలలో గలిగిన సంపదవలె మేల్కొని కల్గని తెలిసిన విధమున మరణము తరువాతను మన వెంటుండని ధన ధాన్యములని నమ్మింతురు. జననము మరణము సుఖదుఃఖము లెరుగని జ్ఞానమునకు మించినదిక లేదని ఆత్మను ఎరిగినవారందరు పరమాత్మను చేరుందురువారని బహువిధములుగల కథలచే మెప్పింతురు. ఈ విధమెరిగిన పెద్దలు ఆకలితప్పెడు మార్గము నెరుగక ధనికుల సంసారములను ఆశింతురు గదా ! అంతటితో

తృప్తుండని బ్రహ్మజ్ఞానులు పేరుండెడుకొరకై మందిరమథములు కట్టటకై ధనమార్జింతురు గదా : అసత్యజగమని చెప్పొప్పించిన జ్ఞానులు సాధించిన దేమిటి : ఇక మరణము తరువాతను దేవునిలో వారెట్లున్నది ఒకనాడైనను చెప్పెరుగరు గదా : తత్వజ్ఞులు జీవన్ముక్తులు భక్తులు తనువిడిచిన తరువాతను ఏ లోకము నున్నది మోక్షమునందున్నది మోక్షము తానైయున్నది ఎవరును ఎరుగరు. వారును చెప్పరు. ఇక సర్వాంతర్యామిగు ఆత్మందున మోక్షము అనునది ఒక దేశము కలదని భావించెదమా ? లేక అది ఒక వట్టణమా ? వల్లెనా ? ప్రాణుల అంతర్గతమై యుండెడు వరమాత్ముని ఎందుండెడువాడని భావించుము. తనువును విడిచిన తరువాతను వారిని వారెరుగరు. మరి ఒకరిని వారెరుగరు. మరి మనము దేవుని ఎరిగేమయ్యెదము ? ఇకపై గుర్రెరిగెడు దేమిటి : ఇందుకు మరియొక విశేషమేమనగా ఈ రూపముగల దాత్ముని ఊహనుగని ధరించని మనసు మరి లేకుండగ నుండెడు దెరుగని బ్రహ్మజ్ఞానులు ఎరిగిన దేమిటి ? గనుగొను రూపములకు సాక్ష్యగు జ్ఞానము భక్తుల కాశ్రయమై వెలిగెడు జ్ఞానప్రకాశమందున వేరుగ నుండెరిగిన మనసు చూచితినిని ఆ జ్ఞానము గనుగొను బ్రహ్మము నేనని అనుకొను మనసుకు తన్మాత్రలజ్ఞానము మరియొక విధమున తోచును. శబ్దజ్ఞానము, స్పర్శజ్ఞానము, రూపజ్ఞానము, రసజ్ఞానము, గంధజ్ఞానము. ఈ ఎరిగించెడు జ్ఞానము ఒకటైనను భేదములగు రూపములను గనపరిచెడు ప్రకాశమును రూపములు ఎన్నడు పోలుండవు. తెలివి తెలివితే తెలిసెడు విధమున ఉపాధినుం డెరి

గెడు జ్యోతికి ఉపమానముగల ప్రమిదందున వెలిగెడు జ్యోతికి భేదము ఏమున్నది ?

పదోప ప్రసంగము :

ఇక మానవు లంతఃకరణములందున సాక్ష్యగు జ్ఞానము వలె నుండెడి విధమున భూతములందున చైతన్యముగఁదిగ నుండును. అందుచే పదార్థమందున పుట్టిన చేతనశక్తెన్నడు పదార్థమిడిచుండదు. పదార్థములేకను చేతనశక్తుండదు. ఇక అకారము ఉకారము మకారమును రజనత్వతమోగుణములు ఇడువని ఈ మూడింటిచే ఏర్పడు శబ్దబ్రహ్మము కార్యమునను ఓంకారంబను అక్షరనగుబ్రహ్మముచే కలిగిన సృష్టిలో ఏ గుణముండని నిర్గుణమందున సృష్టికి హేతువ కాగలదా : నిర్గుణమెన్నడు పుట్టదు, పుట్టించదు. చంపదు, చంపబడదు. ఇట్లుండెడు అచల బ్రహ్మము అక్షరబ్రహ్మము ఎట్లగును ? ఎట్లుండిన ఆత్మని చెప్పుట కొప్పును ? మరియు అణువుగ నుండెడి విత్తనమున వృక్షాకారమువలె కనపడు విధమున, కదిలెడు వాయువు వేడిమిచే కలిగిన గుణముల పరిణామమునను కలిగిన భ్రమగల సృష్టికి హేతువ అక్షరబ్రహ్మముగాని, సాధనమగు మనసెన్నడు హేతువ కాజాలదు. ఇందుకు నిరావరణము తన్మాత్రలు, చైతన్యము, ఆత్మ, జ్ఞానము, తెలివి, మనసు ఇవి లేనిది జననము మరణము సుఖదుఃఖము లెరుగని ఆత్మనునది ఇందే దందురు ? ఇక చెల్లయించెడు కార్యమునను ఏర్పడు తన్మాత్రల నిడువని శక్తగు

చైతన్యము నిర్గుణ మెట్లగును ? స్వరూప వర్ణ గుణ రుచి వాసన గల రూపములుండని నిర్గుణమందున రూపముగల సృష్టేవిధమున పుట్టును ? ఇక పరిణామమునను పదార్థఉపాధిభేదములందున నానారుచిగుణములు తోచును. ఇందుకు హేతువ భేదములగు పదార్థములందున కలసిన మధురముచే ఆయా పదార్థరుచులును వేరుగ తోచును. అంతమాత్రమున రుచిభేదములకు మధురము హేతువ కాగలదా ! ఇందుకు ఉపాధిభేదములగు వృక్షబీజము లందున, ప్రతిఫలించిన చైతన్యము వాటి కధిష్ఠానమగు చైతన్యము బీజమునం దుండుటచే, పెరిగిన వృక్షాకారమునందున స్వజాతి విజాతి స్వగతభేదములగు రూపములందున గుణరుచులు వేరుగ తోచును. అంతమాత్రమున, గుణశక్తగు చైతన్యము నానారుచులకు, గుణములకు, రూపములకు హేతువు కాగలదా ! ఇందుకు గుణముండని పదార్థమెన్నడు పుట్టదు. ఇక శబ్దగుణము, స్పర్శగుణము, రూపగుణము, రసగుణము, గంధగుణము ఇట్లెరిగెడు ఉపాధులందున గుణములు వేరుగ తోచును. శబ్దగుణమగు పదార్థక్రియారూపములందున అంతఃకర్తమగు గుణశక్తగు చైతన్యము రూపము లిడిచుండదు. సృష్టికి ముందెప్పుడులేనిది పుట్టిన పోలికలకు శక్తొనగెడు గుణశక్తగు చైతన్యము నిర్గుణ మెన్నడు కాదు. శబ్దబ్రహ్మము కాకుండగ నుండదు. సుఖదుఃఖములకు శక్తొనగెడు చైతన్యము నిర్గుణమెన్నడు కాదు. ఇక పరమాత్ముని నిర్గుణమని భావించినచో పుట్టి పెరిగి నశించెడు సృష్టికి చేతన శక్తగు పరమాత్మునిగను భావించెడు రూపము మరి ఒకటి

పునర్జన్మ విచారము

దందురు. మనసేరూపముననుగని పూజించినచో ఫలమొనగెడు పరమాత్మను దర్శించితినిని తెలియును. ఇక స్వరూప స్వభావ గుణముండెడు సృష్టగవడుచుండగ దేవుని నిర్గుణమని ఎట్లందుము? ఇక జీవులు జేసిన కర్మము విడువక నూతన తనువులు ధరించి జన్మలు విడువక తిరిగెడు స్వతంత్రము జీవుల తెల్లొచ్చును? ఆత్మకు వేరుగ ఎట్లుండును? చైతన్యములేకను ప్రకృతికార్యము జథమేవిధమున కదలును? నీళ్ళుండిన లక్షలాది ఘటములలో బహుసూర్యులు గలరని అనుకొనువారిని జనులేమందురు? ఘట ధ్వంసము తరువాతను వేరొక ఘటములో ప్రవేశించునని భావించెదరా? లేక వగిలిన ఘటముతో వగిలి నశించెనని ఊహించెదరా? ఇక ఆ ఘటములో బింబములో బింబము ఏమైనది? గుణమిడువని సముద్రజలమున ప్రాణముగల జలచరముల కారము సముద్రము కాదందురా? పుట్టి పెరిగి నశించెడు అరణ్యమునకు హేతువుగల శక్తగు చైతన్యము వృథావిని లేదని చెప్పెదరా? శక్తగు చైతన్యము లేకను ప్రకృతికార్యమునను కలిగిన జగమని ఒప్పెదరా? ఇందుకు సుఖదుఃఖము లెరుగని నిర్గుణమగు పరమాత్మేదందురు? ఇక కారణమందుండెడు రూపము కార్యము నందుండెడు విధమున అనంతకోటిరూపములందున కారణరూపము ఏ రూపము కలదని పోల్తురు. ఇందున విశేషమేమనగా వ్యాపకమగు చైతన్యము విడువని కార్యమునను కలిగిన ప్రకృతిగుణములచే పుట్టిన శరీరరూపములందున వ్యాపకమగు చైతన్యము ఉపాధి తనువులలో వ్యాపించిన ప్రతిబింబపు జీవులు పుట్టి పెరిగి

నశించిన తనువును విడచిన ప్రాణమునకు అధారముగల చైతన్యము ఆశ్రయకార్యమునను ఏర్పడు రూపములందున తోచెడు ప్రతిబింబము ఉపాధి తనువిడచిన తరువాతను వ్యాపకమగు బింబము, బింబమునకు వేరుగ ప్రతిబింబము యెట్లుండును ? జన్మకు వచ్చెడు అధికారిందెవరు ? మరియు ఒక మర్రిబీజము నందున పెరిగెడు వృక్షకాతము, ప్రాణముగల చైతన్యము ఈ రెండుండిన బీజము పెరిగినకొలదిగ, వృక్షముతోపాటు చైతన్యము పెరిగెడిదని అనుకొందుమా ? లేక వ్యాపకమగు చైతన్యము నందున వృక్షము పెరిగెడిదని ఊహింతుమా ? ఇక భూతము లందున పెరిగెడు సృష్టి పుట్టి పెరుగుచునుండగా చేతనప్రాణులలో జనులందున జనులు పెరిగెడు సృష్టి పుట్టుచునుండగా జన్మము లకు జన్మలు కలుగుచునుండగా మరణమునకు తరువాతను పుట్టెదరని పుట్టిన తమ పుట్టుగ నెరుగని పండితులు చెప్పట తప్పని చెప్పట తప్పు ? ఇక ఇట్లు జనులకు జనులు పెరిగెడు సృష్టిలో వారివారి గర్భములందున పుట్టెడు పునర్జన్మలు పుట్టుగ వడుచుండగ, పుట్టెడు కార్యముతీరిన వృద్ధులు, చేసిన పాపముచే మరి పుట్టెదరని చెప్పిన శాస్త్రము దేవునిదని ఒప్పించిన పెద్దలు చెప్పినదంతయు ప్రత్యక్షవిరోధము కాదా ? శాస్త్రజ్ఞులు వారి పుట్టుగ వారెరుగరు. చచ్చిన తలిదండ్రులు ఎందున్నది వారెరుగరు. జీవించెడుకొర కేర్పడు మతశాస్త్రాభిమానము జనులలో కలవరవరచెడువని చెప్పుట తప్పని చెప్పిన తప్పు ? మరియు తలిదండ్రుల కిరువురికి, ఒకటిగ తోచిన భ్రమకార్యమునను కని

పెంచిన సుతులకు వేరుగా తలిదండ్రులను గనుగొన్నట్లుగా, కనపడు మహాభూతములందున రూపములేర్పడు పదార్థము చైతన్యము గనపడు తలిదండ్రులవలె గనుగొను నృప్తిలో పుట్టిన స్త్రీ పురుషులకు జీవితవ్యవధిలో భ్రమతీరెడు కార్యము జరిగెడు తనువున పుట్టిన జననంపదలో తలిదండ్రుల మూలమునను పుట్టిన వారికి పుట్టెడు పునర్జన్మలు పుట్టగపడుచుండగా పుట్టెరిగిన జనులకు మరణమునకు తరువాతను పుట్టుదురని చెప్పుట తప్పని చెప్పిన తప్పా? తనువిడచిన తలిదండ్రుల భ్రమ మరలేకార్యమునను పుట్టును?

ఇక అంతఃకరణము స్వతంత్రశక్తైరుగదు. పెరిగిన తనువుతో పెరిగెడు అంతఃకరణము యవనమునను స్వతంత్రశక్తైరుగును. బాల్యమునను చేసిన చేష్టలు యవనమునను జేసిన చేష్టలు వృద్ధాప్యమునను జ్ఞాపకమొచ్చిన మనసుని విడువని జ్ఞానముచే తెలివై గుర్తుకు తెచ్చును. మరి తనువు నశించిన తరువాతను మరల తెలివేవిధమున జన్మకురాగల హేతువు కాగలదు. ఇందుకు మూలపదార్థము అనగా చైతన్యశక్తియ మాయాభ్రమచే కలిగిన సంకల్పము భాషించుటకై వెలువడు శబ్దార్థము మరలేవిధమున తన మూలమునను చేరును. మరియు పర్యతమున పుట్టి కారెడు జలమేవిధమున మరల పుట్టిన జలమూలమునకు చేరును. ఇక ఈశ్వరమాయాభ్రమ మూలమునను పుట్టిన జన్మమూలకు విడువని పునర్జన్మలు పుట్టుచునుండగ మరణించిన తరువాతను మరెప్పుడును పుట్టెదరని బోధింతురు? గాని ఇది పుట్టినవారెరుగదు. కన్న

తిరిగివచ్చును ఎరుగరు. బోధించెడు గురువులు ఎరుగరు. ఇక ఎరిగినవా రెవరిందున ? అర్హతకథలం దాకారమునను దారెరుగక పోయెడువారికి, తన రూపము తామెరుగరు గదా ! ఇట్లు ఒకటి మరుగునబడి చింతించెడువారికి దారెరిగించెడు హేతువ దీపమే గదా ! ఇక జనులందరియందున పరమాత్ముడు గలడని చెప్పి ఒప్పించని పెద్దలు చెప్పినదంతయు తప్పని చెప్పిన తప్పు ? ఇందుకు మతములో జనులందరు ఎరిగిన విశేషమేమిటి ?

పదకొండవ ప్రసంగము :

మరియొక దేమనగా ఎట్లుండిన రూపము దర్శించిన దేవుని జూచితిమని జనులందరు గుర్రెరిగెడు రూపము గురువులు జూపొప్పి చదు. మరియు ఒకరెరిగినదానిని మరియొక రొప్పురు. ఏ దెట్లున్నను శిష్యులలో పెరిగిన గురువులు యావన్మందియు జగ మసత్యమని చెప్పుట తప్పని ఏ గురువులు చెప్పురు. ఇక ఏ రూపమునందున వుట్టి పెరిగి నశించెడు నీరూపము అసత్యమా ? జగమును ధరించెడు రూపము అసత్యమా ? ఈ రెంటిందున భేదము నెరుగని శాశ్వతమగు అవకాశముగల అచలబ్రహ్మము అందరికొకటని ఒప్పురు. ఒప్పునిజ్ఞానులు స్వార్థఅధికారముచే కలిగిన సంపద, కనిపెంచిన వుత్సాహము తిని సుఖపడువారుండగా, జగ మసత్య మెట్లందురు ? ఇక యుండినవారిని జూచి ఏడ్చుచుపోయెడు వాదసత్యమని వాదెరుగడు. ఇక గురువులు శిష్యులు, సాధులు సన్యాసులు, సాధకులగు సంసారులు దేవుని దర్శనమున స్వార్థము

విడచిన గురువులదర్శన మేనరులెరుగరు. ఇక గురువుల ఉపదేశమునను మరుజన్మము రాదందురు. గాని పుట్టినవాడెరుగని జన్మము రాదని మెప్పించుటకన్నను, మరణము రాకుండగా జేసినచో పుట్టుట తప్పినదని జనులందరు జూచి ఆనందింతురు గదా ! మత పరిపాలన ఏ గురువులు విడిచిరి ? దేవుడు లేడని చెప్పిన జనులొప్పురు గదా ! నీలో దేవుడు లేడని చెప్పిన నీ వొప్పురు గదా ! దేవునిలో జగముతోగూడిన జనులే లేరని చెప్పినచో జనులొప్పెదరా ? పిచ్చోడై చెప్పినమాటని జనులందురు గదా ! ఇక అందరు జూచెరిగెడు దేవుడు ఒకడని చెప్పొప్పించని గురువులను విచోడని చెప్పురు గదా ! మరియు శాశ్వతమగు అచలబ్రహ్మము నందున పుట్టినదానికి మరిపుట్టుగలేదని చెప్పొప్పించని పెద్దలు పుట్టి పెరిగి నశించెడు సృష్టిని అసత్యజగమని మరియొక పరలోకము గలదని సాధింతురు. గాని గురువులు అసత్యజగమున పుట్టిన నరులందరు అనిత్యులందురు. అందరు దినమెరిగిన కథయే చెప్పుచునుందురు. ఇది ఇట్లుండగా ప్రతి మతములయందును అందరు ఎరిగినదే ఒకటి సత్యము రెండవది అసత్యము. ఇందున సత్యముగల శాశ్వతమగునది ఏదందురు ? ఇది ఇట్లుండగా అశాశ్వతజగమును పాలించెడు ప్రభువగు ఈశ్వరు డెరుగని మోక్షము కార్యముకొర కేర్పడు అనిత్యజనులందరు బ్రహ్మమునను ఎల్లెరుగును ? ఇక అసత్యజగమును పాలించెడు ప్రభు వెల్లెరుగును ? ఇక ఇదంతయు ఎరిగెరిగించెడు సాధనమగు మన సేమయ్యెను ? ఇందుకు మరియొక లేమనగా అసత్యజగమని

చెప్పినదానందున పుట్టిన అనిత్యజీవులు నిత్యులు ఎట్లగుదురు ? మోక్షము ఎట్లొచ్చును ? బ్రహ్మమునను తోచిన భ్రమరూపములను, బ్రహ్మమునెరుగక చెప్పినవారని చెప్పిన తప్పా ? ఇక సోదర జనులందరు తెలియదగిన దేమనగా ఒక హేతువుచే జరిగెడు కార్యమునను కలిగెడు తనువులలో హేతువుగల కార్యము తీరిన తరువాతను మరి కార్యమువల్లను కార్యము జరుగదు. ఎట్లనగా ఫలవృక్షములను ఛరించెడు బీజము చెడి వృక్షకారము ధరించి ఫలములు కాచెడు కార్యము తీరిన తరువాతను మరి ఏ హేతువ వల్లను పోషించెడు జలవృథివి ఆశ్రయమున్నను ఎండి నశించెడు చెట్టెన్నడు ఫలములు కాచెడు కార్యము జరుగదు. ఇక కార్యమునను మరి పుట్టెడుకార్యము తీరిన తరువాతను కార్యమునందున కార్యము జరుగదు. జరిగెడుకార్యము లేక నశించును. ఇందుకు జగమంతట నిండుండెడు హేతువుగల వాయువులేకను ఏ ప్రాణులు నిలువవు. తనువున గల ఊపిరితిత్తులు విడిచిన వాయువులేకను తనువున ప్రాణము నిలువదు. మరియు ప్రాణము వచ్చెడు కార్యము తను వెరుగదు. అంతటగల వాయువు లేకుండగ నుండదు. పుట్టినవాటికి ప్రాణముగల వాయువు లేకుండగ నుండదు. ఇది ఇట్లుండగా సృష్టిని పుట్టినవారందరు పుట్టించెడు కర్మకు హేతువు కాగలరా ? సృష్టికి హేతువు కాగలరా ? ఒక హేతువుగల విద్యుచ్ఛక్తికి తగిలెలిగెడు బుగ్గలలో వెలిగి నశించిన విధమున, మరి రావని తెలిసినవిధమున కార్యముతీరి నశించి మరి పుట్టుదు. ఇక మానవులందరు మానవులని ప్రేమించని మత

మెండులకు ? గురువుల బోధెందులకు ? వదుగురు గురువులు వది విధములు చెప్పటలో నమ్మదగినదిందేదని ఎరుగని నరులందరు ఎరిగిన దేమిటి ? వివాదమా ? దేశమునను టివించెడు సోదరజనులకు జేసిన దోహము కలిగినదని చెప్పట తప్పా ? జనులందరు ఒకటిగ భావించనివారందరు దేవుడు ఒకడని ఎట్లాప్పింతురు ? మరి ఏమనగా విచిత్రజగమునకు స్వశక్తిహేతువుగల ఇంద్రజాలకుని కోరిక తీరెడు బోక్తగు స్వశక్తికార్యమునను కల్పించిన తనువులలో తనువులు కనిపెంచుటచే తండ్రియు, తాతయు, ముత్తాతయు తరతరములు తానైయుండెడు కర్తను గనుగొన నెరుగని గురువులు తాడును పామని వాధింతురు. గాని చలనము గల నిజమగు పామును కదిలించెడు చైతన్యము తామెరుగరు. జగ మసత్యమందురు. మరి కర్మమునను పుట్టితిమందురు. అంశకు మిథ్యాజగమని చెప్పుచు, బహుకర్మలు విడువక చేతురు. కర్మకు తగు సంతానము కలుగకమానదు. నిజమగు దేవుని జూపెదమని విప్లవజనులను సృష్టింతురు. అసత్యజగమని ఎరిగిన మార్గము ఇట్లుండును. అనగా జగమసత్యమనుదానిలో సత్యము ఎట్లుండును? వారెరిగెదరా ? మరియు పుట్టే గిట్టేవరకును పోషించెడు ఈశ్వర సృష్టన్నది. పుట్టినకార్యము తీరిన తరువాతను గిట్టేవారికి మరి పుట్టుగ లేకున్నది. ఇంకా అసత్యజగమని చెప్పేవారికి తిని విని చెప్పెడు వాక్కున్నది. జేసెడు కర్మములకు తగుజన్మలు కలవని బోధించెడు శాస్త్రజ్ఞులు గురువులు. శిష్యుల సంతానము తినిగల ధనధాన్యములు, మతములు, దేవుని మందిరములు కలిగుండగా

అశాశ్వితజగమని గురువులు బోధించెడు జగమందున్నవి. ఇక అసత్యజగమన జీవులుజేసిన పాపములకు అశాశ్విత జగమును పాలించెడు శాశ్వితమగు ప్రభుదరి పుట్టెడుకొర కేర్పరచిన తీర్పున్నది. అసత్యజగమని ఎరిగినపెద్దలు తమ వెనుకటి జన్మమై తామెరుగరు. ఎరుగక పుట్టెడు నరులందరు జీవించెడు జగమును అసత్యమందురు. ఇందుకు జగమసత్యమా ? లేక తామసత్యమా ? తామెరుగరు. అసత్యమనువాడు ఇక ఎరిగే దేమున్నది ? చేసిన కర్మమునకు పరిహారము ఎవరిని కోరేపని ఏమున్నది ?

పండ్లెంచవ ప్రసంగము:

మరి ఏమనగా వైద్యుడు రోగికాడు. ఓషధులచే చేయబడిన మందునుకాడు వైద్యవృత్తిచే జీవించువాడు రోగికి మందుకు మధ్యవర్తి. ఒక వేళ వైద్యునకు రోగమొచ్చినను, మరిఎవరి కొచ్చినను మందు అనుపానముతో పథ్యముచేయక, రోగము కుదరక మరియొక రోగము వచ్చును గదా! మందులో ఏఒకటితక్కువున్నను మందుపని చేయదుగదా! వైద్యుని నడవడిక ఏదిలోబించినను వ్రజాభిమాని కాడుకదా! ఇక ఇరువురు నేరస్తులు కారాగారములో ఒకరిని మరియొకరు తప్పించగలరా ? అట్లు కర్మముచే పుట్టిన గురుశిష్యులు వీరిరువురు ఒకరి కర్మను మరియొకరు ఎట్లు తప్పించగలరు ? ఇక తప్పెడు ప్రయత్నము ఎవరికివారు విముక్తికి తగు కర్మము చేయక తప్పదుగదా ? అటువై కలిగెడు జన్మ అభిమానము తొలుగునుగదా! మరియు కొందరు మందును గుర్తింతురు.

వ్యక్తిని గుర్తించరు. మరికొందరు గురుబోధను గుర్తింతురు. గురువును గుర్తించరు. ఇందు జనులందరు గుర్తించెడు విశేషమేమిటి ? ఇట్టి సహవాసదోషమున జనులేమదుగురు ? విచారముల పాలగుదురుగదా! నడవడిక లోబించిన వాని కుటుంబము జనులందున నిందితులైయుందురుగదా! మరియు దేశాభిమానులు విడువక గురైరిగెడు విశేషమేమనగా పరమాత్ముని నిర్గుణమందురు గాని నిర్గుణమందున పదార్థగుణములు రె-డొకటై పుట్టిన పుట్టుక లేకను ఏ రూపములును పుట్టవు. ఇందుకు పుట్టిపెరిగి జేసిన ఘనకార్యములను జూచి ఆనందించెడు జనులందున ఘనులగు అవతారులను పూజించుట తగదందురు. కొందరు సాకారము పూజ ఒప్పురు. ఇక శరీరకోశముచే కప్పిన విశయేంద్రియ సంబంధమునను ఏర్పడి ఎరిగెడు మనసు సాకారముకాదా ! వాక్కున వెలువడు కోరికలకు మూలముగల భావము సాకారము కాదా! వాక్కున వెలువడు శబ్దాకారములన్నియు సాకారము కాదా! మనసెన్నడు మరువక గుర్తించుట కొరకై వ్రాసిన పోలిక బేధములగు అక్షరలిపి సాకారము కాదా! నిర్గుణమునుగని గురైరిగెడు మనసు సగుణముకాదా! పుట్టి నప్పిల్లల పోషించెడు కార్యమునకు మూలము తలదండ్రులకోరిక సాకారముకాదా! గురైరుగని పాపము పుణ్యముకలదని బాధించెడు పాపము సాకారముకాదా! పాపము నిర్మూలించుటకై బిగ్గరగను అరచెరిగించెడు మంత్రము సాకారముకాదా! సాధనముచే భూమిద్యము గనుగొను అత్మజ్యోతి ఆకారము, ఇంద్రియసాక్షగుజ్ఞానము, గురైరిగించెడు తెలివియు సాకారముకాదా! వెనుకటి

పెద్దల రూపము మసితో వ్రాసినరూపము సాకారముకాదా: గీసిన గీతలు వ్రాసిన వ్రాతలు సాకారముకాదా: మరియు గుణమును నిర్గుణమును ఈరెండిని ఎరిగెడు గుణరూపములను గుర్తించెడు మనసును కోశమువలె కప్పిన తనువులో ఒకిరిది ఒకరికి కనపడకుండగ జీవించెడుమనసు సాకారముకాదా: ప్రతిమనునది ఒక రూపము చూపెరిగించెడు అక్షరమొకరూపము తనువొకరూపము తనువులో వుండెరిగించెడు కనపడకను జేసెడు మనసొకరూపము సాకారముకాదా: జేసినపాపమునకు పరిహారముకోరెడు మంత్రముచే ప్రార్థించెడు కోరిక తీరెడు పరమాత్ముడు సాకారముకాదా: ఓం అక్షరమునగల శబ్దము అర్థము సూక్ష్మమునను కలిగెరిగెడు కోరిక సగుణముకాదా: మతములు గురైరిగింనెడు మత సింహములను ధరించి, ప్రార్థించెడు ప్రార్థనవిని, రక్షించెడుదేవుడు సాకారముకాదా మతబేధము లిడువని ప్రవక్తలందరు సాకారముకాదా: ప్రవక్తలందరకును మతశాస్త్రములను ప్రసాదించిన పరమాత్ముడు సాకారముగల జగమును పోషించెడు దేవుడు సాకారముకాదా: అవకాశముగల నిరాకారాశ్రయమున కలిగిన సృష్టింతయు సాకారముకాదా: తనువున ఏర్పడి ఎరిగెడు తెలివియు, జ్ఞానము, మనసును సాకారముకాదా: జనులకు దయ్యము లొదిచించెడు మంత్రము సాకారముకాదా: వాధించుటకై వంపిన మత శాస్త్రములన్నియు సాకారము కాదా: శ్రీపురుషుల బేధములను గుర్తుకు తెచ్చిన దేవుడు సాకారముకాదా: సృష్టాకరి దినములలో జీవుల పాపములకు తీర్చిచెడు పరలోకము పాలించెడు ప్రభువు

సాకారముకాదా! నిర్గుణఅచలము నందున జీవించుట కేర్పడు సృష్టంతయు సగుణముకాదా! చక్కర మధురము వ్యక్తముగాకుండినను రూపము తినువారికి మధురము సగుణముకాదా! మోక్షము, నరకము, స్వర్గము, వరలోకము సాకారముకాదా! మరియు ఆకలి కోరిక తప్పని జీవితముండెడు వరకును తిని బ్రతికెడు జనులందున కలిగిన సంతానము మతములు విడువని శిష్యులు మందిర ధనధాన్యములిడువక మోక్షము కోరెడు సన్యాసులు జీవించెడు సాకారముగల జగముండగా మిథ్యని చెప్పిన గురువులమాటలో సత్యములేదని తెలిసెనుగదా! అట్లే పునర్జన్మగలదని చెప్పిన మాటలు ఎరగకచెప్పినదని చెప్పట తప్పా? ఇందునగల సత్యము జనులెరుగక మానరు.

మరియొక పేమనగా గుణముండిన వదార్థబేధములందున కలిగెడు ఉత్పత్తిని వ్యాపించిన శక్తగు చైతన్యము వ్యాపించిన రూపమునను మీరే రూపమునను పూజించినను సాకారముగల నీ మనసుకు తగుఫలమిచ్చును. కాని సంపదలకు ఆశ్రయమగు నిర్గుణమును పూజించిన ఇచ్చారాహిత్యమును పొందును. ఇక కొందరు తనలోగల ఆత్మనుగను మందురు. మరికొందరు తాననువారెవ్వరో తెలియుట ఉత్తమమందురు. కాని తనలో ఎట్లగవడుచుండిన ఆత్మ నవచ్చును. మరియు అద్దములొ తనతనువకపడునట్లుగ అద్దము వలెనుండి అగవరచెడు అంతఃకరణముగాని, జ్ఞానము తెలివిగ తోచెడు దానందునగాని, మరిదేనందునగాని తనమనసును తనకగ పరచెడు బింబముకలదా? మరియు ఏయోగముచే సాధించినను

అందగపడు రూపము, వేరుగజూచెరిగెడు మనసు ఆరూపము నందగ పరచెడు రూపముకలదా? చూచిన రూపము మనసెన్నఁగు కాగలదా? గురువుల దరి, శిష్యులు సాధించిన విశేషమేమిటి? జనులందరిలో దొంగలనుండి దొరవరకును దేవునితలవని వారుం డరుగదా: ఇక ఇంతకు మిక్కిలి గురువులదరి దేవుని తెలిసిన విశేషమేమిటి? మరియు ఈశ్వర సృష్టిలో కార్యమునను కలిగిన తనువులలో మరుపును గుర్తుకు తెచ్చెడు తెలివిలోగనుగొను మన స్సునగల బ్రహ్మము నెరుగక తప్పదు. ఊహకు వ్యక్తముగాకను కలదని తోచెడు వ్యాపకమగు బ్రహ్మము తనరూపమువిడచి నాశ నమగు తనువిడిచెడు జీవుడు బహుజన్మలు పుట్టెడు వరకును బ్రహ్మమునకు జీవుడు వేరుగ ఎట్లుండును? ఇందుకు సూర్యప్రకాశమందున జీవించెడు జనులందున మరణించిన తనువునుజూచిన విధమున సూర్యుని ప్రకాశము మరణించుట ఏవరుగరుగదా: అట్లుండెడు బ్రహ్మమునందున నాశనమగు అనిత్య పదార్థరూపము లందున వ్యాపకమగు చైతన్య బ్రహ్మము విడివిడి జీవులుగలదై నశించు తనువులో నాశనమగునని చెప్పిన ఒప్పెదరా? మరియుక వేళ ఆత్మకు వేరుగా న్యశక్తిజీవుడు కలదని ఒప్పినచో వెనుకటి జన్మలు ఎరిగుండునుగదా: పుట్టెరిగెడు పుట్టుగ తప్పింపను పుట్టిన వారెరుగరు. ఇక పుట్టెరిగెడు జన్మలు పుట్టుగ సృష్టిస్వభావము కాదు. ఒకవేళ పుట్టెరిగుండినచో కనిపించెడు తలిదండ్రులను పుట్టినవారెన్నడు ప్రేమించును. ఇట్లుండిన ధర్మసంకరము వర్ధిల్లును కనుక నశించెడు పదార్థమందున్న గుణమును గుర్తెరిగెడు దానిని

ఎరిగెడు మనసు మరియొక మనసును వుట్టించదు. గుణము గుణమును వుట్టించదు. పదార్థము పదార్థమును వుట్టించదు. జీవాత్మల రూపము ఒకటై వ్యాపించిన ఆత్మందున విడివిడి జీవులు గను ఆత్మైన్నడు వుట్టదు. వుట్టించదు. జడమగు తనువు ఆత్మకు వేరై నశించునట్లుగా చైతన్య బ్రహ్మము మాయను విడిచెన్నడు నశించదు. అందుచే కార్యములేకను తనువున జీవుడు కలుగడు. కార్యము తరువాతను మరి వుట్టరు.

పదమూడవ ప్రసంగము :

ఇక మన శరీరమందున గోర్లు, వెంట్రుకలు లెక్కకు మించిన జీవులుగల క్రిములుండెడు శరీరమునకు మనసధికారగు నట్లుగా, తన మాయా పదార్థ పరిణామమునకు కలిగిన సృష్టికి అధికారగు ఈశ్వరుడెరుగని మోక్షము, తన రూపములిడువని జీవులకెట్లాచ్చును ? ఇక చీకటి అంధాకారమునను తన రూపము తానెరుగనివాడు, ఒకప్పుడు వ్రాసిన అక్షర పదబేధములను, నకలమునకు సాక్షిగా నుండెరిగించెడు, సూర్యుని ప్రకాశముచే జడమక్షర మారములను గనుగొన నయ్యెనుగదా ! ఇకపై ఎప్పటికిని అక్షరములు గనపరచుటకై అక్షరముల ఆకారము ధరించి జీవునిగను విడిచుండెడు స్వాతంత్ర్యము సూర్యుని ప్రకాశ మునకు కలదా ? ఇట్లు గుర్రెరిగెడు జీవన్ముక్తులు అనగా జీవ బ్రాంతిని విడచిన ధీమంతులు, చైతన్య బ్రహ్మము ఇట్లుండెడుదని ఊహించెడిది. ఇక జీవులు చైతన్యమువిడచి వేరుగ ఎట్లుండును ?

ఇక అవకాశమునం దేర్పడు సంపద అవ్యక్తముగను కదిలెడు మహాత్ముచే విడువని క్రియగల అహంకారపు కోరికచే సూక్ష్మములగు తన్మాత్రాలు గుణములు మూడునుచేరొక శ్రేష్ఠమైన ప్రకృతి భ్రమచే స్థూలములగు భూతములందున జడచేతన ప్రాణులలో వుట్టిన నరులందున విశయేంద్రియ సాక్షగు ఆత్మంతటలేదని చెప్పిన ఓప్పెదరా ? ఇక మధురము ధరించు రూపమునుండి మధురము వేరుగ పిడచినెరుగరుగదా : అట్లు లోహమువందుండి డెడు వర్ణము వేరుగజేసెరుగుగదా : అందుచే తనుపు నశించుట చూచిన విధమున ఆత్మ నశించుట చూచెరుగు గదా : ఇక చచ్చిన శవమును జూచేడ్చెడు బంధువులందరు, పోయిన జీవుని జూచేడ్చరుగదా : మరి వారి మనసును వారెరుగుగదా : జన్మకు వచ్చెడు వారిందెవరు ? ఇంతగా చెప్పినదానందున పరిశీలించుము. మరియు అవకాశముచే నీళ్లుండిన ఘటమందున కనపడు సూర్యుని బింబము పగిలిన ఘటములో పగ్గిరిబింబము సూర్యునికి వేరైయుండుట కగురా : ఇక విషయేంద్రియ సంబంధము నెరిగెడు జ్ఞానమునను ఎరిగెడు ఆత్మని ఇల్లెరిగుండిన పెద్దలు స్వాత్మము లేకను పుట్టెదమని గిట్టెదమని కోరిక లేకుండగ జీవింతురుగదా :

ఇక కొందరు సోదరు లిట్లందురు. కలగనువాడు తన నిజమగు సంసారము తనుమరచి కలగనునుగదా : కలలో నిజమని నమ్మిన సంసారము మేల్కొల్పిమిథ్యని తనకైతానెరుగునుగదా : ఇట్లు జరిగెడు కలమేల్కొను మధ్యను గల వ్యవధిలో కలిగిన స్వప్నము సుషుప్తి మేల్కొలు తనువుండెడు వరకును జరుగుచు

నుండునుగదా! ఇందు కల నుషుప్తినిపొంది మేల్కొను వ్యవధిలో తననిజ సంసారము మరచిన విధమున, తన తనువును విడచిన తరువాతను మరియొకజన్మలో పుట్టెందుకు మరువకనుండరు? అట్లునానాజన్మలో ఎందుకు పుట్టరు. ఇట్లు కొందరు ప్రశ్నింతురు. కాని ఇందుకు తన కలమేల్కొను తరువాతను తన సంసారము తనసంపద కలదని తనతను విడువక ఎరుగరుగదా! అట్లు చూచిన మనసెప్పుడు తనుపునలేకుండగ నుండదుగదా! అట్లు మరణము తరువాతను మరిఒకరికి పుట్టి మేల్కొనువాడు వెనుకటిసంసారము తానెరుగడుగదా! ఇట్లెరుగక పుట్టెనని ఎట్లందురు? వెనుకటిసంసారము కలదని తెలిసెడు మేల్కొను గడుగదా! అందుచే వెనుకటి సంసారము జీవులు పుట్టెరిగెడు స్వభావము హృద్వార సృష్టిలో పుట్టిన జనులెవరెరుగరు. అందుచే సృష్టిలో పుట్టెడు స్వభావము తొమ్మిదినెలలు గడుపున చెరిగొచ్చిన శిశువు ఇరువది ఏండ్లయ్యెడు వరకును పెరుగుట సృష్టిస్వభావము. ఇట్లుండగా తలువని తలపులో పుట్టొచ్చగవడు నట్లుగా తోచిన భార్యా బిడ్డలు సంసారము మేల్కొని జూచిన జీవితకార్యమునకు తోడ్పడు సంసారమునకు హేతువకాగలదా! మేల్కొలో, కలలో కనబడు జనులందరు స్థిరముగ నుండెదరా! కలలో కలిగిన విశేషమేమిటి? ఇంతకు కలలో జూచిన సంసారము విడువని మనసున మనసెరుగును. మనసెరిగిన కల మిథ్యని మనసెరుగకమానదు. ఇక తన బ్రహ్మచేకలిగిన కల మిథ్యని చెప్పక తప్పదు. అట్లు తలిదండ్రుల కార్యమునను ఒచ్చిన జన్మలు మరల సతివతులిద్దరు కార్యమునను పుట్టెడు

పుత్రులు కార్యము తీరిన తరువాతను, మరిపుట్టెడు కార్యములేదని తనువిడిచిన మేల్కొలుపులో కలజూచిన వాడికదాదని చెప్పక తప్పదు. ఇక పుట్టెడుగని బాలితో పుట్టెదమును సంశయమెవరికి? వదుగురు గురువులు ఒకటై పాటిందని మతములో నిజమెరుగని వారని చెప్పట తప్పా?

ఇక మరణము తరువాతను వెనుకటి సంసారము పుట్టెరిగెడు జ్ఞానము జీవుని కుండినచో పాతబట్టలు విడచి కొత్తబట్టలు ధరించు పెరుగునుగదా? కొత్తశరీరము ధరించితినిని ధరించు జీవుడు ఎరుగడు ఇక చూచెరిగిన వారెవరు? ఇట్లు పుష్పపు వాసన గాలిగొని పోవునట్లు, ఎరిగెడు జ్ఞానము లేకుండుటచే, వేరొక తనువున చేరుట ఎరుగడు. ఏర్పడు తనువున జీవుడు ప్రవేశించునందురు గాని, తనువేర్పడు జీవుడు, ప్రవేశించక పూర్వము శిశువుగ పెరిగెడు ఆత్మండునలేదా? తత్కాత్రల శరీరగు ఉపాధి వల్లను మనసుగతోచెను శరీరగు చైతన్యము కార్యము తీరిన తరువాతను, విడచిన శరీరములను విడిచెడు ఆత్మెన్నడు ఉండదు. మరియు శ్రీగర్భమునను తనువుగ పెరిగెడు జీవునితో తనువేర్పడు బింధువునందున పెరిగెడు మనిషారము ధరించు జీవుడు మొదలుండగా, మరియొకజీవుడు ఏ ఉపాధి కార్యమునను జీవుడు ప్రవేశించును? ఆత్మాశ్రయమున నృష్టి ఇట్లుండును. ఇంతకును ఒక వేళ భగవంతుని నీవెరుగజాలకున్నను తుచ్చమైన సంసారంబని భావించినను నీజీవిత పరిమితిలో ప్రారబ్ధము తీరెడు పరకను సంసారమునుండి మరలిపోయెడు మార్గము ఎంతటి ప్రవక్తలైనను

మరలెడు మార్గము ఎరుగుదురా? ఇక మరణము తరువాతను తనుతానెరుగక పుట్టెడు జీవులు పుట్టెదరని, బహుకర్మలు జేసి పుట్టిన దెరుగని, గురువులదరి తెలియదగిన దిందేమిటి? ఇక ఏ మనగా రాజ్యాన్ని పాలించని జనులకు దండన భయముండిన విధమున, దేవునిచే పంపిన మతశాస్త్రములను పాటించని జనులకు దేవునిచే దండించెడు భయమే నరులెరుగరుగదా! అందుచే పాపము పుణ్యము పాటించక లక్షలాది పాపాలు జీహ్వాకు బలిఇత్తురుగదా! ఇక తనుపుకు వేరై మరిపుట్టెడు జీవులు చంపిన వారిని చంపవు గదా! భూతములై పట్టవుగదా! ఇట్లుండుటచే ఇక భయమెవరికి? స్వార్థముచే జీవించెడు జనులు చేసిన మోసములకు గురియగు జనులను కాపాడుట ప్రత్యక్షము ఎరుగరుగదా! ఇక రాజ్యాంక్షచే పరరాజులనోడించుట కూలికి జీవించెడు లక్షలాది నైన్యములను చంపుట యుద్ధము నందున మరణించిన వారికి స్వార్థము గలదని బోధించుట జేయించినవారికి విస్తీర్ణ రాజ్యాధికారము అనుభవించుట మొదలగు శాస్త్రజ్ఞానము గలదని చెప్పొప్పింతురు. శాస్త్రజ్ఞులుగాని ఈ రిహస్యము మరి ఎవరెరుగరు. ఇక యుద్ధము లందున చచ్చిన జీవులు పగవారిని చంపవుగదా! భూతములై పట్టవుగదా! ఇక భయమెవరికి? స్వార్థుల భయమున జీవించెడు వారందరు జేధము గల మతములలో సృష్టికి కారణమగు పరమాత్ముడు ఈ రూపమునను కలదని ఎట్లుందురు? ఒక వేళ అనంత కోటి రూపములందున నారూపుము గలదని చెప్పినచో నానారూపములందున నానాతగువులు వచ్చును. ఇక శరీరభవయ

పునర్జన్మ విచారము

పములను కదిలించెడు శక్తి, తనువుకు వేరుగ నుండిన, మనసున కార్యము జరుగని విధమున మధురాకారము ధరించిన మధురము ఆకారము విడచుండని విధమున ఉపాధిబేధములందున నానారూపములందున కదిలించెడు శక్తగు చైతన్యము ఏరూపములను విడచుండదు.

పదునాలుగవ ప్రసంగము :

మరియు చైతన్యావృత ప్రకృతికార్యము నెరుగని సామాన్యులు జీవితమంతను విడువని ప్రారబ్ధమునకు హేతువ తానని భావించును. ఆకలి తప్పెడు దెరుగని కించజ్ఞులు పెరిగెడు బీజములను పుట్టించెరుగరు. మరిచెరిగెడు మనస్సు సర్వజ్ఞత్వము కాగలదా : తనువిడచిన తరువాతను పుట్టెరుగని మనస్సు ప్రారబ్ధమునకు హేతువు కాగలదా : సాధనమై ఎరిగెడు మనసు ప్రారబ్ధమునకు హేతువు కాజాలదు. నశించిన తనువెన్నడు పుట్టదు. ఆత్మయు పుట్టదు. మరి జన్మము దేనికి ? ఇక ప్రారబ్ధమునందున జేసిన కర్మము రాగల జన్మకు పుట్టుట కలదని గురువులు ఎల్లెరిగిరి : పోని గురువులు సాధించిన యోగబలముచే వెనుకటిజన్మము ఎరిగిన గురువులు కలరా ? లేక ఎరిగిన శిష్యులు కలరా ? గురువులు సన్యాసులు సాధించిన వేమిటి ? తలిదండ్రుల విడుచుట, సంసారులదరి జీవించుట తగదని ఎరిగెడు సన్యాసులు, సన్యాసులు చెప్పెడు బౌధను నిజమని నమ్మిన సంసారులు సంసారులకుండెడు బాధ్యత ఎరుగని సన్యాసులదరి సన్యాసై ఎరుగుట

ముక్తి అందురు. సంసారగు వసిష్ఠనాశ్రయమున సంసారై రాముడు, జనకుడు మొదలగువారెందరో నన్యూనై మోక్షమునెరుగ లేదుగదా : ఇక శండుడు గొడ్డాండ్లను తలిదండ్రుల నెరిగెడు పుత్రులు కలుగరు గదా : ఈశ్వరఆశ్రయ మాయావృత్తతయందున జడచేతన సంతానములేకను తల్లి దండ్రీ గురువు దైవము ఎరిగెడువా రెవరందురు ? ఇక కార్యమునను ఏర్పడు కుండలో పోసిన నీళ్ళందున తోచిన సూర్యునిబింబము ఈ రెండులో దేనికి సంబంధము ? సూర్యునికా ? ఘటమునకా ? మరియు కార్యమునను పుట్టిన తనువులలో ప్రతిరూపములందున ఆత్మేవిధమున కలదని పాఠకు లూహింతురు. జగదాకారము ధరించి ఎరుకవడని ఆత్మేదందురు ? ఎట్లుండెడిదందురు ? సుఖదుఃఖములెరుగని ఆత్మేదందురు ? ఇక తను వేర్పడునప్పుడు ఆకారము ధరించు జీవత్వము తనువంతట నిండుండినను జ్ఞానాశ్రయమున జ్ఞానేంద్రియద్వారము లందుండెరిగెడు విషయేంద్రియాకారముగల మనసుకు అన్యము మరి లేదు గదా : ఇక వెలువడు సంకల్పములకు సాక్షగు జ్ఞానము నందున మరువని తెలివిచే తప్పని జ్ఞాపకమందున గలిగెరిగించెడు మనసే గదా తనువుకు హేతువ : ఇక ఈ మనసు జ్ఞాపకమున ఎరుగుట, మరచుట, మూర్ఛ, పిచ్చి మొదలగు శరీర మానస బాధలకుగురియై ఏడ్చెరిగించెడు మనసు తన సంకల్పములకు హేతువుగల మూలపదార్థము తానెరుగకనే ఎరిగించెడు సాధన మగు మనసుకు జన్మము గలదా : లేక సంకల్పములకు జన్మము గలదా : లేక ఉత్పత్తికి మూలపదార్థమునకు జన్మము గలదా :

ఇందు దేనికి గలదందురు ? ఇక తనువున లోపల వెలుపల నడచెడు ప్రాణముగల వాయువు నిలబడిపోయినచో విషయేంద్రియజ్ఞానము నెరిగెడు మనసును మనసెరుగదు. ఇందున జన్మకు మూలముగల అధికారగు ఇంద్రియమిందేదందురు ? మరియు చెట్టు ఆకారము ధరించు విత్తు, విత్తాకారము చెడి శక్తిఆశ్రయ ప్రాణముచే పెరిగెడు చెట్టై తుద కది ప్రాణములేకను నశించు దేర్చుడు గదా : ఇక నశించని గుణమగు ఆత్మేమైనది ? లేక నశించెడు పదార్థగుణమును విడచిన నిర్గుణమగు ఆత్మేమైనది ? అని అడిగెడు సోదరులందున ప్రాణము నొసగెడు వాయువునను విడిచుందని శక్తగు చైతన్యము అంతట నున్నది. చైతన్యము శక్తుండగ కదిలెడు వాయువు కదులదు. శక్తనగా వాయువునందేర్చుడు అర్థముగల శబ్దమునను మరియొకరికి వినిపించెడు శక్తిని విడువని భూతములుండెడువరకును చేతనకార్యము జరుగక ఏ సంపద కలుగదు. ఇక శుద్ధమైన తెల్లని అద్దమునందున నల్లని ఉపాధి మనితో వ్రాసిన అక్షర చిత్తురువులు ప్రకాశింపజేసెడు అద్దమువలె నుండెడు చైతన్యమునందున చిత్తురువుల జగలేసంపద ప్రకాశించునట్లుండును. ఇట్లు ప్రకాశించెడు తీవులకును సాక్షగు అద్దమువలెనుండెడు చలనరహితమగు అచలబ్రహ్మమునందున చలనసహితమగు మాయావృత్తి సృష్టంతయు కల్పనకేతువగుణశక్తిత్రయములు కార్యమునకు హేతువులయ్యెను. ఇందు పుట్టి నశించెడు క్షిణజ్ఞులు జన్మకు హేతువ కాగలరా ? వరివిత్తనమును పుట్టించుట హేతువ కాగలదా ? ఇక ఇందు తేలిన విశేషమేమిటి :

పుట్టిన జనులందున వెనుకటిజన్మము నెరిగెడుజ్ఞానము గురువులు శిష్యులు పుట్టిన ఏ నరులును ఎరుగరు. ఇక ఇందుకు కారణమేమి? పుట్టిన జీవులు ఉపాధి విడువక ఆత్మకువేరై పుట్టుచునుండినచో వెనుకటిజన్మము ఏనాటికి మరువరు. కాని తన జన్మము తను మరుచుట కేతువ ఏమనగా ఈశ్వరఆశ్రయ ప్రకృతిభ్రమచే పుట్టిన పరిణామమునను నానారూపములందున పుట్టెడు దిడువక స్త్రీ పురుషుల ఆకారమునను ఎప్పటికప్పుడు పుట్టెరిగెడు మనసు వెనుకటి పుట్టుగ ఎరిగెడు జ్ఞానము తానెట్లెరుగును : అట్లెరిగెడు స్వతంత్రము జీవులకుండినచో కారణమగు భగవత్కార్యము నేర్పడు సృష్టికి వేరైయుందురు జీవులు. అట్లు వెనుకటిజన్మము ఎరిగెడు జీవులు వేరైయుండినచో పుట్టినవారికి భాషా మత జాతి జ్ఞానము ఎప్పటికప్పుడు చదివెరిగెడు పని ఏమున్నది? అట్లు కాకుండుటచే ఎప్పటికప్పుడు పుట్టెరిగెడు మనసని గురైయున్నది. ఇక తను విడిచిన జీవునిగతి జీవుడు ఎరుగడు. జీవించెడు నరులెరుగరు. గురువులు చెప్పిన పరలోకము గురువులు శిష్యులు మరణమునకు తరువాతను వారెరిగేదేమిటి? ఏ జనులును ఎరుగరు. తనువిడిచిన తరువాతను జీవుడు ఏరూపము నుండును? ఉపాధిలేకను ఏ రూపమునను పుట్టును? ఇక సుఖసంపద కోరెడు మనసుండెడు వరకును ధాతువు లేడింటిచే కర్పితమగు తనుపున పంచవింశతీ తత్వములకు సాక్షుగు జ్ఞానము తెలివియు చలనము అచలనము నెరిగెడు ఎరుకను ఘనమని భావించెడు మనసు, మూర్ఖ, సుషుప్తి, కల, మరుపునుగల సమాధి మరణమునందున పిచ్చొచ్చిన, మత్తి

చ్చిన శరీరవ్యాధులలో మైమరచెడు మనసు రాగలజన్మకు హేతువ కాగలదా ? ఇందు ప్రాణము, నిద్ర, ఏ రోగము లేరుగవు. ఇందున జన్మముగల దేదందురు ? మనోసాధనచే సాధించెడు కారణకర్త ఎవరై యుందురు ? మోక్షము కోరెడువా రిందెవరు ? మరియు కులాలుని భ్రమచే లక్షలాది చేసిన ఘటములలో నిండుండిన అవకాశమునను నిండిన సంపదగల నీళ్ళందున కనపడు లక్షలాది సూర్యుని ప్రతిబింబములకు సూర్యుడు కలఁడొరడని తెలిసిన సోదరులందరు భావించురు. కాని ఘటభ్రమచే అనేక సూర్యుల బింబములని భావించుట పొరపాటుగను గదా ! ఒకవేళ తుద కవి ఘటవిచ్చిన్నముచే బింబము స్థిరముగ నుండెడిదని ఏ విధమున భావించురు ? ప్రతిరూపములందున వ్యాపకమగు ఆత్మను ప్రతి బింబపు బీపునిగను భావించురు గాని అఖండరూపము నుండెడిదని విచారించరు. మరణము తరువాతను స్థిరమగు జీవుడు వేరుగ ఎట్లుండును ? తుదకు గురువులదరి తేలిన విశేషమేమిటో ఎవరును విచారించరు. తమలో తాము విచారముల పాలగుచుందురు. ఇక సూర్యుని ప్రకాశము కనపడకుండగ అడ్డొచ్చిన మేఘమువలె తన యాత్మను ఎరుగక జేసెడు స్వార్థఅభిమానము లడ్డొచ్చును.

పదిహేనవ ప్రసంగము :

మరియు సృష్టికి పూర్వము అంతట నిండుండినదానిని ఆత్మందురు. కొందరు చలనరహితమగు బయలుందురు. మరి కొందరు నిరావరణ ముందురు. ఎందరు ఎన్నన్నను కదిలేర్పడు

సృష్టికి కదలనిదొకటుండక తప్పదు. దానిని బ్రహ్మజ్ఞానులు వర బ్రహ్మమందురు. ఇక చలనసహితమగు సృష్టికి పదార్థఉపాధిచే ఏర్పడు విశ్వమునకు కారణచైతన్యబ్రహ్మము బయలగునా ? లేక నిర్గుణ పరమాత్మగునా ? లేక సగుణమునకు వేరగునా ? పదార్థ గుణములతోగూడిన ఇంద్రియసాక్షగు చైతన్యబ్రహ్మమునను ఉపాధిలేకను ఎరిగెడు దేవిధము ? ఇందుకు అయిదు రంగులుగల అద్దములై దందున అమరిన లాంతరులో వెలిగెడు దీపప్రకాశము రంగులఅద్దములందునపడి అద్దమువర్ణప్రకాశములన్నియు దీపపు ప్రకాశమును అగుపడకుండగ రంగులుగలదయ్యెను గదా ! ఇక రంగులఅద్దము లుపాధులకు సాక్షగు జ్యోతిజ్ఞానము నిజమగు రూపము గనుగొను లేవిధము ? ఇందుకు ఇంద్రియపరిణామ మునను ఏర్పడు శరీరమందున, మాయాశ్రయ చైతన్యబ్రహ్మ మునను మాయను విడదీసి వేరుగ గనుగొను లేవిధము ? గనుక మనసుకు సాధ్యముగాదెన్నడు. ఇక మనసు పుట్టెడు స్వాతంత్ర్యపు శక్తైర్పడి ఏనాడును పుట్టదు. ఇక ఆత్మను ఎరిగే దేవిధము ? ఆత్మను నేనను వారెవరు ? అందుచే ఊహకు తెలిసెడు లక్ష్యము ఊహచే గురైరుగుట ఉత్తమగురువుల మార్గముకలదై యున్నది. అటుపై త్రిగుణములలో కలిగెడు మార్పెన్నడు ప్రకాశముగలదై యుండుట మన సెరుగదు. బయలాకారము ధరించెడు దెరుగదు. స్వభావమెన్నడు జన్మను తప్పింపదు. స్వభావమందునలేని జన్మను రప్పింపదు. ఈశ్వరస్సృష్టండెడువరకును మిథ్యని ఎవరును చెప్పరు. మిథ్యలోపుట్టిన కార్యము తీరినతరువాతను మరి ఎవరును

పుట్టరు. మరియు ఎండలో వేడగపడకుండుటకై రంగద్దము ధరించు నేత్రములకు వేడిగతోచెడు ఎండంతయు నీశమురంగుగ నగవడుచుండు గదా : అందుకు హేతువ ఉపాధి రంగద్దముచే కనపడు ఈ మార్పుకు కారణ మద్దముగాని సూర్యుని ప్రకాశ వేడిమి కాదుగదా : ఇక చూచెడు నేత్రముచే గనపడు రూపము గనుగొను మనసు ఈ మూడును చేరొక ఉపాధి విడిచేవిధమున మరి పుట్టును ? ఇక ఇందుకు కంటద్దపురంగుల ఆకారము ధరించి తన యాకారము మరచెరిగెడు మనసు తన ఉత్పత్తికి మూలము మననెరుగక, విషయేంద్రియభేదము లెరిగించెడు సాక్ష్యగు జ్ఞానము, నిశ్చయమెరిగెడు బుద్ధియు, తెలివియు, మనసును చేరొకటై సూర్యుని వేడిమి కాంతంతయు నీలమురంగని వాధించెడు మనసు, సృష్టిని పుట్టిన భూతములంతర్గతమగు శుద్ధముగల చైతన్యబ్రహ్మమునను, ఏ విధమున ఉపాధి విడిచెరుగును ? వాయు వుచే ఏర్పడు మనసుకు శబ్దముగల ఆకాశము, వాయువునను చేరొక మననయ్యెను గదా : తనుపునుగల ఇంద్రియభేదములందున జన్మమునకు వచ్చెడు ఇంద్రియ మేదందురు ? ఇట్లు తత్వవిచార కులు నిజమెరుగక మానరు. జీవించెడుకొర కేర్పరచిన స్వాధ్యుల మతములలో వేరైపోయినసోదరులందరు సమిష్టినుండుట తెరిగెడు మార్గము బోధించుట ఉత్తమగురువుల కర్తవ్యము. మరియు “ఆత్మావ ఇదమేక ఏవాగ్ర ఆసీత్” అనగా మొట్టమొదట ఈ ప్రపంచము పుట్టకపూర్వము అంతయు ఆత్మాకారము నుండినదని- ఐతరేయోపనిషత్. ఇక్కడ ఆత్మనగా చలనరహితమగు పరిపూర్ణ

పునర్జన్మ విచారము

బ్రహ్మమే యుండెను. ఇట్లుండిన పరిపూర్ణ అచలము అనదగు ఆత్మందున అవకాశముగల పెంజీకటి ఆకారముగలదై యుండెను. ఇట్లుండెడు ఆత్మాకారమునకు నిర్గుణము అచలము బయలందురు. చలనరహితమగు పరిపూర్ణచలమునే ఆత్మందురు. ఇట్లు కదలిక లేని అవకాశముగల ఆత్మాకారము నుండెడు బ్రహ్మము సుఖ దుఃఖము లెరుగదు. సృష్టి, స్థితి, లయములు ఎరుగదు. జరా మరణములు ఎరుగదు. జగదాకారముకానిది. అంతట నిండుం దెడిదే ఆత్మని అచలబ్రహ్మంబని అనవను తప్పదు గదా! ఇట్టి కదలని అవకాశముగల ఆత్మందున ఈ ప్రపంచఆకారము యెట్లొచ్చెను? ఇందుకు వదార్థమయ్యెడు సూక్ష్మఅణురూపము లేకను ఏ రూపములును కలుగవు. ఇందుకు గాలాడక దట్టముగల అణువుండక చలనముగల వేడిమిచే తిరిగెడు ఊరవడి క్రియ జరుగక గాలగ్నియు కలుగక కలిగిన గాలగ్నిలో చేతన మేర్పడి విడువక తిరిగెడు పనిజరిగెడు దానందున గుణములు మూడగు వదార్థప్రాణముగల చేతనమున పుట్టిన తన్మాత్రల భూతము లందున జీవించెడు ప్రాణుల సంపదగల ప్రపంచఆకారమునకు తిరిగెడుదానికి అవకాశముగల కలదని పరిపూర్ణచలము మొదలొక టుండక దానందున ఏదియు కలుగదు. ఇక సుఖదుఃఖములకు జరామరణములకు అశ్రయమగు పరిపంచ కర్మాగారమునందున పాపము పుణ్యములకు తగుకర్మలు అనుభవించెడు ఈ కారాగార జగము పుట్టక పూర్వము అవకాశముగల ఆత్మయే అచలమే అంతట నిండుండెను. ఈ అచలములేకను జగమగు సంపద కలు

గదు. సూక్ష్మవదార్థములేకను భావమునను తోచెడు భ్రమగల రూపములేవియు పుట్టవు. రూపములకు తగుశక్తి యొనగెడు ప్రాణముగల చైతన్యములేకను చేతనజీవులు పుట్టవు. ఇక సృష్టికి ముందున్నది ఆత్మందురు గదా : ఇక తరువాతను పుట్టిన సృష్టిలో సుఖదుఃఖములెరిగెడు తెలివగు ఆత్మేదందురు ? సృష్టికి ముందున్నది అచలము, పెంజీకటి, సూక్ష్మణువను ఈ మూటిలో సృష్టికి కారణమేదందురు ? మరియు గుణముండని వదార్థమెన్నడు పుట్టదు. వదార్థమిడచిన గుణముండదు. ఈ రెంటిలో ఆత్మేదందురు ? ఇందుకు భగవద్గీత సాంఖ్యములో 24 వ శ్లో॥ “నాన డెండదు కాలదు నరుకబడదు సర్వమున బర్వియుండు నాశనము గనదు అచలమీయాత్మ మరియు ననాది సుమ్ము ఒక్క-విధమున నెప్పుడు నొప్పుచుండు.” ఈ లక్ష్యముగల కందమునందున అత్మకు వేరుగ కల్పితభూతములందున అంతఃకరణము మనసును జ్ఞానము తెలివియు ఇంద్రియ తనువుతో కల్పితమని చెప్పక తప్పదు గదా : ఇక మిగిలినదేమిటి ? చలనరహితమగు అవకాశము గల ఆత్మను పరిపూర్ణమే మిగులుచు గదా :

పదునారవ ప్రసంగము :

ఇక అఖండమగు అద్వితీయబ్రహ్మమునకు అష్టోత్తర శత నామములచే పూజించెడు వ్రాణవాతీతామనమః, అచలాయనమః, అవరిమితాయనమః, ఇట్లు చలనరహితమగు నిర్వికారబ్రహ్మమునకు చెప్పిన అనేక ఋషివాక్యములను ఉన్నది ఉన్నట్లుగా

గురుశిష్యులు ఇందుకు “ఆత్మావ ఇదమేక ఏవాగ్ర ఆసీత్” అనగా అగ్రే = మొదట, ఇదం = ఈ ప్రపంచము, ఆత్మ = ఆత్మ, ఏకఏవ = ఒక్కటియే, ఆసీత్ = అయిఉండెను. ఇట్లు ఐతిరేయో. ఇక సృష్టికి ముందుండిన ఆత్మందున జరామరణ సుఖదుఃఖములగు సంసారము ఎరుగని ఆత్మందున భూతము లుత్పత్తికి హేతువ ఆత్మందురా? లేక చైతన్యమందురా? లేక బయలందురా? లేక ఆత్మఉత్పత్తికి హేతువ భూతములందురా? సృష్టికి హేతువ కారణరూపము విడువగ మరియొకటి ఇంకొక పేదందురు? అనగా తన్మాత్రాలచే ఆత్మ గలిగెనా? బ్రహ్మము గలిగెనా? తన్మాత్రాలచే బయలు గలిగెనా? తన్మాత్రాలచే చైతన్యము గలిగెనా? లేక ఆత్మచే తన్మాత్రాలు గలిగెనా? బయలుచే తన్మాత్రాలు గలిగెనా? చైతన్యముచే తన్మాత్రాలు గలిగెనా? ఇందు సుఖదుఃఖము లెరుగని ఆత్మ ఇందేదందురు? సృష్టికి కారణ మిందేదందురు?

ఇందు విచారించుటేమనగా విషయేంద్రియగుణముల గలిగెడు రూపములను గుర్తుకు తెచ్చెడు జ్ఞానము సత్వగుణవద్వార్థ ఉపాధియందున ప్రతిఫలించిన చైతన్యప్రతిబింబమే “సత్వాత్సాంజాయతేజ్ఞానం” అను జ్ఞానప్రకాశమగునప్పుడు మరియొకటి విషయేంద్రియ సాక్ష్యగు జ్ఞానమునందున తెలిసిన విషయములను రూపములను మరువక అన్నిటినెరిగెడు తెలివితే ఆత్మగునప్పుడు సృష్టికి మూలముకానిది సృష్టికిముందున్నది ఆత్మని చెప్పిన ఎట్లా వును? ఇక ఆత్మే అంతఃకరణము ధరించి అన్నిటి గుర్తెరిగెడు

(15)

పునర్జన్మ విచారము

113

మననందున జ్ఞానము తెలివియు కలిగినదని మనసున దాచెరిగిం చెడు ఆత్మని చెప్పెదమా ? లేక సృష్టికి ముందుండిన ఆత్మే ధరించిన చేతన జీవులగు తెలివై యుండినదని చెప్పినచో తత్వ విచారకులొప్పెదరా ? ఆత్మయు చైతన్యము ఒకటని ఒప్పెదరా ? మరియు మిథ్యా జగమని భావించిన జ్ఞానులు విడువని మనసొక రూపమునను చేరి ఎరుగుటయా లేక అన్నిటినిరిగెడు మనసును లేకుండగ జేయుటయా లేక సంశయమును లేకుండగ గురైరుగు టయా ? ఇక జన్మము లేదని నమ్ముట ఎట్లుందురు ? నమ్మెడు దిందేదందురు ? మరియు సృష్టికి ముందున్నది ఆత్మందురుగదా : సృష్టికి తరువాతను ఆత్మండునుగదా ! ఎప్పుడు జూచిన నవ్వుడు గనపడు అవకాశముగల బయలు, అవకాశముగల పెంజీకటి ముందున్నది తరువాతున్నది. ఇక బ్రహ్మము నేనని చెప్పెడు జీవుని స్వజాతి సృష్టికి ముందుండిన ఆత్మని చెప్పెదరా ? లేక బయలని చెప్పెదరా ? వదార్థమిడువని చైతన్యమందురా ? దేహేం ద్రియములకు అతీతమగు పరమాత్మ ఇందేదందురు ? వుట్టదు వుట్టించదు అట్లుండెడు ఆత్మ ఇందేదందురు ? బ్రహ్మము నేనని చెప్పెడు స్వరూపమిందేది ? ఇందుకు “దృవం స్థిమిత గంభీరం నతేజో నతమస్తతం” స్థిమితమైన గంభీరముగలది, తేజస్సు కానిది, చీకటి కానిది, పరిపూర్ణమైనది. కృ-యజు - మరియుకటి “నహన్యం నాపిచాకారి నదృశ్య నాపిదర్శనం” హన్యము కానిది ఆకారముకలది కాదు, దృశ్యముకాదు, చూచుటయునుకాదు, సామ- ఇందుకు మరియుకటి “యన్మనసానమనుతే ఏనహర్మనో మతం

తదేవ బ్రహ్మత్వం ిద్ధివేదం యదిత ముపాసతే". టీ.యత్ = ఏది, మనసా = మనస్సుచే, నమనుతే = తెలియబడదో, ఏన = దేని చేత, మనః = మనస్సు, మతం తెలుసుకొనబడునని, ఆహూ = చెప్పదురో, తదేవ = అదియే, బ్రహ్మ బ్రహ్మమని, త్వ = నీవు, విద్ధి = తెలుసు కొనుము, యత్ = నామరూపముగల ఏవస్తువును ఇదం = ఈ బ్రహ్మమని, ఉపాసతే = ఉపాసించుచున్నాడో, ఇదం = ఈ బ్రహ్మము, న = కాదు.

తా॥ ఏది మనస్సును తెలిసికొనుచున్నదో, దేనిని మనస్సు తెలిసికొనలేదో అదియే బ్రహ్మమని తెలిసికొనుము. అజ్ఞానిచే నామరూపములు గలిగి పూజింపబడుచున్న బ్రహ్మ విష్ణు ఆది స్వరూపము మనస్సుచే తెలియబడక మనస్సును తెలిసికొను నీ బ్రహ్మముకాదు. మహావాక్య - సామ - కేన -

ఇక ఇందున తెలియదగిన దేమనగా చీకటిలోనున్న రూప మును దీప్తప్రకాశముచే తెలియబడునట్లు, ఆ ప్రకాశమును రూపము గల దీప్తము తెలిసికొనజాలనట్లు ఏది మనస్సును తెలిసికొను చున్నదో దేనిని మనస్సుతెలిసికొనలేదో అదియే బ్రహ్మమని తెలుసుకొనుమందురు. ఊహకు తెలియని దేదియునులేదు. అదియే అనిన దాని స్వరూపము ఏమిటి? ఎట్లుండును? ఆరూపమును గుర్తించుట ఎట్లు? జ్ఞానమా? గుర్తగుచున్నది. తెలివా? కలదని తెలియుచున్నది. మనస్సా? అన్నిటి నెరిగేదై యున్నది. చైతన్యమా? పదార్థముల యందు తెలియబడని గుణము. అదిఏ బ్రహ్మమనిన తెలియుచెట్లై? ఇందుకు "ఏవప్రమానంబు చేతను

నెరుక పడని ఆత్మ నిత్యంబు చెడనిది అది ధరించు నీ శరీరంబు
 లెల్ల నశించునండుగ్రాన లెమ్మింక నర్జునా కడగు మనకి"-
 భ - సాం - 18 శ్లో - కం॥. ఆదిలోగనవడకుండు నంతమందు
 గనవడకపోవు నడుమనుగానవచ్చు నిట్టిదని భూతములగతి నెరిగి
 కూడ పార్థుడా దీనికై ఇంతవగవనేల"-భ - సాం - 28 కం॥
 ఇక్కడ గ్రహించునది ఏవ్రమానము చేతను ఎరుక పడని శాశ్వత
 మగునది ఆత్మందురుగదా : ఇక జడమగు సాధనగల మనసును
 ధరించి ఎరిగించినది ఆత్మందురా : చైతన్యమందురా : సృష్టికి
 సంబంధములేకను ముందున్నది ఆత్మని చెప్పిరిగదా మిథ్యా జగ
 మ్మకు మరియొక కారణమేదందురు. మరియు మిథ్యని ఎరిగిన
 మనసే మిథ్యలో కోరెడు మోక్షము మిథ్యలో జడమగు మనసును
 కదిలెరిగించెడు శక్తగు చైతన్యమునే ఆత్మందురా : నిర్గుణమం
 దురా : విశ్వకారణమిందేది : ఏవ్రమాణము చేతను ఎరుక పడని
 హృత్వతమగు ఆత్మను ఎరిగిగెడు శక్తగు చైతన్యము జడమగు
 సాధనగల మనసును ధరించి ఎరిగిన మనసే మనసుకు ప్రమా
 ణము. మరియు ఆద్యంతములందున అగవడనిది నడుమను గన
 పడు భూతము లందున పట్టగపడి ఎరిగెడు తనువును గల మన
 సున జానము తెలివికి మించినదికలేదు. సుఖదుఃఖములగు బాధ
 లచే దుఃఖించెడు జన్మవలదని అవిద్య మిథ్యా జగమని బావించిన
 జీవన్ముక్తులు ఎరిగిన చలన రహితమగు అచలము ఒకటి. చలన
 సహితమగు మాయాశ్రయ చైతన్యము మరియొకటి ఇందు జడమగు
 మనసును విడువక కలిగెడు మోక్షము దేనికి మరియు "నిష్క్ర-

మణం ప్రవేశన నిత్యేకాకాశస్య లింగం” ప్రవేశించుటకు వెలువడు
 టకును అవకాశమునిచ్చునిదే ఆకాశము. ఇట్లు అవకాశమునందున
 గాలగ్గును వేడిమి గుణసాక్షగు ప్రకాశమేర్పడునట్లుగా ఓం అను
 అక్షర బ్రహ్మము క్రియచే కాలము దినములు క్రమ విడువక
 తిరిగెడు సృష్టిని మిథ్యని పెద్దలు వలికిరిగద. ఇక మిథ్యలో
 పుట్టినశించెడు జ్ఞానులు కోరెడు మోక్షము మిథ్యలో ఎట్లు డును.
 ఇక సృష్టికి పూర్వము ఏముండెను ? అని ప్రశ్నింతురు. అందుకు
 సమాదానము చలన రహితమగు అవకాశముగల బయలేనిందుం
 డినదే పరిపూర్ణచలము అందురు. ప్ర॥ ఇట్లుండని స్థలమున ఏ
 ముండును ? స॥ శాస్త్రలమందురు బయలందురు. ప్ర॥ ఆకా
 శము భూమికి మధ్యను ఏమున్నది ? స॥ కనపడు రూపమే ఎ
 ముండనిదే బయలుండును. మరి ఏప్రమాణము చేతను ఎరుగని
 అచలమే యుండెను. ప్ర॥ పనిబడి తిరిగెడు జనులకు అడ్డము
 రాకుండెడుదేమిటి ? స॥ దానినే ఎడమైయుండెడు బయలందురు.
 ప్ర॥ నీవున్నయింటిలో ఎట్లుండిన నీచేనిర్మిత వస్తువులుండును?
 స॥ నాలుగుగోడలు నడుమనుగల అవకాశముగల స్థలమందున
 సంవదగల వస్తువులుండును. ప్ర॥ పుటములొ ఏముండిన నీళ్లుం
 డును ? స॥ అడ్డుండని అవకాశముగల బయలుండుటచే నీళ్లుం
 డును. ప్ర॥ గాలిబుగ్గతిరిగి ఎగిరెడు దానికి అడ్డుండనిదేమిటి ?
 స॥ ఆకారములేని నిర్వికార మొకటే ప్ర॥ ఊరుండని స్థలమున
 ముందేముండెను ? స॥ నిర్జన ప్రదేశమగు బయలొ కలుండును.
 ప్ర॥ అంతట నిండుండెడు రూపములందున బయలే విదమున

నుండును ? స॥ ఘటములో అగ్నేడిమి బయటికి తెలిసెడు విధముండును. ప్ర॥ జలమందున జలచరములు దట్టముగల నీటిలో తిరుగుటకేముండెను? స॥ దట్టముగల జలమందున వ్యక్తముగాకుండెడు అవకాశముగల బయలుండుటచే జలచరములు తిరుగుచు నుండును. ప॥ సీఘండిన ఘటములో శీతలజలమే విధమున ఘటమెలువలవచ్చును ? స॥ శీతలజల శక్తికి తగినట్లుగా అతి సూక్ష్మములగు తెలియని రంధ్ర అవకాశముచే ఘటమెలువల శీతలజలమొచ్చును. ప॥ కల్పిత వృధివాధారముచే జీవించెడు జనులందరు దేనందున తిరుగును ? స॥ కల్పిత సృష్టెరుగని పుట్టి పుట్టించని పరిపూర్ణఅచలము అవకాశముగల బయలుందున పుట్టినశించెడు చేతన ప్రాణులు తిరుగుచు నుండును.

పదినేడవ ప్రసంగము :

మరియు ప్ర॥ దూరముగనుండిన వారికి పీలచిన ద్వని శబ్దార్థము ఎట్లినవచ్చును ?

స॥ వినువారికి మధ్యను ఎడమగు బయలుగు అచలము నిండుండుటచే శబ్దము వినవచ్చెను. ఇక చలన రహితమగు బయలు మరి ఎట్లుండెడిదనగా కాలిన ఇనుమును గల వేడిమి ధరించు విధమున బయలాకారము ధరించి పుట్టిన రూపములందంతట అట్లుండును. పదార్థమందున నిండుండిన మధురమువలె స్థూలములగు రూపములందున పరిపూర్ణము అగు బయలుట్లుండును. దట్టముగల బట్టలో దాగిన నీళ్లన్నియు బయటికి చిమ్మొచ్చెడు

విధమున తనువులో లోపల వెలుపల చెలియించని పరిపూర్ణము అట్లుండును. చీకటిలో కట్టిన పందిరిలో కట్టిన తెరపై ఆడించిన బొమ్మలు దీపపు కాంతిచే గనుపడునట్లుగ చీకటినుండెరిగిన జనులందరు ఆడిన బొమ్మలు ఎరిగిన విధమున తెరవలె నుండెడు బయలుందున జ్ఞానము, తెలివియు కలిగిన జ్ఞానులు ఆకలి పోరాటపు స్వార్థముచే అచలముగల బయలుందున ఆడుచునుండురు. మరియు కల్పిత అద్దమునందున అంటక కనబడు ప్రతిబింబము గనుగొన్నట్లుగా పరిపూర్ణ చలమందున వుట్టి నశించెడు జడచేతన రూపములన్నియు బయలుందంటక అట్లగవడుచుండును. ఇట్లుండిన అచల బ్రహ్మమునందున సుఖదుఃఖములెరుగని బ్రహ్మము జీవన్ముక్తులు కోరెడువారుండరు. జీవభ్రాంతిని విడిచెడు వారందరు నిర్గుణ బ్రహ్మము ఇట్లుండెడిదని గుర్తించక మానరు. మరియు కదిలికచే వుట్టినదంతయు వలలోపడి చచ్చిన చేపలగతి. వల ఎరుగని విధమున వల రంధ్రములన్నియు తీసివేయగా మిగిలిన దారము వల అంతటిదుండక కించత్ జగముగతోచెడు దానందున వుట్టి పెరిగి నశించెడు ప్రాణులు బయలుందట్లుండును. మరియు చెట్టు ఆకులలో ఒక ఆకును వెలుతురు ఎదుటను ఆయాకును జూచినచో దారముతో బట్టల్లిన విధమున నగములతో నిండిన యా యాకుండును. అట్లు బయలుగు బ్రహ్మమునందున కల్పిత రూపములన్నియు పెరిగెడు అవకాశము విడువక పనిజరిపెడు పదార్థ చైతన్యము సృష్టికి కారణమై అట్లుండును. మరియు అండమునందున నెమిలయ్యెడు ద్రవముకు వేడిమిగల వాయువు పోవుటకై అండము చుట్టుండును. అతి సూక్ష్మములగు లెక్కకు

మీరిన వ్యక్తము గాకుండెడు రంధ్రములున్నట్లుగా కదలని పరిపూర్ణమునందున కదిలికచే గలిగెడు చైతన్యము విడువని గుణములుగల ప్రకృతిచే ధరించిన రూపములందున ఇట్లుండక ఏరూపములును వుట్టి పెరిగి నశించవు. ఇందు నగల విశేషమేమిటగా అతి సూక్ష్మములగు అవకాశముగల రంధ్రములన్నియు తీసివేయగా ఇక మిగిలిన పదార్థమెంతటిదని ఊహింతురుగదా :

ఇందుకు మరియొక టేసుగా శరీరమునందు అవకాశముగల బయలును అంటక ధరించు శరీరము నస్తథాతువులచే నిండున్నది, రసము, రుధిరము, మాంసము, మేధస్సు, మజ్జి, అస్థి, రేతస్సు ఈ ధాతువులేడును పెరుగుటకై విడివిడి గలదిగ నుండెడు దానిలో వ్యాపకమగు ఎడముండెడు బయలుందున తిరిగెడు వేడిమిగల గాలికి బయలుండక నస్తథాతు శరీరము పెరిగెడు పని జరుగదు. తిరిగెడు పని జరుగదు. ఇక మన తనవున గల రోమములందున అతినూత్నములగు కోట్లాది రంధ్రములతో నిండున్నది. తిరిగెడు వేడిమిగల వాయువుచే చెమటొచ్చుట గుర్తింతుముగదా ! ఇక మాంసపు శరీరమంటని బయలుగు అవకాశము నవరంధ్రములంతట తిరిగెడు గాలికి ఎడముండక పెరిగెడు పని జరుగదు. ఖాళీ స్థలమగు బయల్పట్టుండుటచే పొణముగల వాయువు తిరిగెడు అవకాశము కలిగున్నది. ఇట్లుండెడు భాహ్యంతరమంతట గల బయలులో తనవులో గల బయలును తీసివేయగా మిగిలిన తను వైయుండెడు పదార్థమెంతటిదని ఊహను గనుగొందురు. యత్ కించత్ జగం సర్వం అని ఋషి వాక్యము

దాటించని వారుండరుగదా : మరియు ఇట్లే పరిపూర్ణ బ్రహ్మము నందున మనతో గూడిన జగమెంతటిదని గుర్తింతురు జీవన్ముక్తులు ఇక జగమబద్ధమగునప్పుడు నిజమగునది సృష్టికి ముందున్నది అచల పరిపూర్ణబ్రహ్మమే గదా నిలుచును. ఇందుకు బ్రహ్మసత్యం జగన్నిద్యందురు. విధ్యా జగమని చెప్పెడువారు మోక్షముకోరెడు వని ఏమున్నది. కోరికలిడచిన బ్రహ్మజ్ఞాని దేహ వర్ణాశ్రమ కర్తృత్వ భోక్తృత్వ ద్యాహంకార భావనా రూఢో మూఢః. తనదేహము తనజాతి తన ఆశ్రయము తానే చేయు వాడు తానే అనుభవించువాడు అను నీమొదలగు అహంకార భావన కలవారు మూఢులుగా ఎన్నుదురు. మరియు అణువుగ నుండెడు మణ్ణి విత్తనము మహావృక్షము కాగలదానికి హేతువుగల భూమిని పెరగిన చెట్టువేర్లకు పోసిన నీళ్లందునగల తన్మాత్రల శక్తగు వాయువు చెట్టంతయు తిరిగెడు అవకాశము వల్లను పెరిగెడు శక్తైర్పడుచుండును. అణువిత్తనము ఇంతటి చెల్లెట్లయ్యెను, అను ఆశ్చర్యము కలుగక మానదు. ఇక పెరిగెడు వృక్షమునకు నిలువులో దారమువలె నరములచే చెట్టంతట నిండుండును. ఇక ఆ నరముల రెండింటికి మధ్యను అవకాశముగల బయలుండును. అట్లుండెడు అవకాశము లేకుండినచో చెట్లెన్నడు పెరుగడుగదా , అట్లుండుటచే చెట్టుకు లోపల వెలుపల బయలొకటై యుండెను. ఇక చెట్లనగల బయలు వేరుగజేసి ఊహను జూచినచో ఆచెట్టాకారము బహునూత్నముగలదై బయలున లేదని తోచును, ఇట్లెరిగిన జీవన్ముక్తులు మర్మముగని ధర్మమునను పాటించురు. ఇట్లుండెడు

భ్రమగల జగమని ధరించి ఎరుగును. ఇక విడువని స్వార్థ భ్రమచే అభిమానముగల బంధువులందరికిని ఎరుగక వేరైపోయెడు ఒకరోజు ఇక రానున్నదిగదా : సృష్టికి నేనను ప్రాణుల భ్రమ మూలము కారణకర్త యొకడుండగా భోక్తను నేనను అభిమానము విడచి జనులందరు నావలెనని భావముచే బ్రతికెడు స్వల్పజీవిత మందున సాధుల భావమువిని సాధించును.

పదునెనిమిదవ ప్రసంగము :

మరియు సుఖ దుఃఖములగు బాధల కోర్లక మిథ్యా జగ మున అనిత్యము తెలిసిన శిష్యులు పరిపూర్ణము తాననుభావము తలపోసెడు జీవన్ముక్తుడు ముందు తనమూలము తానను అహ మను ఇంద్రియంసాక్షగు జ్ఞానము నందున విషయేంద్రియ సం బంధము నెరిగెడు కోరిక లిడిచెడు వాడెప్పుడు అచలమునందున కలననిలేనని తానెప్పుడు తలచడు. మరియు పరిపూర్ణమునందున పుట్టిని టగమును నాపుట్టుకలేదని జీవితమంతయు వాధించెడు ప్రజ్ఞానేశ్వరుడెప్పుడు ప్రజలనుకునె విషయములను విడిచెడు ప్రజ్ఞా న్నడు ఎరుగదు. ఇక చీకటి వెలుతురు కానిది తన్మాత్రతలనంటని అచల బ్రహ్మమునను జూచినను జీవితమంతయు చెప్పినను అంతఃకరణమునందున కలిగిన విషేశమగు మార్చేమిటి : ఇక మరణము తరువాతను జన్మమురాదను దుష్టాంతము ఎట్లాపింతురు? వచ్చెడు జన్మము ఇకలేదని వింటిరిగదా : కొందరు బయలందున లేనెరుకందురుగదా : కాని తనువుగ ఏర్పడి ఎరిగెడు ఎరుకను

తనువున లేకుండగ నుండెరిగేదెప్పుడు ? ఇక పుట్టుట గిట్టుట ఈ రెండెరిగెడు మనసుకు మూల స్వరూపము ధరించు జన్మము జీవుని కెట్లాచ్చును? (మనసునకెట్లాచ్చును).

మరియొక టేమనగా నుఘప్తినుండిమేల్కొను జీవుడు మరణించిన తనువులో లేదని తెలిసిన విధమున పరిపూర్ణముగలదని తెలిసిన గురుశిష్యులు మనసునగల మార్పేమిటిగనవచ్చెను ? లేక పరిపూర్ణము మార్చెడుపని జేసెడిదా? మరియొకమాట పుట్టించెడు పరమాత్ముని కార్యమునను తనపుట్టుగ జన్మించెరుగని కోట్లాది జనులందున పుట్టిన గురుశిష్యులు వుచ్చెడు జన్మలు తప్పించుటకై సాధించిన ప్రత్యక్షము ఏమిటి ? పరిపూర్ణముననుగని గురుశిష్యులు మిథ్యా జగమని బోధించుటచే కలిగిన విషేషమేమిటి గనవచ్చెను ? మిథ్యా జగమని తెలిసినవారికి పరలోకము జగమును మిథ్యని ఎరుగనివారికి నరలోకము ఇంతకు తను విడచిన జీవులు ఏలోకమునున్నది ఎవరెరుగరుగదా? ఇక గురువులలో గురువులు, మతములలో మతములు, శిష్యులలో శిష్యులు జాతులలో జాతులు. ఒకరిని ఒకరొప్పురుగదా? ఇక ఇట్లుండుటచే ప్రతిరూపమునందున గల పరమాత్ముని రూపము ఈరూపమునను గలదని నిజమెరుగక వాధించుట ఇదియొక కారణమయ్యెనుగదా : ఇట్లుండుటచే జనులందరు ఒకటని ఎట్లాప్పును ? అందుచే కొందరు తమ జీవనమున గల అభిమానముచే చంచలమగు మనసును వంచించని పోరాటముగల సంసారపు ఆరాటముచే వంచకులగు పెద్దలు ఎంతటి పాపమునైనను జేయుటకు వెనుకాడరుగదా? గురుమార్గ అనుభవులను

గుర్తించరుగదా : గురువులు ఎరుగని రహస్యము మావద్దను గలదని వాధింతురుగదా : ఇట్లనగల మనసే బ్రహ్మమునేనన్నను బయలందున లేనెరుకనియన్నను, రాముని దర్శింపినన్నను, తెలివే నేనన్నను, నేనిర్చికారమన్నను, అన్నది మనసును ధరించి ఎరిగించెడు దెరుగని మూలమునను ఎరుగని మనసు జన్మకు ఎట్లా చ్చును : ఇక శ్రీ పురుషులకార్యమునను ధరించు శ్రీ గర్భము నందున శిష్యువును పుట్టాద్దని గొంతెత్తరచినను ఒద్దని దేవుని ప్రార్థించినను పుట్టెడు స్వభావమును తప్పింపను తలిదండ్రుల తరమగునా : లేక గురువుల తరమగునా : మరియు దేశోన్నతి పరిపాలకుడగు ధర్మాత్ముని మరణము తప్పింపను ఘన వైద్యుల తరమగునా : ఘనమగు మహిమలు జూపెడు సిద్ధులు, గురువుల వశమగునా : మరియు భూమిని దాగిన విత్తన రూపములన్నియు పెరిగగవడు నట్లుగ జేసెడు వర్షము మూలముగలవే రొకటని గనుగొను విధమున సృష్టికి హేతువ వ్రక్కతి కార్యము నేర్పడు తనువులలో మహాశక్తుగ చైతన్యము ప్రాణముగల జీవుల జన్మలు కార్యమునను పుట్టి కార్యము తీరినశించిన తరువాతను మరిపుట్టరు ఎవరును. ఇక కార్యమునకు కార్యముతీరిన తరువాతను పుట్టించెడు కార్యము మరిజరుగదు. ఇందుకు మనసున వెలువడు వాక్కులు మనసున చేరని విధమున దేవుని సంకల్పించిన రూపములన్నియు మరిదేవునిలో చేరవు.

పందొమ్మిదవ ప్రసంగము :

ఇక పెద్దలు మిథ్యాజగమని చెప్పినను మిథ్యాజగమున జీవించెడు జనులందరు జీవయాత్ర గడిపెడువరకును దేవుని భక్తిడచిన జనులుండరు. ఇక పుట్టుట పెరుగుట కార్యముతీరి నశించుట ఇట్టి ఈశ్వరసృష్టిస్వభావము ఉండెడువరకును మిథ్యాజగమని చెప్పినచో జనులందరు ఒప్పెదరా ? జీవితవ్యవధిలో దేవుని తలవక మానెదరా ? ఇక జ్ఞానులు సిద్ధులు, భక్తులు, యోగులు, సన్యాసులు మొదలగువారందరు మిథ్యాజగమన్నను, మిథ్యానందంబును ఆలి, సుతులు, చుట్టాలందరు అశాశ్వతమన్నను తనతన జీవునికొచ్చెడు మోక్షముకొరకై మిథ్యకు వేరగు పరమాత్ముని గురైరుగనివా రుండెదరా ? సాధనశ్రమగల ఆచారములను మిథ్యాజగమని మానుదురా : అట్లుండుటచే మిథ్యయ్యెడువరకును మానవులందరు లేకుండగ నుండెదరా : మిథ్యని చెప్పిన ఎట్లాప్పును ? ఇట్లుండగ సృష్టిస్వభావములో పుట్టని పుట్టుగ కలదని చెప్పటలో విడువని సందేహము బాధించుటచే సద్గురువునిదరి విచారించనయ్యెను. ఇక కార్యములేకను ఏ రూపములేప్పుడు పుట్టవు. “కారణగుణపూర్వక కార్యగుణోద్భవ”. (వై శేక) కారణమందున ఏ గుణములు కలిగుండునో ఆ గుణరూపము లిడువక పుట్టక తప్పదు. ఈశ్వరమాయాగుణరూపములన్నియు జగమున లేవని చెప్పిన నొప్పువు. అందుచే కారణమందున కలిగిన కార్యము తీరిన తరువాతను మరి యాకార్యమునందున కారణమయ్యెడు కార్యము జరుగదు. అట్లుండుటచే ఒక పరివిత్రనము తనరూపముగల వేలాది

వైపుత్రానామాసీత్” అని చెప్పనయ్యెను. ఇక మరణము తరువాతను జీవుడు కర్మకు తగు రూపమునను వేరొక గర్భమునను ప్రవేశించునందురు. కాని అందుకు తగు జీవుని మార్పు జీవితమందున గుర్తగునా? లేక మరణము తరువాతను వేరొక తనువుతో ప్రవేశించి గుర్తగునా? ఈ రెండును పుట్టిజీవులు బ్రతికుండగ అయ్యెడు మార్పు ఏ నరులును ఎరుగరు. ఇక తనువిడచిన తరువాతను ఎరిగేదెవ్వరు? పుట్టినవాడెరుగని పుట్టుగ పరులెల్లెరుగుదురు? గురువులు ఎల్లెరుగుదురు? ఇక మరియొక దేమనగా శ్రీగర్భములో బిందువు నిలచిన తల్లిఆకారము కాగల జీవుడు తనువుతో పెరుగుచునుండగా వేరొక జీవుడు ఎట్లు ప్రవేశించును? మరికొందరు కర్మకు తగు జన్మము కలదందురు. కాని గ్రుడ్డి, గూను, వికలాంగులు, కురూపులు నానావిధవ్యాదులు గల వారు, ధనవంతులు, దరిదుర్లు, ధనదాతలు, అజ్ఞానులు ఇట్లుండెడువారందరు పూర్వపుపాపముచే పుట్టుదురని అందురు. ఇందుకు ఘటములు చెడుపాప కులాలు కారణమగునట్లుగా పుట్టిన సంతానమునకు తలిదండ్రుల హేతువనెరుగక పరమాత్మందురు. వారి కర్మవికారము వారెరుగరు. అందుకు సూర్యునిప్రకాశమందున దుర్మార్గులు సన్మార్గులు జేసెడు కార్యములకు సూర్యుడు హేతువ కాగలడా? అట్లు వ్యక్తముకాని సూర్యుని ప్రకాశమునకు వ్యక్తపరిచెడు శక్తగు చైతన్యము వ్యక్తముకాని తన్మాత్రల గుణకార్యంతర్గతమై యుండుటచే ఇంద్రియఉపాదులచే జరిగెడు కార్యములకు తెలిసెడు జ్ఞానమునను మననెరుగుచునుండును. కాని జీవముతో

నిండుండిన ప్రాణముగల మహాభూతములందున, నిండుండిన చైతన్యబ్రహ్మను వేరుగ ఎవరెరుగరు. వేరుగ విడదీసెరిగినవారుండరు. అందుచే నిర్గుణబ్రహ్మమునకును సగుణబ్రహ్మమునకును ఈ రెండును ఒక పోలిక నుండవు. ఇక ఈ పోలికభేదములను గుర్తెరిగెడు సూక్ష్మబుద్ధిగల విచారజ్ఞానముచే మనసును మరిచెడు శ్రమగల సాధనలందున ఎవరును గుర్తెరుగరు. ఇందుకు సృష్టారంభమునందున ఈశ్వర సంకల్పముచే పుట్టిన నానారూపములందున వుట్టుచు పెరుగుచు గిట్టుచునుందురు. ఇట్లుండెడు పరమాత్ముని సృష్టిలో పుట్టినవారికి పుట్టెడు కర్మము తప్పింపను పుట్టించినవారితో గాగలదా : ఇక సృష్టిస్వభావము ఇట్లుండగా తనువిడచిన తరువాతను ఇంద్రియగుణములు చేరొక తనువయ్యెడు కార్యము తలదండ్రులులేకను రెంటిచే కలిగెడు కార్యములేకను కనపడురూపములెన్నడు వుట్టవు. తనువిడచిన జీవుడు ఉపాధిలేకను ఏ రూపమున నుండును. మరి అగ్నిఅయ్యెడు ఆధారముచే ఎరిగిన కాంతి అగ్నారిని కాంతారును. ఇక సంశయ మెవరికి "

ఇరువదియొకటవ ప్రసంగము :

మరియు మిథ్యాజగమున కర్మముచే పుట్టెరిగిన పాపము పుణ్యములకు పరిహారము కోరెడు గురువులు శిష్యులు కలహించెడు మతభేదములందున అశాశ్వతజగమున వెతకిన దొరకని మోక్షము వేరొక పరలోకమునను ప్రభువగు దేవునిదరి తీర్పుచే ఎరిగెడు మోక్షముకలదని నమ్మానందించెడు జనులందున ఏమెరు

గని సంసారులు ఇడుములుపడు బాధలచే మతమెరుగక తనువిడచిన జీవులగతి ఏమైనది ఎవరెరుగరు గదా : ఎరుగక చెప్పెడు అశాశ్వతజగము పరలోకము రెండుగ విడదీసిరి గదా : ఇక పరమును చూపెడు ఎరుగని గురువుల పాలనబడి దరిఎరుగని సంశయములు బాధించెడు జనులకు దరిజేర్చెడు ఉత్తమసాదులమార్గము వెతకి విచారించి నిజమెరుగక తప్పుదు గదా : ఇక పరమను జ్ఞానము ఏ రూపము నున్నది ఎరిగించిన దిట్లున్నది. “జ్ఞానము నకు సమాన మీజగతి లేదు. అంతకంటె బవిత్రమైనదియు లేదు. కాలమున యోగసిద్ధినిగన్నవాని ఆత్మలోపల నీ జ్ఞాన మలరు పార్థా.” ఇట్లు జ్ఞాన. 4 అధ్య. 31 వ శ్లో. కం. మరియు సీతారామ. ఇట్లున్నది. “తెలియబడుచున్న విశ్వంబుదుక్రమంచు తెలివినై సర్వమునుగాంచు దృక్కు నేను, మిగుల నాకంటె నన్యమెద్దియును లేదు; సత్యమిది సర్వవేదాంత సంగ్రహంబు.” మరియు గుణత్ర. 14 అ. 2 వ శ్లో. భగ. “అమలమైనట్టి ఈ జ్ఞానమాశ్రయించి, నన్నుబొందినవారు తెన్నుండుగూడ, సృష్టిలోపల జన్మంబు నెత్తబోరు, ప్రళయమందును వారికి భయము లేదు.” ఇక జ్ఞానము అని, తెలివని రెండుగా తోచెను. ఇక ఇట్లెరిగినవారందరు సృష్టినిపుట్టెడు సంశయములు విడచిన ఆత్మజ్ఞానులు చైతన్యఆవృత ఉపాధిభేదములందున దృష్టికి గోచరమగు ఆత్మజ్ఞానప్రకాశమును పదలక్షానుభవమును ధరించుచెరిగిన ధీమంతులు బ్రహ్మము నేననువారల కిక జన్మములేదని భావించురు. ఇట్లానందించెడు విజ్ఞానులు అశాశ్వతజగమును వుట్టిన జనులందున

జన్మించి మరిపుట్టని కోరికచే శ్రమగల సాధనచే సాధించిన ఆత్మ జ్ఞాన ప్రకాశమునకు సాటి మరియొకటి లేదని జగమును మిథ్యం దురు. విచారించునదేమనగా సృష్టిపుట్టి నశించి లయమగు నానా రూపములనుగని సృష్టంతయు అశాశ్వత మనునప్పుడు ఇక మిథ్యలోపుట్టి నశించెడు జ్ఞానుల కోరికచే గుర్రెరిగిన మోక్షము జగమున మిథ్యైపోవును గదా : ఇందుకు సృష్టంతయు అశాశ్వత మని చెప్పినచో అశాశ్వతమున పుట్టిన నరులకు మోక్షమునిచ్చెడు వారెవరుదురు ? అశాశ్వతజగమును విడువక మిగిలినదంతయు అచలనమే గదా : అచలనమునందున లేనెరుకకు మోక్షము ఎట్లాచ్చును ? ఎవరిత్తురు ? సృష్టంతయు మిథ్యన్నప్పుడు సృష్టిని విడచి వారుండే దెక్కడ ? మిథ్యలో ఎందుందురు ? మరియు తన్మాత్రల సృష్ట దుర కల్పితమగు చైతన్యము గుణమగు పదార్థ సత్త్వమునందున ప్రకాశమగు జ్ఞానము విషయేంద్రియ సాక్షిగ నుండెరిగెడు మోక్షము మనసున విడచి ఏ విధమున గుర్తింతురు? ప్రకాశమునను జ్ఞానులు భయమెరుగక దేవునిసన్నిధి నుందురు. ఈ సంశయ మేవిధమున ప్రత్యక్షము కాగలదు ? ఇక సాక్షా న్ములు, జ్ఞాను - వీరిద్దరు మరణము తరువాతను వీరిరువురి జాడవ రెనుగరు. ఎవరికి జన్మములేదని తెలియుచునుండగా జన్మము గల దని సంశయపడనేల ? నానామతగురువుల బోధలచే జన్మము లేదను జనులందున ఏ మెరుగని అమాయక జనులను దేవుడు పుట్టించెను మమ్మని పుట్టిన జనులెవరెరిగించిరి ? ఈ సంశయము లను తీర్చినవారే ఉత్తమగురువులు. సంశయమెరుగక జీవించుటే మోక్షము.

ఇరువది రెండవ ప్రసంగము :

ఇక మహాభూతములందున జడచేతన రూపములందున బాహ్యంతర ఆవృతమగు శక్తగు చైతన్యజ్ఞానము గురైరిగెడు అంతఃకరణమునందున ఆవృతమగు జ్ఞానము, బ్రహ్మమునేనని ధరించువారికి మరి జన్మములేదని సాధనచే సాధించెరిగిరి జ్ఞానులు. మరికొందరు చైతన్య్యావృతప్రకాశమందున కలిగినజ్ఞానము గుర్తించెడు విషయేంద్రియకోరికలం దాకారమునను మరువక నీవని మన సిడువక తెలివిని ధరించువారికి మరుజన్మములేదని జీవన్ముక్తులు తలచిరి. మరికొందరు పదార్థగుణములు మూడిడువక సృష్టిని పెంచి పోషించెడు కార్యమగు ప్రకృతి ధరించిన కార్యబ్రహ్మమునకు తీర్మానములుగను చిత్రించిరి. వారికి బ్రహ్మని, విష్ణు అని, ఈశ్వరుడని నామములకు తగు భార్యల గుర్తించిరి. వారికి సింహుములు వాహనములు. వారుండెడు సత్యవైకుంఠ కైలాసములు దేవునిచే జీవుల తీర్చెరిగెడు పరలోకముతో వారికి తగువర్ణములు కర్మవిముక్తికి తగు జంధ్యములు, వారికి తగు మతములు, అందుకు తగు ఆలయములు పూజించుట ఎరిగెడు గురువుల బోధలు విని తనువిడచిన జనులందరు వారెనుకటి జన్మము వారెరుగక పుట్టుచునుందురు. గురువులదరి ఏమెరుగక తనువిడచిన జనులెవ్వరు వెనుకటిజన్మము ఎరుగరు. పుట్టెరిగిన వారెవ్వరు చెప్పెరుగరు. ఇక గురువులదరి ఎరిగిన విశేషమెమిటి? మరియు తమ పుట్టుగ తామెరుగక పుట్టినవారిలో పుట్టిని మావారని తమవారెల్లెరుగును? జనులెల్లెరుగును? పుట్టెదరని చెప్పినచో మీ రేవిధ

మున నమ్మితిరి ? కామవికారము విడువని ధనపిశాచ గురువులదరి జేరుటకన్నను ఏమెరుగక దేవుని తలుచుక జీవించుట ఉత్తమము గదా : మరియు నిద్రించెరిగెడు కలలో మరచి ఎరుగని సుషుప్తిని ధరించి ఏమెరుగని స్థితి పొందును గదా : అట్లుండెడు స్థితి గుర్రెరిగెడువారికి తన సంపద, తన సంసారముపై నేనను భ్రమవిడిచిన వారికి మరిజన్మము రాదని భావించురు కొందరు. మరియు కలలో వచ్చిన భార్యాబిడ్డలు రాజ్యాధికారము నిజమని నమ్మానందించెడు మరస్సు, విషయేంద్రియసాక్షగు జ్ఞానమునందున, గుర్రెరిగెడు స్వప్నదృశ్యములు, జ్ఞానాతీత అవకాశమునను కలిగిన మేల్కెరిగినవాడికి, జరిగిన కల జరుగక నిలిచిన కల మరువక ఎరిగెడు మనసు, జరిగిన కల కల్గని, తెలియక కలిగిన భ్రాంతని తనకై తానెరుగును గదా : ఎరిగిన కల కార్యమునకు హేతువుకాదని విడువక మానరు గదా : అట్లే ఇక జాగ్రతలో కలిగిన కార్యము తీరెడువరకును కనిపెంచిన తలిదండ్రుల సంతానములందున మర జించినచో వుద్దెన్నడు ఇక కనరాదని ఒకరిని ఒకరు పట్టుక మేల్కొని ఏడ్తురు గదా : ఇట్లు ఒకరిని ఒకరు పట్టుగ ఏడ్చెడు పుట్టుగ అచలమునందున కనరాదని సాదులు బోధింతురు.

ఇరువది మూడవ ప్రసంగము.

ఇక బయలను మేల్కొ-లో ఈశ్వరబ్రహ్మచే తోచిన సృష్టిలో కలిగిన జనులందున కల్పించిన గురువుల అభిమానములకు లోబడి నిజమెరుగక నమ్మిన జనులందరు మోక్షము కలదని నమ్ముచు

నుండగా ఇందుకుప్రత్యక్షము పుట్టినవారందరు వారెనకటి జన్మము ఎరుగక పుట్టుచునుండగా ఇక మతమెరుగని అమాయకులగు నిరుపేదలు కష్టజీవులు మతస్వాతంత్రము ఎరుగని వారందరు మతగురువులచే పంచబడిన జనులందున, తనువిడచిన జివులు ఏమైనది ఏ లోకము నున్నది ఏగురువులు చూచెరుగరు. ఇక మతములలో స్వజాతి మానవులందున కలిగిన విశేషమేమిటి? మతబేదములున్నను జనులందరు దేవుడు ఒకడని నమ్మానందించెడు భాగ్యస్వజాతిజనులందున కలిగెడు వరకును గొంతెత్తి అందరు ప్రార్థించెడు భగవత్ మందిర బేదములను స్వజాతి సోదర జనులకు గుర్తుకు తెచ్చిరి. ఇక గురువులు ఎరుగని దేవునినమ్మిన జనులెల్లెరుగును? గురువుల పాలనబడి సోదర ప్రేమను మరచి బంధువులను ఎడబాసి మతములలో మతములు గుర్రెరిగిన వారు వరమతముల పాలైరి. ఇంతకు దేవుని ఎరిగినది జనులందరు ఒకటని ఎరుగని గురువులు సాధించినదేమిటి? ఇక మరి ఇట్లు విచారించుము. రజ్జువునందు సర్పాద్యారోపము నారోపము నారోపించి తుదకవ వాదము దేనినిగని మిథ్యా జగమని భావించిరి. ఇందుకు కదిలిక లేకుండిన రజ్జువుననుగని కరచెడు పామని సంద్య చీకటందున తోచిన బహుకేతువ చీకటి వెలుగుకుమధ్యను ఉండిలేకుండిన వెలుగులో పామను బ్రహ్మతోచెను. తుదకు సూర్యోదయమున మనసున ధదించిన భయమగు సర్పాకారము కదలని తాడని గుర్రెరిగెను. ఇందుకు మొదలేతువ సంద్య చీకటయ్యెను గదా! తరువాత నిజమెరుగుట కేతువ సూర్య ప్రకాశమయ్యెనుగదా! ఇందుకు

ఉపాధివశమున ప్రకాశమగు జ్ఞానము అడ్డుండుటచే మనసుకు సాక్షగు జ్ఞాన ప్రకాశము నిజమెరుగక నానాసంశయములు కలిగెను. ఇందుకు హేతువ ప్రకాశమగు జ్ఞానమేగదా : కారణమయ్యెను. ఇక అంతట పెంజీకటినుండినచో ఏదగపడనందున ఏ సంశయములు ఏరూపములందున కలుగవుగదా : ఇందాకప్పుడు తాడును పామును చూచుండక తప్పదు. ఇక ఈసంశయమునకు హేతువ తాడును పామును ఒకపోలిక నుండుటచే కలిగిన ఈ సందేహమువలె మరి కలిగిన సందేహమునకు కారణమేమనగా జీవన్ముక్తులు శాశ్వతమగు నది ఏరూపముగలదని భావించిరో దానిని గని నిశ్చయమెరిగించెడు జ్ఞానముచే గనలేకను పొరపడి కదలని శాశ్వతమగుదానందున కదిలేర్పడు జగముకు కదలని బ్రహ్మమే కారణమనుకొంటిమిగాని

ఇరువది నాలుగవ ప్రసంగము :

ఇందుకు మరియొకదేమనగా బ్రహ్మగల జగమున నేపుట్టిన సృష్టికి మూలము ఇదికాదనిగుర్తేర్పడినది వ్యక్తముగాని జ్ఞానమునను గుర్తెరిగెడు తెలివియు వ్యక్తముగాకుండెడు చలన రహితమగు పరిపూర్ణము ఈ రెండొకపోలికనుండుటచే సీళ్లను పాలను వేరుగ దీసెరిగెడు హంసాకారము ధరించలేకను నిర్గుణమగు పరిపూర్ణముచే కలిగిన జగమని భావించితిని. ఈబ్రహ్మగల స్వప్న జగము తోచిన నామనసునగల మేల్కొరిగించిన అచలమునందున మరిబ్రహ్మగల కలరాకుండగ నిలచెను. కలనిలచినమనసు జడసాదనమని గుర్తెరిగితిని. ఇక ఈసాధనమగు మనసాకారము ధరించి కార్యములను జేసెరిగెడు మూలము ఎవరెరుగరు. వ్యాపకమగు సృష్టంతటకును వ్యాపించిన శక్తగు చైతన్యము వ్యక్తముగా

కిట్లున్నది. జ్ఞానము తెలివియు ఇంద్రియ తనువులు పుట్టెరిగెడు ఈజగము అచలమునందున అశాశ్విత జగమందురుగాని మిథ్యలో పుట్టిన కార్యము తీరిన తనువులు మిథ్యందురుగాని, మిథ్యకుకారణ మగు ఇంద్రిజాలకుని మిథ్యని ఎవరునుచెప్పురు. మిథ్యని గురై రిగెడు వారందరు ఎప్పటికుండెడువారని మిథ్యలో మోక్షము కోరెడు వారెప్పుడు చెప్పురు. అట్లే జనులందరకును మిథ్యలో పుట్టిన కార్యము తీరిన తరువాతను మరిపుట్టరు వారని చెప్పక మానరు. గనుక కదిలేర్పడు శబ్దబ్రహ్మముచే కదిలేడు తన్మాత్రల సామర్థ్యముగల సృష్టంతయు చలనములేన చలబ్రహ్మమునందున మిథ్యందురు లేకదానందున లేదందురుగాని మిథ్యలో కల్పితమగు జగదాకారమునను పుట్టిపెరిగి నశించెడువారిలో జ్ఞానులు మోక్షము కోరెడు వారందరు మిథ్యని ఎప్పుడు చెప్పురు. మిథ్యని చెప్పినచో ప్రత్యక్ష విరోధము ఎవరును పాటించరు. గుణములయందేర్పడు సృష్టికి జ్ఞానము సాక్షియై యుండగా శాశ్వతమైయుండగా శాశ్విత జ్ఞానము నిడువని జగమును మిథ్యనుట అనుభవవిరోధము. ఉపాధినిడువక తెలిసెడు జ్ఞానము సృష్టికి ఆతీతమెట్లగును ? ఇక ప్రకాశము సత్యముగలది సూర్యుడు అసత్యమన నొప్పెడరా ? ఇక పరమాత్ముని ఎరిగిన జ్ఞానులు సాధించెరిగిన ప్రత్యక్షము మరి ఏమైననుగలదా ? ఇందుకు జనులందరువిని జూచేరిగెడు ఆత్మకటని తెలసి ఆనందించెడు మార్గము కలదా ? ఇందుకు పరమాత్మును నిర్గుణమన్నను సగుణమన్నను, ప్రత్యక్షముగను, జూచి తిమన్నను, బ్రహ్మమునేనన్నను, భక్తుడనన్నను, శ్రమగలసాధనచే బహురూపములను చూచితిన్నను, ఆత్మందున జగమంతయు ఆధ్యారోపము అన్నను ఈ విధమున పలికెడు మనసే జీవిత మంతయు సాధించిన ఈ మనసుకు మరిజన్మముగలదని సంశ

పునర్జన్మ విచారము

135

యమును తొలగినదనుటకు వ్రత్యక్షముగను జనులందరు బాచెరిగెడు మార్పేమిటి గనవచ్చెను ? ఇక పుట్టేజన్మము ఇక పుట్టని జన్మము ఈ రెండరిగెడు మార్పేమైనను గలదా ? యని జీవిత మందున సంశయముండక మానదుగదా !

ఇందుకు వెనుకటి జన్మనుగల భాషాజ్ఞానముచే జీవించిన సంసారము ముంచెరుగక పుట్టెడు సృష్టి స్వభావము జనులందరి కొకటైయుండగ, ఇక గురువులు శిష్యులు మరణించిన తరువాతను పుట్టెరిగించెడు మార్పేమైననుగదా ! లేక జనులందరివలె వెనుకటి జన్మము ఎరుగక పుట్టెదరా ? ఇక పుట్టెరుగని వారినిగని మావారే పుట్టిరి వీరని అనుకొనుటకు తగు దృష్టాంతము ఏమిటి ? ఇక జన్మముగలదని బాధించెడు సంశయమునబడి వాధించెడు వారితో తేలెడు విషేషమేమిటి ? విషమేవిధమున తిన్నను మరణముతప్పదుగదా ! ఒకరిని ఒకరెరుగక కార్యము తీరిన తరువాతను ఒకరిని ఒకరిడచి పోకను తప్పుదు. ఇక గిట్టి పుట్టెదమను అనుమానముచే జేసెడుకర్మలచే బహుగతులను కలహించెడు నానాగురువులదరి గుట్టలుగను పెట్టిన గ్రంథములను చదివినిపించినను, విన్నను పుట్టిన వారెన్నడు తమ వెనుకటి పుట్టుగ తామెరుగుట కల్ల ఇక మరణము తరువాతను వెనుకటి సంసారము, వెనుకటికర్మమునను పుట్టితినిని ఎరిగెడు జ్ఞానము జగములో ఎరుగుటకల్ల ఇక యోగై పుట్టినను, నక్కైపుట్టినను తనజీవిత మందున రాగలమార్పెప్పుడు ఏనరులెరుగరు. మరణము తరువాతను ఎరుగక పుట్టిన వాడేమెరుగును ? సమిష్టి నెరుగని నానాగురువుల బోధలచే జనులందరు ఎరిగిన విషేషమేమిటి ? ఇక అహింసా బోజనమును పాటించురు కొందరు, హింసాబోజనమును పాటించురు మరి కొందరు. ఇట్లుండెడు వారిలో వారివారికి తగినట్లుండిన ఆచారము

గల జనులందున సమిష్టిబోజనమును పాటించరు. ఇతరులు తమ వలెనుండుట సహించరు. జనులను నీచులుగను అజ్ఞానులుగను భావించెడు ఈ స్వార్థము ఏ పదార్థము తినినందున గలిగినదో జ్ఞానులు ఎరిగిడవరు. స్వార్థముచేజీవించెడు బ్రహ్మవేత్తలు పుట్టుగ తప్పెడు కార్యము జేసెరిగించిన ప్రత్యక్షముగలదా : జనులందరు ఎరిగితిరా : ఇక మాయకల్పిత ఈశ్వర సృష్టిలో పుట్టేదానిని తప్పించుట ఏ గురువులు సాధించెరుగరు. ఇక పుట్టని దానిని పుట్టించుట గురువులు ఏనాడును గనుగొన జాలరు. ఈ సంశయ ములను లేకుండగ జేసినవాడే సద్గురుడు. పరిపూర్ణుడు. అచలుడు.

ఈశ్వర ఆశ్రయ త్రిగుణ మాయాప్రకృతి ఆకారముచే సృష్టించిన సృష్టికివేరై సృష్టినితి లయకర్తగు చైతన్య బ్రహ్మమే సృష్టికి బాహ్యంతర మందున వ్యక్తముగాకుండిన బ్రహ్మమునను తత్వజ్ఞుల ఊహకు గోచరమైయుండును. కారణ కార్యముతానై కలిగిన బ్రహ్మలో కల్పితమగు సృష్టమందున పుట్టిన కారణమగు తలిదండ్రుల కార్యములో పుట్టగవడు పుత్రులు కందరకును వ్యక్త ముగానాత్మయు, తెలివియు, జ్ఞానము మనసును గనపడకుండగ జేసగవడు తనువులుగల తలిదండ్రులచే కనిపెంచిన సంతానము లకు తలిదండ్రులు వేరుగనుండగ వడునట్లుగ, జడచే తనప్రాణు లకెల్లను సాక్షగు మాయిడువని పరమాత్మునిగని ఆనందింతురు పెద్దలు. ఇక ఇట్లుండెడు పెద్దలచే చేసెడుగురు పూజలలో అద్యక్షుల అనుమతి లేకను మధ్యనకొందరు బోధించెడు పెద్దల పలు కులువిని ఆనందించెడు జనులకు కలుగని సందేహము తనఒకనికి కలిగినదని అడుగుటకారంబించును. వదుగురు ఒకటై అల్లరి చేతురు. ఇట్లెన్నడు కాకుండుటకై తగు న్యాయమును గను గొందురుగాక. [సంపూర్ణము]

ఈ గ్రంథము వలయువారు :
శ్రీ గురుకరుణానంద
గుండా ఈ శ్వరయ్య,
2-2-7, పోల బజార్, శికింద్రాబాదు-8.

మరియు

జొన్నాడ బ్రదర్సు,
1708, పొగాకు బజార్, శికింద్రాబాదు.
